

פסח תשע"ח

"אַנְחָנוּ וְצֶאֱצֵאֵנוּ" בְּאַרְמוֹנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ

הַצָּצָה לְאַרְמוֹן:

כְּנִיסָה לַחֲדָר הָאוֹצְרוֹת הַיְהוּדִי | בְּקוֹר חֲגִיגֵי בְּהִיכַל הַהֶלְכָה
הַשְׁתַּתְּפוּת בְּדִינָיִם בַּמֶּסְלָכָה | מִגּוֹן שְׁעִשׂוּעִים לְכָל הַמְשֻׁפָּחָה

שְׁלוֹם לָךְ, נָסִיד יָקָר!

לְאַחַר הַכְּנוּת רַבּוֹת אָנּוּ נִכְנָסִים לְחַג הַפֶּסַח כְּבָנֵי מְלָכִים.
"אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ" קָדִים לְפָנֶיךָ קִדְדָה בְּכַנִּיסָה לְאַרְמוֹן הַמְּלוּכָה,
וּפּוֹרְשִׁים לְרַגְלֶיךָ שְׁטִיחַ אָדָם.
הַפֶּעַם, חוֹבֶרֶת פֶּסַח עוֹסֶקֶת בְּנוֹשָׂא הַתְּפִלָּה.
יֵשׁ לָךְ קֶשְׁרִים בְּאַרְמוֹן. אַתָּה קְרוֹב וְיָקָר לְמַלְכָּךְ וְיָמָה שְׂאֵתָה מְבַקֵּשׁ -
אַתָּה מְקַבֵּל, בְּיַד רִחְבָּה וּבְשִׁפְעַ מְלָכוּתִי.
יֵשׁ מִי שְׁטַאָזִין לְקוֹל שְׁלָךְ, יֵשׁ מִי שְׂדוֹאֵג לָךְ, לֹא חָסַר לָךְ מְאוֹם.
אַתָּה מְנַצֵּל זֹאת? תְּמִיד תְּמִיד כְּדָאֵי וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ בְּלִי הַפֶּסֶק מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ.
הוּא עַל הַעֲתִיד, וְלִהְיוֹת עַל הַעֲבָר וְעַל הַהוֹנָה.

בְּחֶדֶר הָאוֹצָרוֹת שֶׁל אֲבִינוּ מְלַכְנוּ,
מְלָךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים, יֵשׁ הַ כֹּל,
וְכָל מָה שְׁמַתְפִּלִּים וּמְבַקְשִׁים - -
מְקַבְּלִים.

כָּל תְּפִלָּה שְׂאֵתָה מְתַפִּיל נִשְׁמֶרֶת לָךְ,
כִּמּוֹ בְּתוֹךְ כִּסְפּוֹת, לְזֶמֶן הַמְּתָאִים בְּיוֹתֵר...
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ מִהֵי מִתְּנֵת הַמְּלָךְ
הַכִּי טוֹבָה בְּשִׁבְלֶךָ, וְרוֹצֵה רַק לְהִיטִיב!
כְּתֹב זֹאת עַל לִוַּח לְבָבְךָ.

"אֵין תְּפִלָּה שְׂשֻׁבָה רִיקָם!"

ניתן להשיג:
"אנחנו וצאצאנו"
רח' נחמיה 15 ב"ב
ת.ד. 1501
טל: 036150805
פקס: 03-6164267
a6150805@gmail.com

© כל הזכויות שמורות

הפקה: "אנחנו וצאצאנו"
פיקוח: הרב מרדכי בלוי
כתיבה ועריכה תורנית:
הרב ישראל כהן
כתיבת סיפור בהמשכים: חנניה
ניהול פרויקט: חיה רוז | זהבה כהן
גרפיקה עיצוב ועימוד:
פסיפס 052-7160439
ניקוד: רחל פִּיֶּשֶׁר | ח. פּוֹזֵן

**"אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ" מְזַמְּיִים אוֹתְךָ לְקַרְא וּלְלַמֵּד בְּחוֹבֶרֶת,
לְהַשְׁתַּתֵּף בְּקוֹ הָאוֹצֵר וּלְזַכּוֹת בְּמַתָּנָה מֵאֵת הַסֵּלֶךְ
מִתּוֹךְ יַתֵּב הָאוֹצֵר!**

**בְּתַפְלָה שְׁנֹזְכָה לְשִׁבְתָּ בְּחַג הַפֶּסַח כִּבְנֵי מְלָכִים אֲמַתִּיִּים,
"אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ"**

כָּלֵלִי הַהִשְׁתַּתְּפוּת בַּטֶּלֶמַסְר הַיּוֹמִי:

לוֹמְדִים, מְקִימִים וּמְקַבְּלִים שָׂכָר בְּרוּכִים הַבָּאִים לַחֲדָר הָאוֹצָרוֹת

בואו, נקרא היטב את הכללים, נקיים בכונה ונאסף אוצרות בעולם הזה ובעולם הבא!

איך משתתפים???

לוֹמְדִים מְדֵי יוֹם אֶת הַלְכוֹת תְּפִלָּה בְּהִיכַל הַהֲלָכָה

עוֹנִים נְכוֹנָה עַל הַשְּׂאֵלָה בַּמְּבַחַן מַלְכוּתִי

בְּדִיוֹן בַּמַּמְלָכָה מְשֻׁמָּה אֶת כָּל בְּנֵי הַבַּיִת וּמְגֻבְּשִׁים יַחַד מְשׁוּבָה

קוֹרְאִים בַּהֲנָאָה אֶת סְפָרֵי הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְּבוּהִים

נוֹסֵף לָכֵן, נִתֵּן לְהַגְדִּיל אֶת כַּפּוֹת הַנִּקְדוּת עַל יְדֵי אֶסּוּף יְהוּדִים - מְשִׁימוֹת בּוֹנוֹס קְבוּעוֹת.

מְתַקְּשֵׁרִים מְדֵי יוֹם לְקוֹ הָאוֹצֵר 0799613613 וּמְתַחֲלִילִים לְאֶסּוּף יְהוּדִים:

עוֹנִים עַל שְׂאֵלוֹת הַמְּבַחַן הַמַּלְכוּתִי (שְׁלוּחָה 3)

מְקִיִּשִׁים כֶּסֶף יְהוּדִים אֶסְפָּתָם בְּמְשִׁימוֹת בּוֹנוֹס יוֹמִיוֹת (שְׁלוּחָה 4)

עוֹנִים עַל הַחִידָה הַיּוֹמִית נוֹשֵׂאת הַפְּרָסִים (שְׁלוּחָה 5)

מְקַלְטִים אֶת מְסַקְנֵתְכֶם בְּדִיוֹן בַּמַּמְלָכָה (שְׁלוּחָה 6)

וּבְנוֹסֵף תּוֹכְלוּ

(שְׁלוּחָה 2) לְשַׁמֵּעַ אֶת תְּקִלִּיטוֹר הַפּוֹסֵט

(שְׁלוּחָה 7) לְהַקְשִׁיב בְּרַתֶּק לְהַמְשֵׁךְ הַסְּפּוּר

"נְגוּן יְהוּדִי בְּקִאוּטְרִי סִיד"

(שְׁלוּחָה 8) לְהַבְחִן עַל עוֹד וְעוֹד מְשֻׁנְיוֹת מְסַפְּכַת פּוֹסְטִים

וּכְמוֹבֵן לְבַחֵר בְּסִקְרָנוֹת בְּשְׁלוּחָה 9 כְּדֵי לְשַׁמֵּעַ כֶּסֶף יְהוּדִים צְבָרְנוּ עַד כּהֵּ

כָּל פְּעֻלָּה בְּקוֹ הָאוֹצֵר מְזַכָּה בִּיהוּדִים.

**וּבְסִיִּים יְמֵי בֵּין הַזְּמָנִים יִפְתַּח חֲדָר הָאוֹצָרוֹת לְנִסְיָכִים בְּלָכֵד, וְבוּ תּוֹכְלוּ לְאֶסּוּף מְלֵא
חֲפָצִים מְתַנּוֹת מְלָךְ מִתּוֹךְ תְּבוֹת הָאוֹצֵר!**

**בְּחֲדָר הָאוֹצָרוֹת תּוֹכְלוּ לְרַכֵּשׁ כְּרִטִּסִּים בְּאִמְצָעוֹת הַיְהוּדִים, לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהַגְרָלוֹת
וּלְקַבֵּל פְּרָסִים מַלְכוּתִיִּים וְיִקְרִי עֲרֵךְ כְּפִי שְׁמִפְרָט בְּעִמּוּד הַבָּא!**

קו האוצר

0799-613-613

הגדרת מקשים

- 0**
הרשמה למערכת
- 1**
פרטים על חדר האוצרות -
לנסיכים בלבד!
- 2**
תקליטור פסח
תשע"ח
- 3**
מבחן מלכותי
שאלון יומי
- 4**
אסף מרגליות -
משימות בונוס יומיות
- 5**
חידה יומית
נושאת פרסים
- 6**
דיון במסלכה
צוף התורה
- 7**
שמיעת המשך הספור היומי
"נגון יהודי בקאונטרי סייד"
- 8**
נבחנים על מסכת פסחים,
כל משנה מזכה ב30 נקודות נוספות
- 9**
שמיעת מספר
היהלומים שצברתם
- 10**
השגרת הודעה
למערכת

שים לב!
ככל שתבקר יותר בארמון המלוכה, תאסף יותר יהלומים,
וכך תגדיל את סכויי הזכייה שלך!
מתפללים עליך שתזכה בתבת האוצר,
וגם אם לא... האוצר האמתי, אוצר של תפלות ויראת שמים
שמור לך בכספת של מלך המלכים לנצח!!

אסף היהלומים שלי

משימות בונוס יומיות שמוסיפות זכיות (ויהלומים)!
 משימות אלה הן משימות קבועות ונתן לבצע אותן מדי יום.

עזרה בבית
 במשך 15 דקות
 = 30 יהלומים

למוד עם אבא
 במשך 20 דקות
 = 50 יהלומים

ניתן לגזור ולצרף
 לסידור את פרוש
 הברכה מעמ' 70

ברכת אבות בתפלת שמונה עשרה
 בכונה
 = 50 יהלומים

אמירת שלשה פרקי תהלים
 = 30 יהלומים

תפלת ערבית בצבור
 = 50 יהלומים

תפלת שחרית בצבור
 = 50 יהלומים

בְּרוּכִים הַבָּאִים

אוצר
מס' 2

סט ספרי
יחי ראובן

2500
יהלומים

אוצר
מס' 1

סט ספרי
רשב"א

2700
יהלומים

אוצר
מס' 6

נדדה

850
יהלומים

אוצר
מס' 5

קורקינט

1100
יהלומים

אוצר
מס' 11

משחק
אתגרים 48

400
יהלומים

אוצר
מס' 10

כרטיספר 50 ₪

500
יהלומים

אוצר
מס' 9

תיק
איכותי

600
יהלומים

לחדר האוצרות

אוצר
4'ס"י

אוהל
משפחתי

1200
יהלומים

אוצר
3'ס"י

מכונת
ממתקים

1600
יהלומים

אוצר
8'ס"י

כסא
מתקפל

650
יהלומים

אוצר
7'ס"י

עורל

800
יהלומים

אוצר
14'ס"י

מתז מים
מאורר

120
יהלומים

אוצר
13'ס"י

ספר
חידושי תורה

180
יהלומים

אוצר
12'ס"י

אלבום
תמונות

350
יהלומים

3
זוכים

6
זוכים

4
זוכים

אגודת בני ברק
"אגודת בני ברק הישיבות" יקרא

גם אתה מוזמן ללמוד עם אבא את פרק "ערבי פסחים" מהגמרא ולהצטרף לתוכנית הגדולה

לתשומת לב! התוכנית מיועדת לכולם... זוכה מחתת לגיל 13 יוכל לזכות בפרסים יקרי ערך ולא בפרסים כספיים

למחזיק כ"ל יום ג' ה"ערה פסחית"

ונכנסים להגרלה על אלפי דולרים!

+ פרס אישי "ימלא פי תהילתך" - על תפילה מאת מרן הגראי"ל שטיינמן זצוק"ל עם הקדשה אישית מגדולי התורה שליט"א

פרטים בטלמסר: 613-613-099

מה בחוברת?

החוברת מחלקת לפי ימים מיב' בניסן ועד כב' בניסן
בכל יום מדורים רבים ומגוונים,
לפניכם שמות המדורים והסבר קצר מה הם מכילים.
חשוב וכדאי לקרא!

הלקוח ללמידה יומית

בנושאי תפלה.

סדר עולם הבא

מנהג נאה עשמה לה משפחת לרנגוט: כל יום יום בשנה שהוא יום חפוש מלפודים ומצבודה - כמו שבתות וחגים, חפשות פסח, סכות וכמה מימות החגכה - יושבת כל המשפחה בצומא ולומדת שמים-שלים הלכות.
פיצד זה התחיל? יום אחד חזר אבא מהתפלה, ואמר: "אמרתי עמה בסיים התפלה 'כל השנה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם הבא'; מי אינו רוצה להיות בן עולם הבא? לכן בואו ונקבע כאן בבית סדר למוד קבוע של הלכות, בימים של חפשה משפחה, בהם נוכל להתרכז בלנו יחד. בסדר למוד זה נלמד מספר הלכות קצרות. אני בטוח", המשיך אבא וסיים, "שמי שיזכר את כל מה שאנחנו לומדים, אם הוא בן יהיה תלמיד חכם גדול ואם היא בת - תזכה להיות חכמה, יראת שמים ומדקדקת במצוות ויהיה לה בעל צדיק!" [מוישי אחיהם הגדול הוא הוהכה: הוא שגן כל מה שלמד והיום הוא אברך רציני].
איו משפחת לרנגוט קוראת לסדר הלמוד הזה? נחוש אחד... 'סדר עולם הבא'!
בימי חפשות פסח, 'סדר עולם הבא' שיתקיים בבית לרנגוט יעסק בהלכות תפלה, ואנו יעקב אחריהם יום יום, ונלמד את ההלכות עמם.

מבחן מלכותי
שאלות על הלמוד היומי בהיכל ההלכה: יש ללמד
היטב את ההלכות ולהשיב נכונה על השאלות בקו האוצר בשלוחה 3

דיון משפחתי בצוף התורה.
את המסקנה מקליטים בשלוחה מספר 6

הצעות קטנות על תפלות גדולות.
ספורים קצרים על כחה של תפלה

ספור בהמשכים גוון יהודי ב"קאונטרי סידר"
הספור הזה הוא לא ספור בהמשכים "ריגילי".
בשיא הפתח נקטע הפסק היומי. אתם סקרניים לדעת את ההמשך? גם אם תדפדפו לעמוד הבא - לא תגלו. אי אפשר לקרא אותו, אפשר רק לשמע.
מתקשרים לקו האוצר 0799613613 בוחרים בשלוחה 7 ומקשיבים להמשך הפסק בצורה חיה, מוחשית ומרתקת!

יְלָדִים יְקָרִים וְאַהוּבִים!

מִן הַסֵּתֶם חֲלַקְכֶם מִכִּירִים אֶת הַסְּפָרִים שֶׁזָּכִינוּ לְהוֹצִיא בְּסֻדְרַת הַקּוֹמִיקָס הַתּוֹרָנִי שֶׁל יַפֵּה נוֹף, וּבָהֶם שְׁנֵי הַסְּפָרִים הַסּוֹסְפָרִים עַל יְצִיאַת מִצְרַיִם: **"אֱלֹהֵי שְׁמַע וְאַפְרַיִם יוֹצְאִים מִמִּצְרַיִם"**, וְ"**אֱלֹהֵי שְׁמַע וְאַפְרַיִם בְּמַדְבַּר סִינַי**".

לְבִטָּח כָּלְכֶם יוֹדְעִים שֶׁיְצִיאַת מִצְרַיִם נִשְׁלְמָה כְּאֲשֶׁר קִבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּמַעֲמַד הַר סִינַי. עַל כֵּן נֶאֱמַר **"בְּהוֹצִיאָךְ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדֵן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה"** (שְׁמוֹת ג'ב). וְכֵן שׁוֹלַח ה' אֶת מֹשֶׁה לֹמֵר לְפָרְעֹה: **"שַׁלַּח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי בְּמַדְבַּר"** (שְׁמוֹת ז,טז).

כָּבֵר בְּאוֹתָהּ שָׁנָה הַחֲלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִסְפֹּר אֶת הַיָּמִים מִתּוֹךְ הַשְּׂתוּקָאוֹת לְמַעֲמַד הַר סִינַי, וְאָף אֲנִי סוֹפְרִים כְּמוֹתֶם אֶת הַיָּמִים בְּצַפְיָהּ לְמִתְּן תּוֹרָה הַסֵּתֶם חֲדָשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה (ר"ן סוֹף פְּסָחִים).

וְאֵת הַמַּעֲמָד הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא הַזֶּה, אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא הָיָה וְכְמוֹהוּ לֹא יִהְיֶה, מִזְּהִירָה אוֹתָנוּ הַתּוֹרָה לְזַכֵּר תְּמִיד מִדֹּל עֵינֵינוּ, וְכִפִּי שֶׁנֶּאֱמַר: **"רַק הַשְּׂמֵר לָךְ וְשִׁמֹּר נִפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְפִן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתֶּם לְבַנְיָו וּלְבְנֵי בְנֵיךָ" (דְּבָרִים ד,ט).** וְכֹתֵב שֵׁם הַרְמָב"ם: **"הַזְּהִיר בְּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שֶׁלֹּא נִשְׁכַּח דְּבַר מִן הַמַּעֲמָד הַהוּא, וְלֹא נִסְיָרוּ מִלְּבָנוּ לְעוֹלָם, וְצֹוּה בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה שְׁנוּדִיעַ בּוֹ לְכָל זְרַעְנוּ מִדּוֹר לְדוֹר כֹּל מֵה שֶׁהָיָה שֵׁם בְּרֵאִיָּה וּבִשְׂמִיעָה"**.

אִף הַרְמָב"ם מְאָרִיךְ אוֹדוֹת הַחֲשִׁיבוֹת לְזַכֵּר וְלִלְמַד אֶת הַיְלָדִים עַל מַעֲמַד הַר סִינַי, וְכֹתֵב (בְּאַגְרַת תִּימָן), **"זְכֹרוּ מַעֲמַד הַר סִינַי שֶׁצָּנְנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכֵּרוֹ תְּמִיד, וְגַם הַזְּהִירָנוּ מִלְּשַׁכַּח אוֹתוֹ, וְצָנְנוּ לְלַמֵּד אוֹתוֹ לְבְנֵינוּ כְּדֵי שֶׁיִּגְדְּלוּ עַל תְּלִמּוּדוֹ... וְרֵאֵי לָכֶם אַחֲנִינוּ שֶׁתִּגְדְּלוּ בְּנֵיכֶם עַל הַמַּעֲמָד הַהוּא הַגָּדוֹל, וְתִסְפְּרוּ בְּתוֹךְ קְהָל וְעֵדָה גְּדֻלְתוֹ וְהִדְרוּ... וְגִדְּלוּ הַמַּעֲמָד הַהוּא עַל כָּל גְּדֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁגִּדְּלוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא"**.

וְעַל כֵּן בְּכָל בִּקְר כְּשֶׁאֲנִי מְבָרְכִים בְּבִרְכַּת הַתּוֹרָה **"אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ"**, עֲלֵינוּ לְזַכֵּר אֶת יוֹם מִתְּן תּוֹרָה, כְּאֲשֶׁר נִתְּנָה לָנוּ הַתּוֹרָה בְּמַעֲמַד הַנוֹרָא מִתּוֹךְ הָאֵשׁ (טוֹר אוֹרַח חַיִּים סִימָן מֵז וְהַב"ח שָׁם).

...

בְּסִימְעָתָא דְשְׂמַיָא זְכִיתִי עַל יְדֵי הוֹצֵאת **"יַפֵּה נוֹף"** וְיְדִידֵי הַיָּקָר מִזְכָּה הַרְבִּים הָרַב יְהוֹנָתָן פּוֹזָן שְׁלִיט"א, לְהַכִּיֵּן לָכֶם יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַהִמְשָׁךְ - **"אֱלֹהֵי שְׁמַע וְאַפְרַיִם בְּמַעֲמַד הַר סִינַי"**. הַסֵּפֶר צִיַר עַל יְדֵי הַצִּיר הָאֶמֶן הָרַב דָּוִד בֵּיכְמֵן שְׁלִיט"א.

לֹא קָלָה הַיְתָה הַמְּלָאכָה אֲךָ בְּמַהֲלָכָה זְכִינוּ לְעִידוּדֵם וּלְבִרְכָתֶם שֶׁל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל. אִף בְּזִמְנֵן הַקָּצֵר מְאֹד יֵצֵא הַסֵּפֶר לְאוֹר, קִבְּלָנוּ תְּגוּבוֹת חֲמוֹת מִהָאֶרֶץ וּמִהָעוֹלָם, וְאִף רַבְנֵים וּמַחֲנִיכִים שִׁמְחוּ עַל הַסֵּפֶר.

אֲנִי שֹׂמַח לְהַגִּישׁ לָכֶם, יְלָדִים יְקָרִים, "טַעִימָה" מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר הַכּוֹלֵל שֶׁבַע יָמִים וְאַרְבַּעַ עֶשְׂרִים מִצְוִיִּים! בְּסֵפֶר עֲצָמוֹ תּוֹכְלוּ בְּעִזְרַת ה' לְקַרֵּא עַל כָּל הַנוֹשֵׂא בְּהַרְחָבָה גְּדוּלָה, כּוֹלֵל קְאָטְרִס מְקוֹרוֹת וְתוֹסְפוֹת רַבִּים.

וְהִיא רְצוֹן שֶׁנִּזְכָּה כְּלָנוּ לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה לְזַכֵּר אֶת מַעֲמַד הַר סִינַי תְּמִיד, וְנִזְכָּה לְהִיוֹת קְרוֹבִים לַהֲשֵׁם וּתְבַרְכוּ וּדְבֻקִים בּוֹ וּבְתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, אָמֵן.

מְרַדְכֵי חֲלָמִישׁ

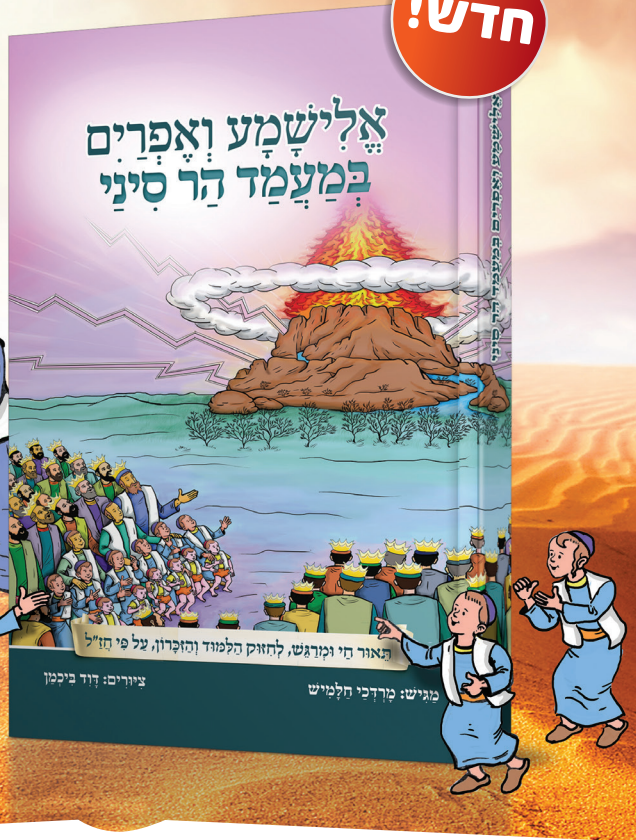
**אלישמע ואפרים חוזרים
בספר הגדול מכולם!**

אלישמע ואפרים במעמד הר סיני

גדולי ישראל ממליצים בחום על הספר שילמד את ילדינו את מעמד הר סיני יסוד היהדות באופן ברור ומרגש שלא יישכח לעולם!

הספר הטוב ביותר שאנו יכולים להעניק לילדינו! ולקיים את מצות: "והודעתם לבניך ולבני בניך!" ספר המעניק אמונה טהורה אהבת תורה ויראת שמים!

הוצאה והפצה: "יפה נוף" ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ניתן להשיג גם ברשת חנויות "יפה נוף-פלדהיים": ירושלים: **חדש!** מלכי ישראל 17 | סופרסטור מאה שערים 17 | צומת בר אל 1 | נבעת שאול 28 | **חדש!** בית גן - הפסטה 58 | בית הדפוס 32 | מודיעין עלית - קרית ספר: אבני דר 26 | שדי חמד 1 | ברקפלד: רבי יהודה הנשיא 14 | בית שמש: שכונת חפציבה רחוב בן איש חי 29 | חוון איש 17 | בני ברק: רבי עקיבא 130 | אהרונביץ 19 (מול סוכו רימונים) | ברטנורא 3 | רבי עקיבא 43 | עורא 45 | אשדוד: יוסי בן חלפתא 10 | רובע ד' - ענק הספרים | פתח תקוה: קהילות יעקב 4 - בני הדר | ההסתדרות 2 פנת רוטשילד | אלעד: יהודה הנשיא 90 | קרית גת: רח האדמו"ר חטיבד 1 | פיתח נתיבות שלום (בני קרעטשניף) | רכסים: סביון 39 (בנה ביתך) | **חדש!** אופקים: חפץ חיים מול בית הכנסת אהל משה.

בְּהֵיכַל הַהֵלְכָה

כְּנָה בַתְּפִלָּה

אָבָא פִּתַח אֶת הַסֵּפֶר הַגָּדוֹל וְקָרָא לְכֻלָּם:

הַתְּפִלָּה הַיָּא בַּמְקוֹם הַקָּרְבָן, וְלִכְךָ צָרִיךְ לָזַהֵר שֶׁתְּהֵא דְגַמַּת הַקָּרְבָן: (א) בְּכְנָה וְלֹא יַעֲרֹב בָּהּ מַחֲשֵׁבָה אַחֲרָת, כְּמוֹ מַחֲשֵׁבָה שְׁפוֹסֶלֶת בְּקִדְשִׁים; (ב) וּמַעֲמֵד, דּוּמִיָּא דְעֵבֻדָּה [בְּדוּמָה לְעֵבֻדוֹת הַמִּקְדָּשׁ, הַנִּעֲשִׂיית בְּעִמְדָה]; (ג) וּנְקִיבוּעוֹת מְקוֹם כְּמוֹ הַקָּרְבָנוֹת, שֶׁכָּל אֶחָד קְבוּעַ מְקוֹמוֹ לְשִׁחִיטָתוֹ וּמִמּוֹ דְמִיּוֹ; (ד) וְשֵׁלָא יַחַץ דְבָר בֵּינוּ לְקִיר, דּוּמִיָּא דְקָרְבָן [=בְּדוּמָה לְקָרְבָן] שֶׁהַחֲצִיצָה שְׁפוֹסֶלֶת בֵּינוּ לְכָלִי; (ה) וְרֵאזִי שִׁיְהִי לּוֹ מְלֻבוּשִׁים גְּאִים מִיְחָדִים לְתַפְלָה, כְּגוֹן בְּגָדֵי כְּהֵנָה.

אָפָא שְׁאַלְה אֶת אָבָא הוּא קוֹרָא מְסַפֵּר מוֹסֵר. אָבָא הִשִּׁיב שֶׁהוּא קוֹרָא מְהֻלָּחָן עָרוּגָה! מְסִיפִין צ"ח סְעִיף ד'. הוּא הַמְלִיץ לְכַלְנֵו לְבוֹא לְרֵאוֹת בְּפָנִים.

אָבָא הִמְשִׁיךְ, וּבְאֵר אֶת הַהֵלְכָה הָרֵאשׁוֹנָה:

כְּנָה - תְּפִלָּה בְּלֹא כְּנָה כְּגוֹף בְּלִי נְשָׁמָה. וְכָךְ נֶאֱמַר בְּשִׁלְחֹן עָרוּגָה לְגַבֵּי הַכְּנָה:

הַמְּתַפְלֵל צָרִיךְ שִׁיכּוֹן בְּלִבּוֹ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת שְׁמוּצִיא בְּשִׁפְטָיו; וַיִּחְשֹׁב כְּאִלּוֹ שֶׁכִּינָה כְּנֶגְדּוֹ; וַיִּסִּיר כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת אוֹתוֹ עַד שֶׁתִּשְׁאַר מַחֲשַׁבְתּוֹ וְכִנְתּוֹ זָכָה בַתְּפִלָּתוֹ; וַיִּחְשֹׁב כִּי אִלּוֹ הִיָּה מְדַבֵּר לְפָנַי מְלֶךְ בְּשֵׁר וְדָם הִיָּה מְסַדֵּר דְּבָרָיו וּמְכַנֵּן בָּהֶם יָפָה לְבַל יִכְשַׁל, קָל וְחָמָר לְפָנַי מְלֶךְ מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא חוֹקֵר כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת. וְכָךְ הִיּוּ עוֹשִׂים חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה, שֶׁהִיּוּ מַתְּבוֹדְדִים וּמְכַנְיִין בַתְּפִלָּתָם עַד שֶׁהִיּוּ מְגִיעִים לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַגִּשְׁמוֹת וְלְהַתְּגַבְּרוֹת כַּח הַשְּׁכָלִי, עַד שֶׁהִיּוּ מְגִיעִים קְרוֹב לְמַעֲלַת הַנְּבוּאָה. וְאִם תָּבֵא לּוֹ מַחֲשֵׁבָה אַחֲרָת בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, יִשְׁתַּקַּע עַד שֶׁתִּתְּבַטֵּל הַמַּחֲשֵׁבָה. וְצָרִיךְ שִׁיחֲשֹׁב בְּדְבָרִים הַמְּכַנְיִים הַלֵּב וּמְכַנְיִים אוֹתוֹ לְאֲבִיו שְׁבִשְׁמַיִם, וְלֹא יִחְשֹׁב בְּדְבָרִים שִׁישׁ בָּהֶם קְלוֹת רֵאשׁ.

אָבָא סִפֵּר עַל רַבֵּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָה שֶׁהִיָּה עוֹמֵד בַתְּפִלָּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה שְׁעָה שְׁלֵמָה. אֲנָשִׁים לֹא הֶאֱמִינוּ שֶׁהוּא אֶכְּן כָּל הַזְּמַן דְּבוּק בַתְּפִלָּה, וְהִחְלִיטוּ לְנַסּוֹתוֹ. הֵם הֶעֱמִידוּ פָּנִים כְּמַתְקוּטְטִים וְהִרְעִישׁוּ רַבּוֹת, אָבָל הוּא לֹא נָע וְלֹא זָע. לְאַחַר מִכֵּן הֵם הִבִּיאוּ רוּבָה וַיְרוּ כְּפֹה יְרִיחוֹ בְּאֵוִיר, וְגַם אָז, הוּא לֹא זָז! לְאַחַר הַתְּפִלָּה הֵם בְּקִשׁוּ אֶת סְלִיחָתוֹ עַל הָרַעַשׁ שֶׁהִקִּימוּ, אָבָל הוּא הַתְּפִלָּא וְהִשִּׁיב: "אֵינִי יוֹדֵעַ עַל סָה אֲתָם מְדַבְּרִים, לֹא שְׁמַעְתִּי דְבָר!"

הַפְּסִקְנָה הַיָּא כְּשֶׁמְתַפְּלִים - רַק מְתַפְּלִים. לֹא חוֹשְׁבִים וְלֹא מְהַרְהֵרִים בְּשׁוֹם דְּבָר נוֹסֵף. כָּל הַתְּפִלָּה צָרִיכָה כְּנָה, אָבָל הַכְּנָה בְּרַכַּת אָבוֹת, שֶׁהִיא הַבְּרָכָה הָרֵאשׁוֹנָה בְּשׁוֹמְנָה עֶשְׂרֵה, כְּמַעַט מַעֲכָבֶת, [כְּלוֹמַר שִׁישׁ אוֹמְרִים שְׁאֵם לֹא כֵּן בְּבְרָכָה זֹ עָלִיו לְהַתְּפַלֵּל שׁוּב] וְלִכֵּן בָּהּ בְּפִרְט חוֹבָה לְהַתְּאַסֵּף לְכֻן בְּכָל מְלָה וּמְלָה!

מבְּחֵן מַלְכוּתִי

הַתְּפִלָּה צְרִיכָה לְהֵאמֵר
בְּעִמּוּדָה, כִּי דוֹסָה לָךְ-

1. סַמֵּן תּוֹרָה שֶׁהֵיָה בְּעִמּוּדָה
2. עֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנֶּעֱשְׂתָה בְּעִמּוּדָה
3. סְפִירַת הָעֶמֶר שֶׁנֶּאֱמַרְתָּ בְּעִמּוּדָה

בְּאִיזוֹ בְּרַכָּה בַתְּפִלַּת שְׁמוֹנָה
עָשָׂרָה הַכֹּהֵן כֹּמַעַט מַעֲכָבְתָּ?

1. בְּרַכַּת אָבוֹת
2. בְּרַכַּת "מִחְיֵה הַמֵּתִים"
3. בְּרַכַּת "שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ"

הָאֵם תְּמִיד הָרַב קוֹבֵעַ?

כְּאֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בַחֲבוּרַת "מְבַקְשֵׁי תּוֹרָה" לְלַמּוֹד הַמְּשֻׁנִּיּוֹת הַקְּבוּעִי, הַתְּעוֹרָרָה שֶׁאֵלֶּה: רַב חֲגֵרֵי הַקְּבוּצָה רָצוּ לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד מְשֻׁנִּיּוֹת לְפִי סֵדֵר הַלְמוּד, וְאֵלּוּ הַמַּעוּט בְּקִשּׁוֹ לְלַמֵּד הַלְכוֹת פֶּסַח דְּוָקָא, מִפְּנֵי הַחֵג הַמְתַקָּרֵב.

עִם מִי הַצֹּדֵק?

בְּדִיּוֹק אוֹתָהּ שֶׁאֵלֶּה הַעֲלֵתָהּ בְּקְבוּצַת "בְּנוֹת חֲדוּה" הַעוֹסְקוֹת מִדֵּי שִׁבְתָּ בְּלַמּוֹד פְּרִיקֵי אָבוֹת. עֲטָרָה בְּקִשְׁתָּה כִּי לִפְנֵי פֶּסַח יַעֲסִקוּ בְהַלְכוֹת פֶּסַח כִּדֵּי לְדַעַת אֶת הַלְכוֹת הַחֵג הַמְרַבּוֹת. הַחֵל לְהַתְנַהֵל וְכוּחַ בֵּין הַבְּנוֹת הָאֵם נֶכּוֹן לְעֲשׂוֹת כֵּן, מֵה גַם שָׁעַל יְדֵי כָּף מְתַבַּטְּלַת הַקְּבִיעוּת.

רְאוּ הַלִּיכוֹת שְׁלֵמָה, פֶּסַח, פ"ב
ס"א.

הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְּבוּהִים

להתחיל את התפילה בזמן

כה דבר אליו הרב פעם, פעמים ושלש, ומשך אה שעינו מקשיב לדבריו, לא הוסיף עוד לעסוק בכך.

יום אחד בא אותו סוחר גדול אל הרב בפנים נפולות ובעינים דומעות וספר כי בית החרושת שבבעלותו הפך למאכלת אש! - ברור לי, סיים, שהדבר ארבע ספני שלא הקפדתי להגיע לתפילה בזמן - מהיכן אמה יודע זאת? תמה הרב. השיב הסוחר: - כשפרצה השרפה הזמינו אנשי את מכבי האש והם השיבו 'כן, אנחנו בדרך'. משבוששו לבוא, התקשרו אליהם שוב והם אקרו 'כבר אנחנו באים'. ואכן הם הגיעו, אבל לא בזמן, הם באו מאחר. קצת מאחר... ברגעים הללו נשבר כל המפעל שלי! באשר תהיה בפניהם על האזור, הגיבו ואקרו 'העקר שבאנו. בדיוק כפי שאמרתי אני...

(מתיקות התפילה)

מעשה זה ספר מן הגר"ח קניבסקי שליט"א, וכך אמר: אם הייתי יודע בשעת כתיבת ספרי 'ארחות ישר' את הספור הזה, הייתי מביאו בספרי כפי להראות את מעלת גדל הזהירות להגיע בזמן לתפילה.

סוחר גדול אחד היה, ולו בית חרושת לרהיטים, ארונות, שלחנות ומטות. הלה היה מקפיד להגיע לתפילה מדי יום, אבל באחור. פעם ב'לשחב', פעם ב'אז ישר', בזמן שאינו קבוע. כפובן שהיה עליו לדלג בתפילה, או שלא להתפלל עם הצבור משש. נגש אליו הרב של בית הכנסת בו התפלל, ואמר לו: - אם כבר אמה מגיע מדי יום לתפילה, מדוע לא מקפיד להגיע בזמן וכך תוכל להתפלל את כל התפילה כסדרה ועם הצבור? השיב הסוחר: - מה זה משנה אימתי אני מגיע? העקר שאני מגיע ושבוסף התפילה אני משלים את מה שהחסרתי.

**בַּעֲקֵבוֹת
בוֹסוּ
שֶׁל אֵלֵיהֶן**

לפניכם מסלול הליכה מאתגר.
התחילו לצעד מהגביע האדום,
צעדו בזהירות לכיוון שהיא מורה (↓).
הגעעתם לגביע נוסף? עליכם לפנות לכיוון
שהורה גביע זה, וכן להמשיך במסלול.
אם לא תטעו בדרך -
תגיעו אל הגביע המיוחד לכוס של אליה הנביא!

צ	מ		ש	ג	ח	מ	
ט	ל	ת	ו	י	ק	ע	ו
	ה	נ	ר		כ	פ	ה
ק		ל	ת		י	ל	ו
ח	צ	ז	י	א	ד	ת	
	ה		ו	ג		צ	
ת	ו	ב	ח	ר	א	ל	מ
י		י	ת			ה	נ
	ו	ה	ב	א	ת	י	

על איילו מלים עברתם במסלול?
התדעו כיצד קשורות מלים אלו למצות ארבעה כוסות?

נגון יהודי ב'קאנטרי סיד'

פֿרק ראשון הסטרדיבריוס של מקס

יְדֵי הַכֶּנֶר וְהַרְוִים נִשְׁפָּט בְּעָרְפוֹ. הִנֵּה, הוּא חֹשׁ כְּבָר בְּגֶשֶׁם הַפְּטוּיג אוֹתוֹ, מְצַלֵּף בּוֹ מְכַל הַכּוֹזִים. בַּקֵּץ הַגֶּשֶׁם בְּאַנְגְלִיָּה יוֹרֵד כְּנֶה, חֹשֶׁב לַעֲסוֹ, בְּבִרְלִין יוֹרֵד הַגֶּשֶׁם בְּצוּרָה מְסֻדָּרֶת יוֹתֵר. וְלִמְרוֹת זֹאת, הוּא לֹא יֵהָר רֹצֵה לְהִיּוֹת עֲלֵשׁוֹ בְּבִיתוֹ שֶׁבְּבִרְלִין, לְיַד הָאֶח בַּסְלוֹן הַפְּסֶק...

מַקְס שׁוֹנֵא אֶת בְּרִלִין וְלֹא מוֹכֵן לְחַזֵּר אֵלָיָהּ, אֲבָל הוּא מִתְעַצֵּב בְּהִימָה. הוּי, כְּפֹה שֶׁהוּא מִתְעַצֵּב... כְּבָר חֲלָפּוֹ כְּמַעַט חֲדָשִׁים מֵאֵז אוֹתוֹ לִילָה... הַלִּילָה הַנּוֹרָא הַהוּא שֶׁהוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁכַּח... אִם מִישֵׁהוּ יֵהָר אֹמֵר לוֹ לִפְנֵי שֵׁנָה, כְּשֵׁהִיָּה בֵּן עֶשְׂרֵי, שֶׁבְּעוֹד פְּחוֹת מִשְׁנָה הוּא יֵהָר בְּאֶרֶץ זָרָה שֶׁאֲנִישֵׁיהָ שׁוֹנִים, בְּעֵלֶת שׁוֹפָה שֶׁהוּא לֹא מְבִין בְּכִלְלֵי וּמְנַהֲגִים שְׂאִים מְכָרִים לוֹ, וְשֶׁהוּא יִסַּע לְשֵׁם לְבָדוֹ, לְלֹא אֲבָא וְלֹא אֶסָא, לְלֹא אוֹטוֹ אַחֵיו הַקֶּטָן, בַּקֵּץ הוּא וְהַכֶּנֶר - לֹא יֵהָר סְאָמִין לוֹ.

אֲבָל זֹהִי הַפְּצִיאוֹת הַעֲגוּמָה - בַּקֵּץ מַקְס וְכֵנָר וְנִמְצָאִים כְּאֵן, בְּהַנְלוֹ. הַכֵּל כְּאֵן יֵרֵק וְשֶׁקֶט כֵּל כְּנֶה. בְּבִקֵּר הוּא הוֹלֵךְ לְבֵית הַסֶּפֶר שֶׁל הַכֶּפֶר, עִם הַלְּמַדִּים אֵין לוֹ יוֹתֵר מִדֵּי בְּעִיּוֹת, הַסּוֹרִים בְּכֶפֶר קִבְּלוֹ הוֹרָאוֹת לְחַזֵּר עַל הַנְּלִמָּד בְּגִרְמָנִיָּה, כְּנֶה שֶׁמְבַחֲנִיהָ לַמְדִּית הוּא נִחְשָׁב לְמַלְמִיד טוֹב... אֲבָל הַיְחִידִי שֶׁל יוֹם רֵאשׁוֹן כֵּל כְּנֶה חֶסֶר לוֹ. מְמִיד אֶהָב מַקְס לְלַכֵּת אֵלָיו, וְהוּא מִתְעַצֵּב. אִם בַּקֵּץ הִנֵּה לוֹ 'חִידִי' כְּנֶה - 'בֵּית סֶפֶר שֶׁל יוֹם רֵאשׁוֹן', כְּמוֹ שֶׁקָּרָא לוֹ בְּבִרְלִין, הוּא יֵהָר מְרָגִישׁ טוֹב יוֹתֵר. וְהוּא בְּטוֹחַ שֶׁגַּם אֲבָא וְאֶסָא יֵהָר רְגוּעִים יוֹתֵר.

קֶשֶׁה כֵּל כְּנֶה לְהִיּוֹת יְהוּדִי יְחִידִי בְּכֶפֶר קֶטָן וְנִדְחָ, לְבָד, בֵּין גּוֹיִים. אֵין לוֹ עִם מִי לְהַתְּעֵצָ אֹל לְשַׁאֲלַ אֶת הַשְּׂאֵלוֹת הַמְּתַעֲרָרוֹת בּוֹ.

בְּגִלְיוֹ שֶׁל מַקְס כְּבָר הַגִּיעוּ אֵל שׁוֹרֶת הַבְּתִים הַרֵאשׁוֹנָה שֶׁבְּכֶפֶר. מְרָחוֹק רָאָה כְּפֹרִיָּה מִחֲפֹשֶׁת מִישֵׁהוּ. הוּא לֹא טָעָה, זֹהִי אֵנָה הַמְּחֻשָּׁשׁ אוֹתוֹ...

אֵנָה אֲמָרָה לוֹ שֶׁפּוֹעֲלוֹם לֹא רָאָתָה יְהוּדִי... מַה יֵהָרָה פֶּאֶשֶׁר יִנְדַע לָהּ שֶׁהוּא יְהוּדִי?

הַנְלוֹ, כְּפֶר קֶטָן בְּאַנְגְלִיָּה. מְתוּחַ"ש (אוֹקְטוֹבֶר 1939 לְמִנְעָם)

מַקְס קֶסְטֵנֶר הֵבִיט אֵל הַשְּׂמִים, עֲרַמַת עֲנִים אֲפֹרִים הַלְכָה וְקִרְבָּה אֵלָיו בְּמִהֲרִיּוֹת. הוּא כְּבָר לְמַד לְזֵהוּת אוֹתָם: עֲנִים נְמוֹכִים וְעֶרְפִילִיִּים, מַהפֹּג שְׁפוֹרִיד גֶּשֶׁם טוֹרְדֵנִי, כְּנֶה שֶׁיְכוֹל לְהַפְסִיק בְּאוֹמָה פְּתֻאמִית שֶׁבָּה הַחֲחִיל.

הוּא סוֹכֵב אֶת רֵאשׁוֹ לְאַחֹר, גָּגוֹ שֶׁל הַבֵּית הָאֲחֵרוֹן בְּכֶפֶר הַנְלוֹ נֵרָאָה מְרָחוֹק. אִם יֵרֹץ כְּעַת, הָאֵם יִסְפִּיק לְהִגִּיעַ אֵל בֵּית הַגְּרִיטְסוֹנִים? הוּא לֹא יֵהָר בְּטוֹחַ. אִם אֵנָה תִרְאָה שֶׁהוּא לֹא בְּבֵית יוֹרֵד גֶּשֶׁם, הִיא תִצָּא לְחַפֵּשׂ אוֹתוֹ וְהוּא לֹא רֹצֵה שֶׁהִיא תִדַּע עַל הַמַּקְסוֹם הַזֶּה.

עַד שֶׁפֶּעַץ אֶת הָאֶבֶן הַזֶּה, לֹא גְבוּהָה מְדִי וְלֹא נְמוֹכָה מְדִי יְדֵי שְׁטוּמָה, לֹא מְחַדָּדֶת וְנִמְן לְשַׁבֵּת עֲלֶיהָ בְּנוֹחוֹת יְחִסִּית. וְהִכִּי חֹשֶׁב - עֲרַמַת הַעֲשָׂבִים הַגְּבוּהִים, שֶׁיְכוֹלִים לְצַמֵּחַ כְּנֶה בַּקֵּץ הַגֶּשֶׁם הַיְחִידִי לְעֵתִים קְרוֹבוֹת - מְסִתִּירוֹת אוֹתוֹ מִעֵין רֹאשִׁים.

זוֹ הַפְּנָה שֶׁלוֹ. הַמַּקְסוֹם הַקֶּטָן שֶׁלוֹ בְּשִׂדֵּה הַגְּדוֹל הַשְּׁתֵּמֶצַע סְאָחוּרִי הַכֶּפֶר הַנְלוֹ. לְכֵאֵן לֹא יֵגִיעוּ הַנְּאֲצִים עִם הַמַּגְפִּים הַשְּׁחֹרוֹת וְגַם לֹא הַנְּעִר הַהִיטְלֵרְאִי, וְהוּא מְקַהֵל שֶׁגַם אִף חֵיל אֲנְגְלִי לֹא יֵרָאָה בְּסִבִּיבָה הַזֶּה. כְּאֵן הוּא מוֹנֵן מִהַבִּלְיָ' הַמְּקִטֵר עַל לוֹנְדוֹן כְּמַעַט מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ, כְּנֶה כְּתִבּוֹ לוֹ מִסִּטְרֵר וּמִיִּסִּיס גוֹלְדֵןסוֹן.

מַקְס קֵם מֵעַם הַפְּלַע שֶׁעָלָיו יָשֵׁב, מְלַטֵף אֶת כְּנָרוֹ, מְנַסֵּה לְגוֹנֵן עֲלָיו מְפִנֵי הַמְּטֵר הַצִּפּוּי. הַעֲנָנִים הֵינּוּ כְּבָר כְּמַעַט מְעַל לְרֵאשׁוֹ וְהַרְוִים הַלְכָה וְגִבְרָה, שׁוֹרְקֶת בְּעַז.

הוּא לֹא שֵׁם לֵב לְכֶנֶה, אֲבָל פֶּאֶשֶׁר קֵם בְּחֻטֵף מֵעַם הַפְּלַע, הַשְּׁתֵמֶחָ אֲרָצָה בְּפִתְאוּמִיּוֹת דְּמַת נְמוֹכַת קוֹסָה שֶׁשְּׂמִיבָה אֶת צְעָדָיו.

הוּא פּוֹמַח בְּרִיצָה, מְצִמִיד אֶת הַכֶּנֶר אֵל לְבּוֹ בִּידוֹ הַיְחִסִּית וְאוֹחֵז אֶת הַקֶּשֶׁת בִּידוֹ הַשְּׂנִיָּה. קֶשֶׁה הִנֵּה לוֹ לְרֹץ כְּנֶה, פֶּאֶשֶׁר שֶׁלָּהּ הַרָאָה שֶׁלוֹ חֲסוּם חֲלֻקִית עַל

סְטְרִידִיבְרִיוִס - כְּנָרוֹ עַל שֵׁם אֲמֵן שְׁחִי לִפְנֵי כִּ 300 שָׁנִים. אֲנְטוֹני סְטְרִידִיבְרִיוִס יֵהָר בּוֹנָה בְּעוֹבְדֵת יוֹד פְּנוֹרוֹת מְשֻׁבְּחִים. מְחִיר עֲלִית כְּנָרוֹ מְקוֹרִי שְׁכָנָה כְּיּוֹם הוּא לְמַעַלָּה מִסְלִיוֹן דוֹלָרִים. בְּעוֹלָם נְפוֹצִים חֲסִיֵי הַסְטְרִידִיבְרִיוִס וְנִקְרָאִים עַל שְׁמוֹ. מְחִירָם עַל בְּסִבִּבוֹת 4,000-6,000 שְׁקֵלִים. כְּנֶה יֵהָר כְּנָרוֹ שֶׁל מַקְס.

בְּהִיכַל הַהֲלָכָה

'תקון המלבושים'

כְּשֶׁהִתְאַסְפוּ הַיּוֹם בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת, הֵם הָיוּ עֵינָפִים וְחִמְטָשִׁים מִהֶחֱכָנוֹת לְחָג, וּבְזָכוֹת הַלְּמִיד הַתְּעוֹרָרוּ כָּלָם לְחִיִּים. אָבָא אָמַר: 'גַּם בְּתַפְּלָה צָרִיכִים לְהִיּוֹת כָּךְ. אֲלוֹ יִדְעֵנו אֶת מַעֲלָתָן שֶׁל הַתְּפִלָּה וְהַעֲמִידָה לְפָנֵי ה' - לֹא הָיִינוּ רוֹאִים מִיִּשְׁהוּ מִפְּהֶקָה בְּעוֹדוֹ מִתְּפִלָּה!' בְּהִקְשֵׁר לְכֵן סִפֵּר שְׂרׁוּלִיק כִּי קָרָא בְּעֵלוֹן "שְׁעוּרֵי לַיִל שֶׁבַת" שִׁיזְצֵא לְאוֹר בְּשָׁכְנוֹ ה' בְּבֵנֵי בְּרַק דְּבָרִים מִהֶרֶב שִׁטְיִינְמָן זִכָּר צָדִיק לְבָרְכָה: בְּהֲלָכָה כְּתוּב שְׁפִי שְׁלֹא אֶמְרַבְּתַפְּלַת מוֹצָאֵי שֶׁבַת 'אַתָּה חוֹנְנֵמְנוּ' [=מִה שְׁמוֹסִיפִים בְּבִרְכַת 'אַתָּה חוֹנֵן וְנִזְכָּר בָּה עֵינֵי הַהֲבָדָלָה], וְטָעָה עוֹד וְאָכַל לְפָנֵי הַבְּדָלָה - קוֹנְסִים אוֹתוֹ לְהַתְּפִלָּל תְּפִלַּת שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה עוֹד פָּעַם. נִכְתַּב שָׁם כִּי הֶרֶב שִׁטְיִינְמָן הַתְּפִלָּא מְאֹד עַל הַהֲלָכָה הַזֶּה: אֵיזָה מִיִּן קֵנֶס הוּא זֶה לְחֹזֵר וְלְהַתְּפִלָּל שׁוֹב לְפָנֵי ה' הַלּוֹא זֶהוּ מִסָּשׁ פְּרָסוּ...!

וּבְכֵן, לְמַדְנו אֶתְמוֹל מִהַשְׁלָחַן עָרוֹךְ שִׁצְרִיף שִׁיְהִי לְאָדָם מְלַבּוּשִׁים נְאִים לְתַפְּלָה [בְּעֶקֶר לְתַפְּלַת שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה]. בְּעַת הַתְּפִלָּה צָרִיף גַּם לְלַבֵּשׁ בְּגָדִים שְׁמֻכְסִים אֶת כָּל הַגּוּף כְּרֹאֵי. לְכֵן אֵי אֶפְשֵׁר לְהַתְּפִלָּל שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה כְּשֶׁנִּמְצָאִים בֵּינֵם, אִם לֹא גָמְרוּ לְהַתְּלַבֵּשׁ.

אִין רְאִי לְהַתְּפִלָּל תְּפִלַּת שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה בְּבָגְדִים הַסִּיחָדִים לְשָׁנָה, אָבָל אֶפְשֵׁר לְלַבֵּשׁ מַעֲלִיָּהם בְּגָדִים מְכֻבָּדִים. אִין לְהַתְּפִלָּל בְּרִגְלִים יַחְפוֹת, מְלַבֵּד בְּשַׁעַת הַדְּחִקָּה. אִין לְעַמֵּד לְפָנֵי הַסֵּלָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּבָגְדִים שְׂאִין הוֹלְכִים בָּהֶם לְפָנֵי אֲנָשִׁים חֲשׁוּבִים, כְּמוֹ סַנְדְּלִים בְּלִי גְרָבִים, נַעֲלֵי בֵּית [מְלַבֵּד בְּיוֹם כְּפוּר וּבְתַשְׁעָה בְּאַב], וְשִׂאָר בְּגָדִים שְׂאִינֵם מְתֵאִמִּים. גַּם אִין זֶה מְתֵאִים לְהַתְּפִלָּל כְּאֶשֶׁר הַחֲלִיפָה תְּלִנְיָה עַל הַכְּתָפִים וְהַיָּדִים אִינֵן נְתוּנֹת בְּשִׁרְוֹלִים אוֹ בְּחִלּוֹק לֹא נָקִי שְׁבוּ עוֹשִׂים אֶת עֲבוֹדוֹת הַבַּיִת; מִיִּשְׁהוּ הֵיךְ מַעַז לְעַמֵּד כָּךְ לְפָנֵי מְלָךְ?

הַפְּגִיד שְׁעָר שְׁלֵי בִּישִׁיבָה הַקְּטָנָה - סִפֵּר אָבָא - רָצָה שִׁיְהִי לוֹ בְּגָדִים מִיְּחָדִים לְתַפְּלָה. אִם הֵיךְ יִכוֹל הֵיךְ מַצְטִיד בְּבָגְדִים מִיְּחָדִים מִכֶּרֶךְ רִגְלִ וְעַד רֹאשׁ לְכָל תְּפִלָּה, אָבָל הַדְּבָר לֹא הֵיךְ בְּאֶפְשֵׁרוֹתוֹ. הָאִם כְּשִׂאֵי אֶפְשֵׁר לֹא עוֹשִׂים כְּלוּם? בְּוַדַּי שְׁלֹא! הוּא קֵינֵם זֹאת בְּבָגְדֵי אֶחָד, אוֹתוֹ יוֹד לְלַבֵּשׁ רַק בְּעַת שֶׁהוּא עוֹמֵד לְפָנֵי הַסֵּלָה בְּתַפְּלַת שְׁמֵרִית. הֵיךְ זֶה כְּפֹה! כְּפֹה מִיְּחָדָת, שִׁשְׁמֵר אוֹתָהּ בְּתִיק הַתְּפִלָּין.

מבָּחַן מַלְכוּתִי

האם מתר להתפלל שמונה עשרה בבגדים המיוחדים לשנה?

1. לא, התפלה פסולה ויש לחזור ולהתפלל
2. מתר לכתחלה
3. לא ראוי

מה ההגדרה לבגדים שמתר להתפלל בהם שמונה עשרה?

1. בגדים שלובשים אותם בחתונות
2. בגדים שלובשים אותם כשעומדים לפני הסלף
3. בגדים מכבדים שנעשים ללבש אותם ברחוב

"ערבישע תלמיד חכם"

בשעור שפסטר הרב כהן, ספור ספור אמת שפסטר לו חבר יליד עכו: יש שם חנות כלים בבעלות ערבית וגם המוכר ערבי. הערבי יודע קצת הלכות, ועל כן הוא מביע את הקונים שוקרי הסוואות ואומר להם אילו כלים הנם מתוצרת יהודית ואינם צריכים טבילה, ואילו מתוצרת חוץ לארץ וצריכים טבילה.

הרב חפש לראות את הגחון על פני השוקעים, על הלכה אחת חשובה שנעלמה מהמוכר הערבי.

איזו הלכה? ואיך זה קשור להלכות פסח?

ראו שלחן ערוך יו"ד סי' ק"כ בתחלת ס"א ויותר מפרש בסעיף י"א. ולענין פסח, ראו חכמת אדם ככל ע"ג סעיף ג'.

הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְּבוּהִים

אֵי אֶפְשֶׁר מִבְּלִי תִפְלֶה אֶפְלוּ רַגַע קֵט

מַעַט מִתְקַדְּשׁ הַחֵג וְהוּא אָנָּה הוּא בָּא?
– "בְּאוֹתָן שְׁעוֹת קְשׁוֹת הָיָה לִי זְמַן
לְהִסְשִׁיף וּלְהִרְהַר", סֵפֶר אַחֵר כָּנָּה,
"בְּאוֹתָם הִרְהוּרִים שֶׁהִרְהוּרֵי בְּעַת בְּרִכַּת
'בְּרַךְ עֲלֵינוּ! הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִרְאָה לִי:
הִנֵּה רָאָה וְהִזְכִּיחַ כִּי זְכוּיָה אַתָּה עַד
לְבְּרִכַת הַשְּׁנָה".

אָכֵן, סִבֵּם לְעֲצוּמוֹ, צְדָקוֹ מִתְקַנֵּי גִסְח
הַתִּפְלָה. אֵי אֶפְשֶׁר אַף לֵלֵא רַגַע קֵט
לֵלֵא הַגְּנֻתָה שֶׁל הַתִּפְלָה.

עֲתָה שֵׁב לְדוֹן בְּדַעְתּוֹ מִה לַעֲשׂוֹת; הַחֵג
מִתְקַרֵּב וְהוּא כְּלוֹא בְּבֵית הַסַּעֲצָר. צָפָה
בוֹ רַעֲיוֹן לְפָתוֹחַ אֶת הַדְּלֵת, וְהִנֵּה – הִיא
אֵינָה נִעוּלָה! הוּא הִתְקַדֵּם לְעֶבֶר שְׁעַר
הַיְצִיאָה. קָם וְהִלְכָה, יָצָא הַחוּצָה, וְאִישׁ
לֹא עֲצָרוּ...

נִרְאָה כִּי כָּל כְּלוֹ שֶׁל סַעֲצָר לֹא בָּא אֶלֵּא
לְלַפְדּוֹ כְּפֹה נְכוֹנוֹת הֵן מְלוֹת הַתִּפְלָה.

(סִפּוּרִים יְרוּשָׁלָּיִם)

אָחַד מִעַרְבֵי רֹאשׁ הַשְּׁנָה בִּימֵי שְׁלִטוֹן
הַטְּרָכִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. רַבִּי אֶהְרֹן פְּרוּשׁ,
מְגַבְּאֵיהָ שֶׁל יְשִׁיבַת עַץ חַיִּים, עָצַם כְּנֵהוּג
חֲצִי יוֹם, מִתְפַּלֵּל קֹדֶם לְאַכִּילְתּוֹ מִנְחָה
גְּדוּלָה, עוֹמֵד שְׂמוּנָה עֲשׂוּרָה, מְגִיעַ לִבְרַךְ
עֲלֵינוּ אֶת הַשְּׁנָה הַזֹּאת, וְמִהִרְהַר לְעֲצוּמוֹ:
– 'הַשְּׁנָה הַזֹּאת?' כְּפֹה שְׁעוֹת נוֹתְרוּ
בְּכֻלָּל מִן הַשְּׁנָה הַזֹּאת!

הִרְהַר כֹּה וְכֹה, וּמִשְׁלֵא מִצָּא פְתָרוֹן
לְשִׁאלָתוֹ, הַיָּחִיד שֶׁהִנְסִיחַ נִקְבַע בְּאֶפְסוֹן
אֶחָד לְכָל הַשְּׁנָה, וְתוֹ לֹא.

הוּא חוֹזֵר הַבִּיטָה. לְהַפְתָּעוֹתוֹ הוּא פּוֹגֵשׁ
כְּבָר בְּדֵלֶת ז'נְדֻרְקִים – שׁוֹטְרִים חִמּוּשִׁים
טְרָכִיִים, שֶׁחִפְּשׂוּ אַחֲרָיו וְהֵם חִמְפִים לוֹ.
הֵם לּוֹקְחִים אוֹתוֹ מִיָּד לְקִישְׁלָה, בֵּית
הַסַּעֲצָר הַנּוֹדֵעַ בְּעִיר הַעֲתִיקָה.

מִתְבָּרַר כִּי אָדָם אָחַד שְׁאִינוּ מִן הַיְשׁוּבָה,
הַעֲלִיל עַל יְשִׁיבַת עַץ חַיִּים כִּי גֻנְבָה אֶת
כְּסָפוֹ. אֲשֶׁר עַל כֵּן, הָאֲשָׁם בְּדָבָר הוּא ר'
אֶהְרֹן. הַשׁוֹטְרִים מְשִׁלְּכִים אוֹתוֹ פּוֹנִיקָה
לְאָחַד מִחֲדָרֵי הַסַּעֲצָר, וּמִשְׁאִירִים אוֹתוֹ
לְבִדּוֹ. הַשְּׁעוֹת נּוֹקְפוֹת בְּזוֹ אַחֵר ז.ו. עוֹד

חידון על ההגדה

איזה תנא אינו מזכר בהגדה?

ס רבי יהושע, **ע** רבי יהודה,

פ רבי סאיר, **צ** רבי יוסי הגלילי

איזה מארע אינו מזכר בהגדה?

ל ברית בין הבתרים, **ה** עשורת הפכות,

נ נתינת התורה, **ס** מלחמת עמלק

איזה מקום אינו מזכר בהגדה?

ז גטון, **ח** ניגנה, **ט** רעקסס, **י** בני ברק

איזה סהם אינו מזכר בהגדה?

ט שבת, **י** ראש חודש, **כ** ראש השנה, **ל** פסח

איזה אבר אינו מזכר בהגדה?

ש אגודל, **ת** אצבע, **א** זרוע, **ב** יד

איזה ציור אינו מזכר בהגדה?

ק עשו, **ר** בלעם, **ש** לבן, **ת** פרעה

איזה בעל חיים אינו מזכר בהגדה?

ד סוסים, **ה** חמורים, **ו** אתונות, **ז** גמלים

איזה זמן אינו מזכר בהגדה?

ק שעה, **ר** יום, **ש** שבוע, **ת** חודש

איזה מספר אינו מזכר בהגדה?

ל ארבעים, **מ** שמונים, **נ** סאתים, **ס** ארבע מאות

איזו מעלה אינה מזכרת בהגדה?

ח מעלה, **ט** משבח, **י** חכם, **כ** עצום

סה אוקרות לכם האותיות הפתובות ליד כל תשובה נכונה?
העתיקו לפי סדר התשובות!

_____!

נגינת יהודי ב'קאנטרי סיד'

פרק ב' הבטחתו של מקס להורוי

בכתה פאָשר דבֿרה אליו.

אָבא פֿתח בֿנותו אַל מקס: "אַם לִפְנֵי זְמַן לֹא רב אֶפְשָׁרוּ הַגֶּרְמַנִּים לְמַשְׁפּוּחַת יְהוּדִיּוּת

לְצַאת מִגֶּרְמַנְיָה, בְּתַנּוּי שְׁתַּהֲיֶה לָהֶם מְדִינָה שְׂמֻסָּכִים לְקַלֵּט אוֹתָם וְכָל רְכוּשָׁם יִשָּׂאָר כָּאן, כִּפִּי שְׂאָמַר הֵיטֵלָר ימ"ש: מַצְדִּי עַל אֲנִיּוֹת פֶּאָר - כַּעַת כְּבָר לֹא נִמְן לְצַאת מִגֶּרְמַנְיָה..."

"זֶה שְׁנַיִם מִסְפָּר שְׁנַעֲשִׂיִם מֵאַמְצִיִם דִּפְּלוֹמַטִּים לְחַזֵּץ עַל מְדִינּוֹת שׁוֹנוֹת, הַעֲקָר עַל אַנְגְּלִיָּה שְׂתִּיקְלוּ פּוֹלִיטִים יְהוּדִים מִגֶּרְמַנְיָה, מֵאֹסְטְרִיָּה וּמֵצִיכּוֹסְלוֹבַקְיָה, הַאֲנְגְּלִים, הַטּוֹלְטִים כִּיּוֹם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל - פִּלְשְׁתִּינָה - מְקַבְּלִים מְסֻחַת מְקַבְּלִים מֵאֵד לְעִלִּית יְהוּדִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הַבְּרִיטִים (הַאֲנְגְּלִים) טוֹעֲנִים שְׂאָם יִאֲפְשְׁרוּ לְיְהוּדִים לְעֵלוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵם עֲלוּלִים לְהַעֲלוֹת אֶת חֲמַת הַעֲרָבִים, הַטּוֹאֲפִים גַּם הֵם לְשִׁלְטָה עַל פִּלְשְׁתִּינָה. עֲלִית יְהוּדִים רַבִּים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִפֶּר אֶת הָאָזֶן בְּמִסְפָּר הַתּוֹשְׁבִים יְהוּדִים מִזֶּה מִסְפָּר הַתּוֹשְׁבִים הַעֲרָבִים.

"אַבָּל אַחֲרֵי הָאֲרוּעִים הַנּוֹרָאִים שֶׁהִתְבַּרְשׁוּ לִפְנֵי כֶּסֶה חֲדָשִׁים - בְּלִיל הַבְּדִלְח - הַבִּיּוֹ אֶפְלוּ הַאֲנְגְּלִים שֶׁמְסָכֵן לְיְהוּדִים לְהַשָּׂאָר בְּגֶרְמַנְיָה וְהַגִּיעָה הַצַּעַת פִּשְׁרָה, שֶׁלְפִיָּה הַמְשַׁלְּהָ הַבְּרִיטִית מְקַלֵּט אֶלְפֵי יְלָדִים יְהוּדִים מִגֶּרְמַנְיָה וּמֵאֶרֶץ צוּלְטָה שְׂבִשְׁלִיטָה גֶרְמַנִּית. אִין מְדַבְּרִים עַל כָּר בְּגִלְדֵי, אַבָּל הַכִּנְיָה הִיא שְׂבִשְׁלֵב רַאשׁוֹן יִצְאוּ הַיְלָדִים, וְלֹאֲחֲרֵיהֶם הַהוֹרִים. מְאָר יוֹמֵר יַעֲבִירוּ אוֹתָם הַאֲנְגְּלִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הַיְתַנְּהָ מַחַת שְׁלִיטַתָּם."

"אַתָּה מְבִין מַה זֶה אוֹמֵר?" שָׂאֵל אוֹתוֹ אַבָּא.

"שְׂאֵנִי אֶסַע לְאַנְגְּלִיָּה, וְאַתָּם תְּבֹאוּ אַחֲרַי?"

"כֵּן, עֲנֵה אַבָּא, כַּעַת יוֹצֵאוֹת רַבָּבוֹת שֶׁל יְלָדִים יְהוּדִים לְאַנְגְּלִיָּה - "קִינְדֵר טֶבִן־סְפוֹרְט" שֶׁמֶן - וְאַנִּי מְקַנְהָ שְׂאָכֵן גַּעִי גַם אֲנַחְנוּ בְּעַקְבוֹתֵיךָ כֶּסֶה שְׂיֹמֵר מִהָר."

"וְהֵיכָן אֲשַׁהֶה אֲנִי בְּאַנְגְּלִיָּה?" שָׂאֵל מִקְס.

הַנְלוּ, אַנְגְּלִיָּה. סְתִי"ש (אֹקְטוֹבֶר 1939 לְמִנְיָנָם) "כְּבָר פֶּסַק הַגֶּשֶׁם", אֶמַר מִקְס לְאֶנְהָ כַּאֲשֶׁר הִתְפָּזְרוּ הַעֲנָנִים וְהַשֶּׁמֶשׁ יִצָּאָה. הוּא פֶּסַע אֶל הַפְּתַח, כְּאוֹמֵר לָהּ שְׂהוּא יוֹצֵא אֶל הַשָּׂדֶה.

"וּזֹא, נוֹאָה, (לֹא, לֹא)", עֲצָרָה אוֹתוֹ אֶנְהָ. הִיא נִסְתָּה לְהַסְבִּיר לְמִקְס שֶׁקֶר בְּחוּץ וְהוּא עֲלוּל לְחַלּוֹת. מִקְס לֹא הִבִּין מַה הִיא רוֹצָה לִזְמַר לוֹ וְהַצְטַעַר שְׂרוֹבֶרְט אִינוֹ בְּבִית, הוּא הִיָּה מְצַלִּית לְהַסְבִּיר לוֹ מַה רוֹצָה אִפּוֹ.

מִקְס נִאֲמַח וְשָׁב לְחַדְרוֹ. אִיךָ הוּא יְכוֹל לְהַסְבִּיר לְאֶנְהָ מַה סְפָרִיעַ לוֹ וְלִסְפָּה הוּא חֵיב דִּן־קָא לְצַאת הַחוּצָה?

גַּם לְיַדִּי גְרִיטְסוֹן אִין הוּא יְכוֹל לְהַסְבִּיר אֶת מַחְנֵהוּ זֶה. הֵם יִחְשְׁבוּ שְׂהוּא מְשַׁעֵ, אוֹ גְרוּעַ מְקָה, יִתְחַיִּלוּ לְחַשֵּׁד בּוֹ שְׂהוּא יְהוּדִי.

אִין לוֹ מַה לְעַשׂוֹת כַּעַת וְאִין לוֹ חֶשֶׁק לְהַמְשִׁיךְ וּלְגַן בְּסִטְרֵי־בִרְיוֹס בְּחֶדֶר הַחִפּוּס. הַגֶּשֶׁם "מִפֶּס" אוֹתוֹ בְּדִיקַת כְּשֶׁהַחַל לְגַן אֶת הַשִּׁיר הַהוּא, וְכָאן, בְּבִית הַגְּרִיטְסוֹנִים, הוּא אִינוֹ יְכוֹל לְהַמְשִׁיךְ... הוּא נִזְכָּר לְעִתִּים תְּמוֹפּוֹת בְּאַבְרָהָם אֲבִינוֹ וּבְמִשְׁהָ רַבְנֵנוּ.

מִקְס הִנִּיחַ אֶת הַכֶּנּוֹר וְפָנָה לְמַזְנוּדָה שְׂלוֹ, הַמַּזְנוּדָה הַיְחִידָה שְׁהַמֵּר לוֹ הוֹצִיאָה מִגֶּרְמַנְיָה. הִיזְשָׁם כֶּסֶה מְכַתְּבִים, שְׁנַיִם מִהֶם מְהִבִּית בְּבְרִלִין וְעוֹד שְׁלִשָּׁה מִסַּר גוֹלְדֵן־מָן, הַחֲבֵר הַלּוֹדוֹנִי שֶׁל אַבָּא.

עֲכָשׁוּ, כַּאֲשֶׁר שׁוֹרֵר שֶׁקֶט סְבִיבּוֹ, הוּא יְכוֹל לְהַרְשׁוֹת לְעַצְמוֹ לְהַזְכֵּר בְּנִסְבוֹת שֶׁהִבִּיאוּ אוֹתוֹ עַד הַלּוֹם.

בְּרִלִין גְּרַמְנִיָּה. אַבִּיב תַרצ"ט (מֵאִי 1939 לְמִנְיָנָם). הַדְּלֵת נִפְתְּחָה וְאָבִיו שֶׁל מִקְס, הָרַקְל הַסְטֶנְר נִכְנַס הַבִּיחָה.

"מַה חֲדָשׁ בְּחוּצָה?" שְׂאֵלָה אוֹתוֹ אֶסָא בְּפָנִים רְצִינִיּוֹת.

"לֹא טוֹב", עֲנָה הָאָב וְהַתִּישֵׁב עַל כֶּסֶה הַעֵץ שְׂלוֹ, לִיד שְׁלִמָן הַעֵץ הַפְּהַגּוֹנִי, "הַסְצָב לֹא נִהְיָה טוֹב יוֹתֵר... מִיּוֹם לְיוֹם נוֹחַתוֹת גְּזֵרוֹת חֲדָשׁוֹת וְהַסּוֹף אִינוֹ נִרְאָה בְּאֶפְסָה."

מִקְס שְׁמַע אֶת הַדְּבָרִים מִחֶדְרוֹ. כַּעַת, חָשׁ שֶׁהַדְּבָרִים נוֹגְעִים אֵלָיו יִשְׁרִירוֹת.

וְכָן, הוּא לֹא טָעָה.

לְעַת עָרַב קָרָאוּ לוֹ אַבָּא וְאַסָא אֶל הַסּוֹלֵן, מַעוֹלָם לֹא רָאָה מִקְס אֶת פְּנֵיהֶם כִּהַ רְצִינִיּוֹת. אֶסָא אָף

לִיל הַבְּדִלְח - קְרִיסְטַל נֵאכְט - כִּנְיָ עַמּוּנֵי גְרַמְנִיָּה לְלִיל ט"ז בְּחֶשֶׁן תַרצ"ט (10-9 בִּנְוֶמְבֶּר 1938 לְמִנְיָנָם) בּוֹ נִזְכְּרוּ פְּרַעוֹת וּפְאֹרָהוֹם שֶׁל קְבֻצוֹת נְאֻצִים כְּמִי נִסְחַת רַבִּים, כְּמִי עֶסֶק וּבְרִכּוּשׁ יְהוּדִי בְּרַחֲבֵי הַרְיָה הַשְּׁלִישִׁי. הַכִּנְיָ נִמַּן עַל שֵׁם הַזְּכִיאוֹת הַרְבּוֹת שֶׁהִיוּ מְסֻפָּחוֹת וְנִרְאוּ כְּבְדִלְחַ עַל הַפְּדִיכוֹת וְהַבְּרִישִׁים.

וביום התמישי לבואם אל מרבר סיני, ה' בסיון:

שלום עליכם רבי.
אנא תברך אותנו.

בעזרת השם תוכו
לקבל את התורה
שלמים ובריאים!

בני המשפחה לובשים אפודים יפים, לכבוד הפעמדם המיוחד שיתקיים לרגלי הר סיני:

רבי יקר, האם יש לי סכוי להתרפא?
האם יעשה לי גם ויצמחו לי ידים?

אחי היקר. השם הטוב הוא כל יכול,
ואין מעצור לפננו להצמיח לך ידים.
גדולי ישראל הבטיחו שהכל יתרפאו!

מה שלומך, נחשו? שמעת את הבשורה?
כלם יקבלו את התורה בריאים ושלמים!
אתה תוכל לקבל על הרגליים בלי קפצים!

תודה על העידוד. שמעתי על זה,
אבל עבר זמן וכמעט התאשתי.

ילד צדיק, אתה עכשו אלם.
אבל השם ירפא אותך בקרוב.

אבל הוא גם חרש.
תן לי לברך אליו
בשפת הסימנים:

תוכל ללמוד ולהתפלל בפה מלא!

לכן אתם לוקחים אותו?
זה לא מסכן בשבילי?

אנחנו הולכים
אל משה רבנו.
אומרים שהיום
ככלם יתרפאו.

אי... כואבת לי היד וגם הרגל.
השם, תעשה שאני אתרפא.
אני מבטיח להתמיד בתורה.

ציפי שלך עוד לא רואה?
ה' יתן לה רפואה שלמה.

אנחנו בטוחים שיקרו נסים.
בזכות התורה ציפי תתרפא,
ותוכל לראות אותי ואת אבא
ואת האחים והאחיות שלך.

אני כבר לא זוכרת
איך זה לראות.

אנא השם
רפא נא לה.

בְּהִיכַל הַהֲלָכָה

יַעֲלֶה וַיְבוֹא' בְּשַׁעְתּוֹ וְשָׁלַא בְּשַׁעְתּוֹ

גַּם בְּיוֹם עָמוּס כָּל כָּף - לוֹמְדִים וְאִין מְבַטְלִים אֶת הַקְּבִיעוּת. אַבָּא אֹמֵר כֹּף תְּמִיד, וְגַם מְקַיֵּם. הוּא רָגִיל לִסְפֹּר עַל מֶרֶן הַגִּר"ח קַנְיִבְסְקִי שְׁלִיט"א, שְׂאֵת קְבִיעוּת לַסְּוִדוֹ אִינוֹ מְבַטֵּל בְּשׂוּם אֶפֶן. רַבֵּי חַיִּים סֵפֶר כִּי הוּא זֹכֵר שְׁבִדוּם פְּטִירָתוֹ שֶׁל הַחֲזוֹן אִישׁ, כְּאֲשֶׁר חֲזָרוּ מִהַלְבִּיָּה, הוּא הָיָה כְּמוֹ כְּלֵם מְתַשׁ וְעֵיף וְבְלִי טַפַּת כֹּחַ; הוּא לֹא הָיָה מְסַגֵּל לְלַמֵּד כָּלֵל, אַבְּל הוּא הִתְאַמֵּץ לְקַרֵּא אֶת הַגְּמָרָא שֶׁהָיָה עֲלָיו לְלַמֵּד בְּאוֹתוֹ יוֹם, אֶפְלוּ בְּלִי לְהַבִּין, הַעֲקָר שֶׁהַקְּבִיעוּת לֹא תִתְבַּטֵּל! אַבָּא הוֹסִיף שְׂגַם בַּת שְׂאִינָה מְצִיָּה עַל תְּלִמּוּד תּוֹרָה, עֲלֶיהָ לְזַכֵּר שְׂאֵם מְחִלִּיטִים עַל קְבִיעוּת סְסִימָת, בְּלִסְוִד אוֹ בְּהִנְהָגָה שֶׁל מַעֲשֵׂה טוֹב, צְרִיכִים לַעֲמֹד בַּהַחֲלָטָה וְלֹא לְבַטְלָהּ בְּשׂוּם אֶפֶן.

וְמָה לוֹמְדִים הַיּוֹם? הַלְכוֹת הַתְּפִלָּה בְּפִסְחָא. הֵיִתְכֵן שְׁנַכְנִס לְחַג וְלֹא יַדַע אוֹתוֹ? וְכִי מָה נַעֲשֶׂה אִם נִתְקַל בְּשִׂאָלָה בְּאֶמְצַע הַתְּפִלָּה?

וּבְכֵן, יֵשׁ לוֹמֵר 'יַעֲלֶה וַיְבוֹא' בְּתַפְלוֹת הַחֵג. אִם שְׂכַחוּ וְלֹא אָמְרוּ וּכְבָר גָּמְרוּ אֶת הַתְּפִלָּה - צְרִיכִים לְחַזֵּר לְתַחֲלַת תְּפִלַּת 'שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה'. אַבְּל אִם נִזְכְּרוּ לְאַחַר שְׂאֶמְרוּ 'בְּרוּךְ אַתָּה ה', לְפָנֵי הַחֲמִיטָה 'הַפְּחִזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן, מְסִימִים אֶת הַבְּרָכָה וְאוֹמְרִים 'יַעֲלֶה וַיְבוֹא' שֶׁם בְּפִקּוּם, לְפָנֵי שְׂפִתְחִילִים 'מוֹדִים'. אִם כְּבָר הִתְחִילוּ אֶת הַתְּפִלָּה הִרְאִשׁוּנָה 'מוֹדִים' - אִין בְּרָרָה וַיֵּשׁ לְחַזֵּר לְתַחֲלַת 'רְצָה'.

הַדִּינִים הָאֲמִוּרִים הֵם בְּכָל תְּפִלוֹת הַחֵג: שְׁחִרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית. רַק בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אִם שׁוֹכְחִים לוֹמֵר 'יַעֲלֶה וַיְבוֹא' בְּתַפְלַת עֶרְבִית, אִין צְרִיכִים לְחַזֵּר, אַבְּל בְּפוֹעֲדִים, גַּם תְּפִלַּת עֶרְבִית דִּינָה כְּכָל הַתְּפִלוֹת.

וְמָה דִּין הָאוֹמֵר 'יַעֲלֶה וַיְבוֹא' בְּיוֹם שְׂאִין צְרִיף לְאָמְרוֹ? [צְפוּרָה, הַפְּעִשִׁית, הַזְּכִירָה כִּי הַלְכָה זֹאת יְכוּלָה לְהִיּוֹת נוֹגַעַת לְמַעֲשֵׂה בְּשִׁבְתַּת הַבָּאָה, כְּאֲשֶׁר בְּלִיל שְׁבַת כְּבָר יֵצֵא 'שְׁבִיעִי שֶׁל פִּסְחָא' וְיִכּוּלִים לְטַעוֹת מִתּוֹךְ הַרְגֵּל וְלוֹמֵר בְּתַפְלַת עֶרְבִית 'יַעֲלֶה וַיְבוֹא'].

אִם סִיִּם אֶת הַבְּרָכָה אוֹ אֶת הַתְּפִלָּה, אִינוֹ צְרִיף לְחַזֵּר. אִם לֹא סִיִּם, כְּגוֹן שֶׁנִּזְכְּרַת בְּאֶמְצַע 'יַעֲלֶה וַיְבוֹא' שְׂאִין צְרִיף לְאָמְרוֹ, אִם נִזְכְּרַת לְפָנֵי שְׂאֶמֶר 'בְּיוֹם חַג הַפְּסוּחִים הַזֶּה' - אִינוֹ חוֹזֵר, שֶׁהִרִי לֹא אָמַר דְּבַר שְׂאִינוֹ אָמַת אֲלֵא רַק בְּקֶשׁ מָה 'שְׂעִלָּה וַיְבוֹא לְפָנֵינוּ זְכָרוֹנוֹ וּפְקוּדוֹנוֹ. אִם כְּבָר אָמַר 'בְּיוֹם חַג הַפְּסוּחִים הַזֶּה' - נִמְצָא שְׂאֶמֶר דְּבַר שְׂאִינוֹ נִכּוֹן, חוֹזֵר לְרֵאשׁ הַבְּרָכָה וְתַחֲחִיל שׁוּב 'רְצָה'.

מבחן מלכותי

נזכר לפני שהתחיל 'סודים'
שלא אָמר 'יעלה ויבוא' -

1. אומר שם
2. חוזר ל'רצה'
3. חוזר ל'יעלה ויבוא'

אמר 'יעלה ויבוא' ביום שאין
צריך לאמרו וכבר סיים את
הברכה -

1. חוזר לראש התפילה
2. חוזר לראש ברכת 'רצה'
3. אינו חוזר

כאשר ה'סורח' נסע
מזרחה

לקראת חג הפסח
החליטו גבאי בית
הכנסת "תהלה
לדוד" להרחיב את
בית הכנסת בצדו
המזרחי. לר' אליקים
היה מקום קבוע בשורה
הראשונה שאחרי החזן, ועמה,
כאשר הרחב בית הכנסת
מזרחה, 'התקדם' עמוד החזן
ואחרי, בינו לשורה הראשונה
בה ישב ר' אליקים, נוספו
עוד שתי שורות חדשות
שמומיהן נמכרו למתפללים
אחדים. ר' אליקים מתחבט
האם מכירה זו הייתה כדוּי; יתכן,
הוא חושב, שפאחר שמומו
היה בשורה הראשונה שאחר
החזן, עליו להתקדם לעבר
השורה שהיא ראשונה עמה,
ולא להשאיר בשורתו הקודמת
שהפכה עמה לשורה שלישית.
מה דעתכם?

יש שהביאו ראיה מהמבאר
בסנהדרין ל"ז ע"א לגבי ה"י של
שרי שנוספה ליהושע, ולא מציינו
שהאות ה' התלונה שעל ידי כך
נדחתה וכבר אינה ראשונה.

הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְּבוּהִים

חֵמֶר הַהֶפְסָקָה בְּאַמְצַע הַתְּפִלָּה

- רבנו הקדוש! קרא החוזה בפליאה גדולה, וכי איזו עברה היא זו? והרי מדובר היה בפקוח נפש!

- אלמלא חטאי הסרבים, פרש רבי אלימלך את מר שיחו, לא היו סזנינים לי מן השמים את ההפסקה באמצע התפילה! אותם אנשים שבאו להזכיר את השם, יכולים היו להגיע בטוכם פתחתי באמירת 'הדו', כי אז לא הייתי נאלץ להפסיק.

אך החוזה לא שמט ידו, והמשיך לשאת ולתת עם רבו כדי להניח את דעתו ולהוכיח לו כי אפילו שמך עברה חלילה אין בידו:

- והרי מתפללים אנהנו בגסס ספרד, אשר בו 'הדו נאמר לפני ברוך שאמר', וסתר אם כן להפסיק בה!

אך גם נחום זה לא נתקבל על לבו השביר של רבי אלימלך, אשר הקשיב להתאונן כי אף על פי כן עברה היא בידו, מפיון שבגסס אשכנז אסור כבר להפסיק ב'הדו':

- אוי לי שבא דבר עברה לידי, המשיך רבי אלימלך להתסמר ולהקונן עוד שעה ארבה, אוי לי שנכשלתי והפסקתי בשיחת חלון באמצע התפילה.

בשום פנים ואפן לא נתן היה לנחמו על כך, עד שלבסוף הפטיר ברוח נכאה:

- הלואי ואזכה עוד לשוב על כך בתשובה שליטה!

(צנורות הזָּהָב ח"ב)

באחד הימים נכנס רבי יעקב יצחק החוזה מלובלין זי"ע לחדר רבו הקדוש רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, ומצאו יושב וראשו חפוי נאנח וגונח מסעמקי לבבו הטהור ואף עיניו זולגות דמעה. אזר המלמיד הגדול עז, ופתח ושאל לפשר הבכי והאנחה.

- מה אמר ומה אדבר, גנח רבי אלימלך בקול נשבר ונדכה, עברה באה לידי ונכשלתי בה ועל כך אני בוכה ומתאונן.

- עברה? תמה החוזה, תוך שהוא משתוקק בכל לבו לדעת באיזו עברה מסגל הרבי הקדוש להכשל.

- שחתי שיחת חלון באמצע התפילה, השיב רבי אלימלך באנחה סרה.

בקש החוזה להניח את דעת רבו הקדוש ולכן התחיל לדרש ולחקר את פרטי המסקרה כפי שהיו.

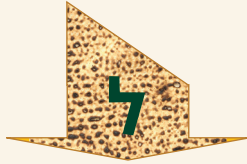
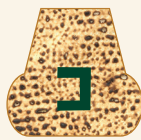
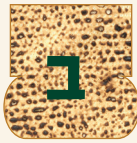
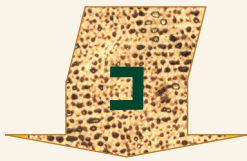
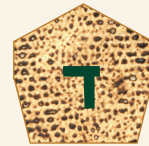
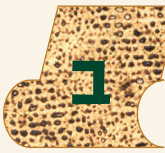
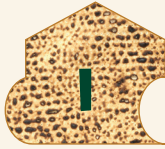
נענה הרבי ואמר:

- אספיר לך את גוף הפעשה מה היה ומה ארע. היום בבקר בשעת תפילת שחרית, לאחר שכבר התחלתי באמירת 'הדו', באו לפני בקול צעקה גדולה בככי וביילה להזכיר אם בישאל אשר לה בנינים רבים, הנתונה בסכנת חיים ואך כפסע בינה לבין המות, רחמנא ליצלן. למרבה פחד הנפש של אותם אנשים, שכחו לומר לי את שמך ושם אמה כדי שאוכל להתפלל ולבקש בעדה, וגם את רמזי לא הבינו עד שנאלצתי להפסיק באמצע 'הדו' ולשאל בפה מלא לשמך ושם אמה.

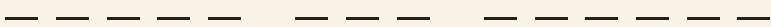

המצוות שלפניכם מרכיבות כל אחת
 משתי צורות גאומטריות
 לדוגמה: המצוה הראשונה מרכיבת
 בחלק העליון מששלת
 ובחלק התחתון - מחצי כוכב.

עליכם למצוא בין כל המצוות מצוה שאחד החלקים שלה - החצי העליון או
 החצי התחתון - יזכה לאחד מן החצאים הפרוכיבים את המצוה הראשונה.
 מצאתם את האות ל' במצוה הסקפת בעגול אדם? נהדר!
 חפשו מצוה נוספת שחצי מסנה זכה לחצי מהמצוה ל'.
 המשיכו הלאה עד שתחברו את כל המצוות.

איזה פסוק המצוה אותנו על התפלה, אנו אומרים פעמים בכל יום?
 צרפו את האותיות לפי סדר המצוות ומצאו את התשובה:

נגינת יהודי ב'קאנטרי סייד'

פרק ג' נגון באולם הפס

זיגפריד", "אדלר קאטרינה, אדלר פרינד, אדלר אוטו".... הלכו ונקראו שמות ילדים שונים בגילאים שונים.

ברלין, גרמניה. תמוז תרצ"ט (יולי 1939 למנינם). מקס והוריו הגיעו אל תחנת הרכבת של ברלין. אוטו הקטן נשלח לבית השכנים, אפא לא רצתה שיבוא גם הוא אל המתחנה.

"הנה, שם, אני רואה עוד פסה הורים עם ילדיהם", אמר אביו של מקס, "נלך בעקבותיהם".

מקס שם לב שיש משפחות שפכה מילדיהן נוסעים, לעפת ילדים בודדים שהורה אחד או שנים לוו אותם.

"שוררת כאן אוירה מתונה מאד, כבדה ועצובה", צין מקס לעצמו, "מפול לא אוירה התואמת נסיעה לחפשה או לבקור בלונדון". הוא הביט סביבותיו ונסה לראות מה עושים הילדים האחרים הגודשים את תחנת הרכבת.

היו ילדים שבכו מעט, היו הורים מאפקים מאד והיו גם הורים שהזילו דמעות על הפרדה הקרובה מילדיהם.

"ביטה" (בבקשה, בגרמנית), פנו אותם שוטר אל אנלם גדול בתוך תחנת הרכבת. "לכאן".

מקס והוריו קסטרו נכנסו אל האולם שהיה מלא הורים וילדיהם. אנחנו נפרדים כאן, אמרה פתאום אפא שלו ולחצה את ידו בחזקה.

"הגרמנים אינם מרשים להורים לגשת אל הציפי", אמר אביו של מקס, "חכה בינתיים פאן עד שיכריזו את השם שלנו".

"האם יש לכם פלי כסף בתוך הפונדה?" שאל אותם נאצי אחד בקול מאים.

"לא", ענה אביו של מקס, וכלם קוה שהשומר לא יחליט לפתח פתאום את הפונדה ולחטט בה. אם ימצא את הסטרדיבריוס, אין לדעת מה יקרה. אוני יחרים אותו ואוני יעצר את מקס בעון הברחת רכוש מגבולות הרינו הטלשי.

לשמחתם, נטל הנאצי רק את התיק מידיו של מקס והביט לתוכו ברפרוף. משלל מצא דבר, השיבו למקס. לאחר מכן הביט הנאצי קלות בפונדה מבלי לפתח אותה, משלל ראה דבר מחשיד, הורה להם באצבעו להתקדם.

הממנה על הפשלוח החל קורא מתוך הרשימות שבידו שמות ילדים שונים. כל ילד ששמו הרכז היה צועד קדימה.

"ולטר ארתור". "גרטרנד היידי", "גיברלטר

מקס הרגיש איך מתהדקת לחיצת ידה של אמו עם כל שם שהכרז. לבו פעם בקצב מטורף והוא חש בזעה קרה השוטפת את גופו שחמל לרעד. הוא כל כך לא רוצה לנסע לאנגליה. הוא רוצה להשאר עם אבא ואפא וללכת אהם לאן שילכו הם.

"קסטרו מקס", הקריא האישי מתוך הרשימות שלו והרים את ראשו לראות את הילד הבא בתור.

מקס הרגיש שאמו דוחפת אותו קלות. "לך, מקס", לחשה לו, "תהיה ילד טוב", אמר לו אבא.

ומקס צעד קדימה. ליד הדלת עצר לרגע והביט בהוריו פעם נוספת, אחר נופף להם לשלום.

יחד עם עוד ילדים רבים אחרים, נלקח מקס אל הרכבת הפמתינה להם. הוא ראה שהם מובלים אל תוך קרונות מסומים שנועדו רק לילדי ה'קינדער טרנספורט', שומרים נאציים חמושים עמדו בפתיחהם ולא אפשו לאנשים אחרים להכנס אליהם.

קבוצת הילדים התמקקה בקרונות שיעדו להם. מקס ראה סביבו רק ילדים. חלקם היו בגיליו. היו מעט ילדים בוגרים מסוג והרבה ילדים קטנים מסוג. לא מעט נסעו עם אח אחד או שניים. הייתה גם נערה בבת ארבע עשרה שהייתה אהראית על שלשת אחיה.

צפינה רמה נשמעה, והרכבת החלה לנוע קדימה. החשך החל לרדת ולכסות את היקום. הרכבת צברה תאוצה, גלגליה נעו במהירות לכיון היציאה מססק הבכא גרמניה.

זהו. עכשו נותר מקס לבדו. ילד בודד בן אחת עשרה, בלי אבא, בלי אפא ובלי אוטו הקטן.

בשקט שלח מקס את ידו, משש את הפונדה ונתקל בפנור הסברח. לפחות הסטרדיבריוס אהו. "הנה קל ישעתי... ולא אפחד". מלמל בלחש שוב ושוב.

ערכים - האנגלים חששו שמא יציפו הילדים הפליטים את לונדון, לפיכך דרשו ערבות בעבור כל ילד כדגמת קרובי משפחה או משפחות מארחות שיאספו את הילדים לבהיהם ולא יפלו נטל על המשפלה הבריטית. ילדים שלא נמצאו להם משפחות שיכרבו להם, שגנו בבתי יתומים. ערכים היה פניו למשפחות המקרחות.

בְּהֵיכַל הַהֵלֶכָה

הֵלֵל

הַיּוֹם נִלְמַד אֶת הַלְכוֹת הַהֵלֵל.

בְּפֶסַח אוֹמְרִים הֵלֵל כָּל יוֹם, אַךְ רַק בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן קוֹרְאִים אֶת כָּל הַפְּזוּרִים [וְכֵן בְּהֵלֵל הַנֶּאֱמָר בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת וּבְחַג הַסִּכּוֹת וּבְחִנּוּכָה], וְאֵלּוּ בְּשָׁר הַיָּמִים שֶׁל פֶּסַח קוֹרְאִים אֶת הַהֵלֵל בְּדִלּוֹג הַקְּטָעִים 'לֹא לָנוּ וְיֵאֱהָבְתֵי' הַמְּסֻמָּנִים בְּסִדּוּר. הֵלֵל זֶה נִקְרָא 'הֵלֵל שְׁלֵם'. הֵלֵל הַנֶּאֱמָר בְּרֵאשִׁי חֲדָשִׁים וּבְשָׁר יְמֵי הַפֶּסַח [חֹזֵף מֵהַיּוֹם הָרִאשׁוֹן] נִקְרָא 'חֲצֵי הֵלֵל', כִּיּוֹן שֶׁהוּא נֶאֱמָר בְּדִלּוֹג שְׁנֵי הַקְּטָעִים הַלְלוּ. לְכַנֵּי סֶפֶרד–כְּשֶׁקוֹרְאִים אֶת כָּל הַהֵלֵל מְבָרְכִים "לְגִמּוֹר אֶת הַהֵלֵל" וְכִשְׁפּוֹדֵנְלָגִים אֵין מְבָרְכִים כָּלֵל.

כְּשֶׁקוֹרְאִים אֶת הַהֵלֵל יֵשׁ לְהִזְהָר שֶׁלֹּא לְדַלֵּג בּוֹ שׁוּם פְּסוּק אוֹ אֶפְלוֹ אוֹת אַחַת. אִם דִּלֵּג אֶפְלוֹ אוֹת אַחַת יִחְזֹר לְתַחֲלַת אוֹתוֹ פְּסוּק שְׁבוּ דִלֵּג. אִם אֵינוֹ זוֹכֵר בְּאִיזָה פְּסוּק דִּלֵּג, יִחְזֹר לְתַחֲלַת הַפְּזוּר שְׁבוּ נִסְתַּפֵּק.

בְּנוֹת אֲשֶׁכְּנָז נוֹהֲגוֹת לְבָרֵךְ עַל אֲמִירַת הַהֵלֵל. לְפִי מִנְהַג בְּנֵי עַדוֹת הַפְּזָרַח נְשִׂים אֵינָן מְבָרְכוֹת עַל אֲמִירַת הַהֵלֵל.

הַהֵלֵל נֶאֱמָר בְּעִמּוּדָה, וְרַק מִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לַעֲמֹד מִתָּר לוֹ לְשַׁבֵּת בְּעַת אֲמִירַתוֹ. אֵין לְהַפְסִיק בְּדַבּוּר בְּאֶמְצַע הַהֵלֵל.

וְעוֹד הַלְכָה לְסִיּוּם: יֵשׁ לְקַרְא אֶת הַהֵלֵל בְּשִׁמְחָה וּבְקוֹל תּוֹדָה לַה' עַל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ!

אֶפְסָ סִפְרָה כִּי לְמִדָּה בְּאִיזָה סִפּוֹר יֵשׁוּן שְׁגָם אֶת תְּפִלַּת 'נִשְׁמַת' יֵשׁ לוֹמַר בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה וְהוֹדָאָה עֲצוּמָה לַה'. הִיא אֶמְרָה כִּי בְּסִפּוֹר הַהוּא הִיָּה כְּתוּב עַל הַצְּדִיק רַבִּי אֶלְכְּסִנְדֵּר זִיִּסקִינְד בְּעַל "סוּד וְשִׁרְשׁ הַעֲבוּדָה", שֶׁאֵת בֵּיתוֹ פָּקַד עוֹבֵר אַרְחָ וְהַתְלוּן כִּי קָר לוֹ. הַצְּדִיק, כִּךְ נִכְתַּב שָׁם, אָמַר לוֹ שְׁאֵין לוֹ עֲצִים לְחַסֵּם אֶת הַבַּיִת, אֲבָל יֵשׁ לוֹ פְּתוּרֹן אַחֵר. הוּא פָּתַח לְפָנָיו סִדּוּר וְאָמַר לוֹ לוֹמַר מִתּוֹכוֹ אֶת תְּפִלַּת 'נִשְׁמַת'. הַלָּה עָשָׂה כֵּן כְּשֶׁהוּא רוֹעֵד מִקָּר, וְכִלּוּם לֹא קָרָה... הַצְּדִיק הַשְּׂתוּמָם וְהַתְּפִלָּא עַד מָאֵד: הֵימָכֵן שֶׁלֹּא הִתְחַסְּפִתָּ? הֵן כְּשֶׁאוֹמְרִים 'נִשְׁמַת' מִתְּלַהֲבִים בְּיוֹתֵר, מִפֶּשׁ עַד כְּלוֹת הַנְּשָׁמָה, עַד שֶׁמִּפֶּשׁ מִתְחִילִים לְהִזְעַ, וְכִיצַד עֲדִין קָר לָךְ? מִשְׁנָה וּמִזָּר וּמִפֶּשׁ לֹא יִתְכַן..."

מִבְּחֵן מַלְכוּתִי

דילג פֿסוק בַּהֲלֵל -

1. יְשַׁלְּמוּ בְּסוֹף הַפָּרֶק
2. יְשַׁלְּמוּ בְּסוֹף הַהֲלֵל
3. יַחְזֹר לַפָּקוּם שְׂדֵיג

הֲלֵל נֶאֱמַר -

1. בִּישִׁיבָה
2. בַּעֲמִידָה
3. כַּרְצוֹנוֹ

הבית או השכנים?

חנה חרוצה מאד וביתה נקי לפסח, אך תמיד יש מה להוסיף על הנקיון. לעפת זאת השכנה מטפלת בששה ילדים קטנים ואינה מספיקה לנקות.

האם תלך חנה לעזר לשכנה לעשות לפחות את הנקוי הבסיסי לפסח, או שגם כאן 'חידו קודמים' והיא תוסיף ותהדר עוד ועוד בנקיון ביתה ששלה?

הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְבוּהִים

מַה־לֵּיִם אֶת ה' וְהַפְּאֵב פּוֹסֵק

כְּשֶׁהִגַּעְתִּי ל'הִלְלוּ אֶת ה' מִן הָאָרֶץ
 תִּמְנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת אֶשׁ וּבְרָד שֶׁלֵּג
 וְקִיטוֹר הַחֵיָה וְכָל בְּהֵמָה רִמְשׁ וְצִפּוֹר
 כָּנָף, וְכָאֵב הַשָּׁן הַעֲצוּם כְּאֵלוֹ קִרַע מִסְּנֵי
 וְתַחֲסִים, נִעְצַרְתִּי לְרִגְעִים מִסִּפֵּר כְּהַלּוֹם
 רַעַם, תּוֹךְ שִׁאֲנֵי סִהְרָהּרָה בְּעָרְגָה:

- רבונו של עולם! הריני מִפְּרֵט כָּל דּוֹמָם,
 חִי, צוֹמֵחַ וּמַדְבֵּר הַסְּהַלְלִים אוֹתְךָ, וְאֲנִי
 שֹׁפֵל וְנִבְזָה, מִתְּנַסֵּר כָּל כֶּף עַד שִׁאֲנֵי
 מִסְּגָל לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְחָךְ!

הַתְּגַבַּרְתִּי בְּכָל עַד וְאִמַּרְתִּי אֶת מַלְאוֹת
 הַתְּפִלָּה בְּשִׁאֲרֵיית כַּחוֹמֵי, וְהִנֵּה יֵצֵה רַבָּה
 מִכֶּסֶה אוֹתִי מִכֶּף רָגְלִי וְעַד רֹאשׁ, וְהַכָּאֵב
 פּוֹסֵק בְּאַחַת!...

(ספוארים ירושלמיים)

ספואר הַרְבֵּה הַחֲסִיד רַבִּי פִּנְחָס אֶלְיָעֶזֶר
 פִּקְשֵׁר זצ"ל [חֹתֵנוּ שֶׁל הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל
 רַבִּי שְׁמוּאֵל אוֹיֶעֱרַבְאָה זצ"ל]:

פַּעַם פִּעְלָה בְּעִיר חֲבֵרוֹן יְשִׁיבָה-כּוֹלֵל
 לְאַבְרָכִים בְּנֵי עֲלִיָּה, וְהִתְהַלֵּךְ לִי הַזְכוּת
 לְהִצְטַרֵּף אֲלֵיהֶם. בְּיְשִׁיבָה הַזֹּאת הָיוּ
 הַתְּפִלוֹת נֶאֱמָרוֹת בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה
 בְּיוֹמָהּ, כְּשֶׁהִקְדִּימוּ לְמוֹד בְּצוּמָא בֵּין כֶּסֶה
 שְׁעוֹת לְכָל תְּפִלָּה.

פַּעַם תִּקְפְּנֵי כְּאֵב שְׁנַיִם נוֹרָאִי. כָּל הַלֵּילָה
 סָבַלְתִּי יְסוּרִים אֲיִסִים, לֹא עָלִיכֶם. בְּבִקְרָה
 הַלְכֵתִי תּוֹךְ יְסוּרֵי תַפְּת לְהַתְּפַלֵּל עִם
 הַחֲבִירָה הַקְּדוּשָׁה, וְהִנֵּה ר' סְרַדְכִי
 גְּעָרִישׁ, רֹאשׁ הַחֲבִירָה, מְצַוֶּה עָלַי לְרַדַּת
 לְפָנָי הַתְּבָחָה. נִגְשֵׁתִי לְעַמּוּד.

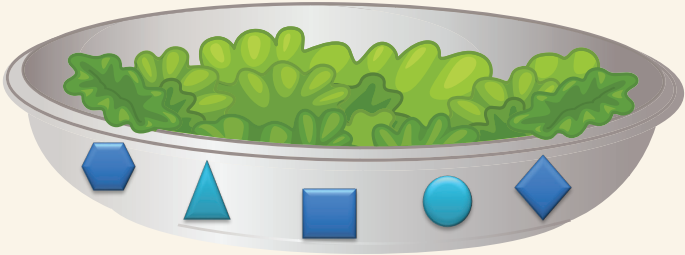
הַסְּתַפְּלֵל בְּלֹא כֹנֶה
 דוֹמָה לְמִינֵי הָרִים שֶׁל חוֹל, סִיד וּלְבָנִים,
 אוֹלָם מִיִּם אֵין לוֹ, וְכִיצַד יִדְבְּקוּ יַחְדָּיו?

(הַסְּבָא מִשְׁפּוֹלִי)

מה בַּחֲרֹסֶת?

כָּל אוֹת כְּתוּבָה עַל גְּבִי כֶּסֶה צוּרוֹת.
צוּרוֹת אֵלוּ מוֹפִיעוֹת בְּקַעֲרַת הַחֲרֹסֶת שֶׁל
סַבְתָּא. כָּל צוּרָה בְּקַעֲרָה מְרַמֶּזֶת עַל אֶחָד
הַפְּאָקְלִים בַּחֲרֹסֶת!

בּוֹדְקִים אֶצֶל אֵילוּ אוֹתוֹת מוֹפִיעָה הַצּוּרָה,
וּמְרַכִּיבִים סְאוֹתוֹת אֵלוּ אֶת הַפְּאָקְל שֶׁבַּחֲרֹסֶת.
הַצּוּרוֹת יְכוּלוֹת לְהוֹפִיעַ בְּגִדְלִים שׁוֹנִים, אֲבָל דְּוָקָא בְּצַבֵּעַ שֶׁהֵן בְּקַעֲרָה!
אִם בְּקַעֲרָה הַמְעֻזָּן הוּא כֹּחַל - אוֹסְפִים רַק אֶת הָאוֹתוֹת שֶׁכְּתוּבוֹת עַל גְּבִי
קַעֲנִים כְּחִלִּים (קֶטְנִים וְגַם גְּדוֹלִים). זְהִירוֹת, לֹא לְהִתְבַּלְּבֵל!

נוֹהֲגִים לְעָרֵב בַּחֲרֹסֶת מֵאֲכָלִים שֶׁנִּמְשָׁלָה לָהֶם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל

נגינת יהודי ב'קאנטרי סייד'

"כל הילדים שהגיעו
ברכבת נמצאים כאן?"
ידא נציג ה-RCM.
נראה היה שכלם נכנסו.
האיש סמן בראשו,
והאשה החלה קוראת מרשימותיה. "וולטר
ארתור - שוארץ פמילי (משפחת, אנגליה)".
הנער שפקס ראה כבר בתחנת הרכבת בברלין
התקרב אל הפקס, האשה בחנה את התוויות
שעמד ארתור והשתנה את השמות שהיו כתובים
עליה לרשימות שבידה.

מן העבר השני נראו בעל ואשתו ספליסים
דרכם אף הם אל סרפז החדר. "מיסטר ומיסס
שוארץ", הודיעו לפני הנציגה. זו אטרה את
החליף בניע ראש, והנער והוריו המאפסים בחנו
זה את אלו והחליפו פסה מלות נימוס.

האשה האחראית הורתה לבני האג לחתם על
הטפסים.

"מה היא אומרת להם?" שאל פקס את הנער
ההוא, שתרגם בעבורו את חלופי הדברים
בפקס.

"הטפסים האלו מאשרים שהם לוקחים את
הנער ממת חסותם בימי מגוריו באנגליה", ענה
לו הנער שאת שמו לא ידע.

"ולכן הפרידו אותנו מאלו שאין להם ערבים?"
"כן".

האשה המשיכה להקריא את השמות. פקס
ראה שהנערה עם אחיה הקטנים נקלטו על
די אשה צעירה יעיסת סבר. הוא היה מתוח
ומתה סמי יגיע תורו. כל העת נסה להביט נכחו
ולמצא את מיסטר גולדסמן האמור לחפות לו.

"גרטנר הידי - גולדסטון פמילי", "גיברלטר קופל
- לוינסון פמילי", "מרפוס הנרי - מיסיס סביל..."
השורות מטני האזניים הלכו והתרוקנו גם הנער
הסתרגם מצא את המשפחה שלו, ועבין נותרו
רימונד ומקס ממתינים להקראת שמם.

מתנת הרכבת ויקטוריה, אנגליה. תמוז תרצ"ט
(יולי 1939 למנינם)

מקס נדחף קדימה בין שאר הילדים אל פתח
קרון הרכבת ברחוב ויקטוריה.

לא כל הילדים שהגיעו אתנו סגרמנה נמצאים
אתנו כאן ברכבת, חשב מקס. הילדים שלא
נמצאו להם משפחות אומנות שיקלטו אותם
ועברו עליהם, נלקחו למקום אחר. שפענו
ששישנו אותם במחנה קבלה. הילדים שמישהו
מחכה להם, נסעו ללונדון.

"מעתה אנו תושבי אנגליה", אמר לו רימונד.
"אני מקנה שהמלחמה הזו תגמר פסה שיותר
מה. אינני רוצה להיות בריטי..."

מקס חשב על מיסטר גולדסמן שאמור להמתיין
לו בתחנת הרכבת. הוא אמנם ראה את תמונתו
שצולקה לפני שנים מספר והוא זוכר במקצת
שהוא אדם גבוה, אצל אם יתבקש לזהות אותו
מבין האנשים האחרים בכיף - ספק אם יצליח.

נציג ה-RCM הוביל אותם שוב לחדר גדול
בתחנת הרכבת. הילדים נגררו אחריהם, רבם
היו בשקט סתום. רק חלקם הכירו אישית את
המסתינים להם. היו ילדים רבים שכל שידעו
על עיתים באנגליה היה שם משפחה ותו לא,
כמו רימונד.

לפני מקס הלכה נערה כבת ארבע עשרה.
שילשה ילדים קטנים יותר הלכו לצדה ושאלו
אותה שוב ושוב אותן שאלות: "מי יחכה לנו?
את מכירה אותם? הם אנשים טובים? איך הם
יודעים מי אנחנו? איך ידע מי הם?"

החדר הגדול בתחנת הרכבת היה מחלק לשנים
באמצעות סנט. מן העבר האחד עמדו תושבי
אנגליה והביטו בילדים הנכנסים אל
החדר. בסרפז החדר, ליד סרט ההפרדה, עמדה
אשה מטעם ועדת הפשלוחים וברדיה רשימות.
לידה נצב שולחן שעליו ערכת טפסים. מקס צנן
לעצמו שאחז נכר מביין המשפחות המאפסות
הם יהודים חרדים.

בליץ - מתקפת בוק. כניו שנתנו להפצצות הפאסיביות על בריטניה ועל לונדון בפרט בימי מלחמת העולם השנייה. ההפצצות
החלו עם פרוץ מלחמת העולם השנייה ונמשכו קרוב לשנתיים. במהלכן נהרגו עשרות אלפי אזרחים ולמסעלה סמליון בתים נהרסו.
מטרת הגרמנים הייתה לשבר את רוחם של הבריטים, אך אלו לא נכנעו.

בשלושה דברים אנחנו נכנסים לקב"ת עם השם: במילה, טבילה, וקרבן.

נותרו שלשה ימים לקבלת התורה.

תקף מתחילים לבנות את המזבח.

צריך למוהר כדי שנעמד קרוב.

עם ישראל קדושים! כל אלו שלא הספיקו לעשות ברית מילה ממהירים קצת למצוה.

"ומר ה' אלוקיך לבבך ואת לבב זרעך."

טוב שנתר את צריך להחזיר את הקרש הזה למשפחת הזרחה.

קוה קרש קטן?

יתכן שהוא שנה פרוטה. לפני קבלת התורה צריך להטהר מכל חשש גזל.

משה רבנו בונה מזבח למרגלות הר סיני. לצדו עומדים אהרן ובניו, ושבעים זקני ישראל.

משה רבנו שולח את "נערי בני ישראל" - צעירים בכורים, נבחרים ומקדשים. שלא טעמו טעם חטא - להקריב את קרבן-החצבור הראשון של עם ישראל.

אתם השליחים של עם ישראל להקריב קרבנות עולה ושלמים! קרבנות אלו הם של כל ישראל!

בנוסף למזבח הזה, הציב משה רבנו עוד י"ב מזבות לכל י"ב שבטי ישראל, לעדות שכל ישראל נכנסים בברית:

בְּהִיכַל הַהֶלְכָה

מוריד הטל - ותן ברכה

אָמַשׁ בְּתַפְּלַת מוֹטָף הַחֲלוּ לומר 'מוריד הטל', וּבְלִילָה הַקּוֹדֶם הַפְּסִיקוּ לְבַקֵּשׁ 'ותן טל ומטר לברכה'. לכן היום נלמד הלכות אלו, כְּדֵי שְׁנַדַּע מֵה לַעֲשׂוֹת אִם חֲלִילָה נִטְעָה.

מה דינו של מי שִׁטְעָה וְהִמְשִׁיךְ גַּם הַיּוֹם כְּמִנְהִגוֹ בַּחֲרָף?

מִי שֶׁאָמַר 'מוריד הגשם' גַּם הַיּוֹם, אִם נִזְכַּר קִדְּם שְׁטִימִים אֶת בְּרַכַּת 'מְחִיָּה הַמְּתִים' יִחְזַר לְרֹאשׁ הַבְּרַכָּה וְיֹאמַר שׁוּב מִשָּׁם וְאֵילָּה, וּבְדִיעַבַּד אִם חָזַר לְרִב לְהוֹשִׁיעַ' דִּי בְּכָה. וְאִם סִימִים אֶת הַבְּרַכָּה, חֹזֵר לְרֹאשׁ הַתְּפִלָּה. סִימִים אֶת הַתְּפִלָּה, חֹזֵר וּמְתַפְּלֵל.

מִי שֶׁאָמַר הַיּוֹם 'ותן טל ומטר לברכה', אִם לֹא סִימִים אֶת הַתְּפִלָּה יִחְזַר לְתַחֲלֵל בְּרַכַּת הַשָּׁנִים, וְאִם סִימִים אֶת הַתְּפִלָּה, חֹזֵר וּמְתַפְּלֵל.

מה לַעֲשׂוֹת כְּדֵי שֶׁלֹּא לִשְׁכַּח וְנִטְעוֹת? פְּשׁוּט מְאֹד: לֹא לְחַלֵּם בְּתַפְּלָה אֶלָּא לְשִׁים לֵב לְמֵה טְאוּמָרִים!

כָּל תְּבֵה שְׁבַתְּפִלָּה
צְרִיכָה לְהֶאֱמַר עַד כְּלוֹת הַנְּפֹשׁ.
אִם אוֹמְרִים "אֲדוֹן" וְחוֹשְׁבִים עַל "עוֹלָם",
אִין זֹ תַפְּלָה לְשָׁמָּה.

(הרב סרדכי מלכוביץ)

**יום ראשון ט"ז בניסן
אי דחל המועד פסח**

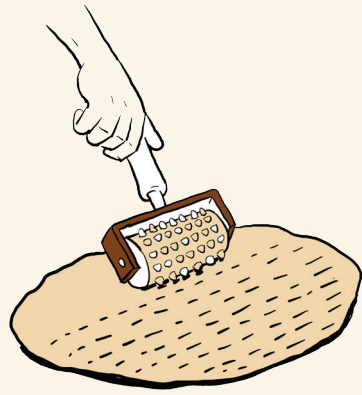
מבָּחַן מַלְכוּתִי

אָמַר 'מוריד הגשמים' בקיץ וְנִזְכָּר
קִדְּם שְׂפִימִים אֶת הַבְּרָכָה -

1. יִמְשֵׁן סִיד כְּשֶׁיִּזְכָּר
2. יִחְזֹר לַתְּחִלַּת הַבְּרָכָה
3. יִחְזֹר לַתְּחִלַּת הַתְּפִלָּה

אָמַר 'וְתֵן טַל וּמָטָר' בְּקִיץ
וְהַבְּחִין בְּטַעוּתוֹ כְּשֶׁאֲחַז
בְּ'מוֹדִים' -

1. חֹזֵר לַתְּחִלַּת הַבְּרָכָה
הַשְּׂנִימִים
2. חֹזֵר לַבְּרָכָה 'שְׁמַע קוֹלֵנוּ'
3. חֹזֵר לַתְּחִלַּת הַתְּפִלָּה

מצות לשם כסף

בַּחֲבוּרָה שֶׁל אֶפְרַיִם מִצְוֹת בְּעָרֵב
פֹּסֵס אָמְרוּ כָּלֵם הֵן הַעֹבְדִים
[הַעֹסְקִים בְּנִתְיַת הַפִּימִים
וְכֵן בְּהַכְּסֹת הַמִּצְוֹת לַמַּעֲרָב]
וְהֵן הַעֹבְדוֹת [הַעֹסְקוֹת
בְּלִישָׁה] 'כָּל סָה שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה
הַיּוֹם יִהְיֶה לְשֵׁם מִצַּת מִצְוֹה'.
אַחַד הַעֹבְדִים קָרָא בְּאִמְצַע
הַלִּישָׁה 'כָּל סָה שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה
הַיּוֹם יִהְיֶה כְּדֵי שְׂאֲרוּיִם כֶּסֶף'...
אַחַר שֶׁכָּל חֲבָרְיוֹ צָחֲקוּ עַל
הַהֲלָצָה, הִתְעוֹרְרָה הַשְּׂאֵלָה:
הֲאֵם הַמִּצְוֹת כְּשֵׁרוֹת? הַלּוֹא יֵשׁ
לְעִשׂוֹתָן לְשֵׁם מִצְוֹה, וְכֵאֵן הַלָּה
אָמַר מִשְׁהוֹ אַחֲרָי!

רְאוּ אֲרָחוֹת רַבְּנֵי קְהֵלוֹת יַעֲקֹב
ח"ב הוֹסְפוֹת עַמ' ג', וּבַפְּהַדְוֶרָה
הַחֲדָשָׁה ח"ב עַמ' ס"א.

הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְבוּהִים

בזכות תפלה במנין

יש לי היום יאהרציט שׁל אפי עליה השלום, בוא והצטרף כעשירי למנין, שאוכל להגיד אחריה קדיש שמעולם לא החסרתי.

ר' ברוך היה נבון מאד. איך יאחר לעסקיו, ומי ישים עין על מאות פועליו לבדק אם התיצבו בדיק בדיק לעבודתם? ומצד שני, טוב לבו ואצילות נפשו מנעוהו מלסרב למתחונניו של יהודי, הסבבש להגיד קדיש לנשמת אפו הפנוחה. אחרי הסוס סה נכנע ונעתר להפצרתו של היהודי, ונתלה אליו לבית הנכנסת הקטן שבקרבת מקום.

משנכנס ר' ברוך לבית הנכנסת, נתמלא כעס ורגז, בראותו שאינו עשירי למנין, אלא הראשון ועדין אין אף איש זולתו... התחיל ר' ברוך להטים דברים כלפי היהודי:

– לפה רפיתני ולפה אתה גוזל את זמני? כלום פועל בטל אנכי? הלא מאות פועלים עובדים מחת ידי בבית החרשת הגדול, ועלי לצמד ולפקח עליהם שלא יעשו מלאכתם רמיה ולא

הצלתו וחלוצו של ר' ברוך זלדוביא? ברגע האחרון מידי הסהפכנים הבולשביקים, ארעו בדרך גס ופלא. ומעשה שהיה כך היה.

עשיר מפלג היה ר' ברוך, ובבעלותו מפעל גדול לזקוק סכר. מתמיד היה להשכים קום, להתפלל כותקין עם הנג החסה, טועם פת שחרית ויוצא למפעלו, תוך כדי הקפדה להקדים את פועליו ולשים עין שיהיו כלם במקומם ובתפקידם בשעה הקבועה, ואוי לו לפועל שנתפס בהתבטלות ובאחר.

עם פרוץ הסהפכה הבולשביקית, בשנת תרע"ז, הלכו הסהפכנים של לנין וטרופקי והשתלטו על עיר אחרי עיר ברחבי רוסייה, עד שבסופה של מלחמה עקבה מדם השתלטו על רוסייה כלה. באותו בקר השכים ר' ברוך קום כמתנהגו, גמר את תפלתו כותקין, ואחרי טעיקה של פת שחרית עשה את דרכו לכון מפעלו. בדרכו עצר אותו יהודי, ובדמעות געיניו התחנן לפניו: הנה, ר' יהודי, אנא עשה עפדי חסד של אמת;

המשך בעמ' 74

מַאִיר, יַעֲקֹב וּמְרִים הִחְבִּיאוּ אֶת
הַסֵּלָה פְּתִית בְּתַפְזֹרֶת עֶשֶׂר פְּעָמִים (בְּמֵאָזֶן
וּבְמֵאָזְנָה, לֹא הַפּוּךְ וְלֹא בְּאֵלְכֶסֶסוֹן).
כָּל פְּתִית הוּא בְּהִתָּאֵם לְצַבְעִים
בְּשֵׁם הַיֶּלֶד שֶׁהִחְבִּיאוֹ אוֹתוֹ.
(לְדַגְמָא: פְּתִית - בְּהִתָּאֵם לְסֹדֵר הַצְּבָעִים בְּשֵׁמוֹ שֶׁל מַאִיר).
קִצָּאוּ -

- הֵיכֵן חֲסֻמְתֵּי עֶשֶׂר הַפְּתִיתִים?
- מִי הִחְבִּיאוֹ כָּל פְּתִית?

פ	י	פ	ת	י	פ	פ	י	פ	ת	פ	י	ת	פ
פ	ת	פ	י	י	פ	ת	ת	י	ת	פ	ת	ת	י
י	ת	פ	ת	פ	י	ת	פ	ת	פ	פ	י	ת	פ
ת	פ	י	ת	י	ת	פ	ת	פ	ת	ת	פ	י	פ
פ	פ	פ	י	ת	י	י	פ	ת	י	י	פ	ת	י
ת	ת	פ	פ	פ	ת	י	ת	פ	פ	ת	ת	ת	פ
י	ת	י	ת	י	ת	ת	י	פ	ת	י	פ	ת	פ
ת	פ	י	פ	פ	פ	ת	ת	פ	ת	פ	פ	י	ת
י	ת	פ	ת	פ	פ	י	פ	י	ת	פ	י	ת	י
פ	ת	י	ת	י	י	פ	ת	פ	ת	ת	ת	ת	י
י	פ	ת	פ	ת	י	פ	י	ת	פ	י	י	ת	פ
פ	ת	י	פ	ת	ת	י	ת	פ	י	פ	י	ת	פ
ת	י	פ	ת	ת	י	פ	ת	י	פ	פ	פ	ת	פ
י	פ	פ	י	ת	י	ת	פ	ת	י	פ	ת	י	ת

בְּקֶרֶה:

הָאֵם תְּשׁוּבָתְכֶם הִיא שֵׁ-
מַאִיר הִחְבִּיאוֹ שְׁלֹשָׁה פְּתִיתִים,
יַעֲקֹב הִחְבִּיאוֹ שְׁנַי פְּתִיתִים,
וּמְרִים הִחְבִּיאוֹ חֲמִשָּׁה פְּתִיתִים?
אֵם כֵּן - הַצְּלַחְתֶּם בְּמִשְׁיָה...!

מאת: חנניה

נגינת יהודי ב'קאנטרי סייד'

פרקה'

נגונים של שבת בקרון הרפבת

מחנת הרפבת ליברפול, אנגליה. י"ז אלול תרצ"ט (הראשון לספטמבר 1939 למנינם)

מקס הביט סביבוהיו, מפל עבר ראה ילדים רבים, כלם היו לבושים בתלבושת אחידה של בית הספר שהם למדו בו. הילדים היו מסודרים בקבוצות של שמונה ילדים, והם צעדו לכיון נכבות ארוכות שהמתינו להם.

הפניו שהתכוננו לקראתו כה נבות היה בעצומו. הסדר האנגלי הוכיח את עצמו, ולמרות שלכאורה הייתה האווירה מתוחה ונפרדת, התנהלה הכל בדיקת של שעון שיוצרי.

אתמול אחר הצהריים השמעה בהדשות הסמקה הסודיעה על הפניו. כדי ליזע את חושבי לונדון שהנה הגיע הרגע מבני שהאויב יבין את העומד להתרחש, נבחרה הסמקה "עושה הפלאים". ברגע האחרון מפל השמעה הסמקה בבית הספר הודיעו לילדים שפטר, השכם בבקר בשעה שש, עליהם להתייבב בחצר בית הספר עם מרמיז ובו חפציהם האישיים וכמוכן - להביא את מסכת הגז שחלקה לתושבי לונדון.

מקס לא היה צריך לארז יותר מדי. כמו כל פליט, היו לו רק חפציו המועטים שהביא מבירלין וכמוכן. הסטרדיבריוס שלגה אותו נאמנה.

מיסטר גולדמן שאל אותו אמש "אולי אתה רוצה להשאיר את הפנור שלך כאן? אני חושש שב'קאנטרי סייד' הוא עלול להגנב או להזנק ומי יודע מתי יוכלו לתקנו..."

"לא, תודה", סרב מקס להצעה הנדיבה. הוא רצה את הסטרדיבריוס לידו. הוא הזכיר לו את הבית ואת ההורים שהקשט עמו נמק מיד כאשר פרצה המלחמה. "בלונדון הוא עלול להפגע מההפצצות", אמר למיסטר גולדמן האדיב.

מקס קיבל כפה הוראות מה פטר לו לאכל אצל הכפריים: לחם יבש, שמורי דגים מסוג מסים ומפוחי אדמה בקליפתם. נשלח אליה חבילות מזון ככל שנוכל, הבטיחה לו מיסיס גולדמן.

ביום ששי, השכם בבקר, נצב מקס עם בני כפתו בחצר בית הספר והמתינו להוראות מהמנהל.

בית הספר שאליו רשם אותו מיסטר גולדמן היה לא יהודי. אמנם היו בו יהודים שומרי מצוות ברמות שונות, אבל מקס נוכח לדעת שהוא הילד החרדי היחיד בבית הספר.

"יש בית ספר יהודי בלונדון", אמר לו מיסטר גולדמן, "אבל הוא רחוק מכאן. עדין אינך מכיר את הדרך. מה גם שהפניו ל'קאנטרי סייד' הוא שאלה של זמן בלבד והשהיה תהיה בבתי גויים. אל דאגה, בית הספר שאליו רשמתי אותך מצטיין ברמה למודית גבוהה, כמו שבקש אבירי."

המלחמה פרצה ביום תחילת שנת הלימודים, והפגישה הראשונה של מקס עם בית הספר שלו היה כאשר נצבו הילדים עם מתנדבים סבגרים ועם צוות המורים בחצר בית הספר והמתינו להוראות בענין הפניו.

כשהצייד הלימודי, בגדיו האישיים וצייד הרחצה מנחים למרגלותיו והסטרדיבריוס בנידו, הקשיב מקס להוראות המנהל. "הגרמנים התקיפו היום את ורשה, ובתאם להוראות ממשלת הוד מלכותו, אנו יוצאים ל'קאנטרי סייד'. כל מלמיד מתבקש לבדק את מני הזהוי שלו ולנודא שהוא יודע מיהו הסדריו האחראי עליו ואמו עליו ללכת".

מחוז לבית הספר צפו ההורים בילדיהם הנסועים לאי שם. למקס זה הזכיר את הפרדה מהוריו, הפעם אלו לא רק יהודים, כי אם גם הורים גויים רבים הנפרדים מילדיהם.

שיגת הילדים יצאה לדרך. למחנת הרפבת שברחוב ליברפול הגיעו המוני ילדים מפל קצוות לונדון, ומתלים אנגליים סייעו לילדים למצא את הקרונות המייעדים לכל בית ספר ולכל כפר. כפה שונה הנסיעה הוא מהנסיעה לאנגליה לפני חדשים אחרים, חשב מקס כאשר עלה אל הרפבת, אז היינו מסודרים וחוששים, וכאן נראים הילדים כאילו הם יוצאים לטיול.

הקאנטרי סייד - אזור הנמצא בצפון אנגליה ובו גבעות ושדות מרעה ורקים. האזור מרחק מפרים ומשבו בכפרים רבים כמו מפרשל, סטונפלד, קליפטון, ברפורדשייר, לציורט, קמפטון ועוד. הקאנטרי סייד רחוק מפל ישוב יהודי והכפרים מרחקים אלו מפל מרחק של כפסה מילין בדרך כלל.

לאחר שחישת קרבנות העולה והשלמים, מקבל משה את דם הקרבנות בכלי. מלבד הזריקה על המזבח כדון קרבן, ישמש דם הקרבנות הללו גם למצוה מיוחדת, אחת ויחידה, שלא יהיה דגמתה בעתיד - הזאת היום על עם ישראל כדי להכניסם לברית עם השם, ולהיותם העם הנבחר לעולמי עד (ברומה למעשה של גרות).

או, המך שלי
ממש נפתח...
הכל מאיר לי...

אהה, פתאום אני
מתחיל להבין...
הכל מתבהר לי...

אבל מדיון קניסה לברית
צריך להיות גם עלינו,
ולכן היום צריך להתחלק
לשני חלקים שונים בדיוק.

עכשו משה רבנו הולך
לזרק את הדם על המזבח,
כדון זריקת דם הקרבן
שמשלימה את הכפרה.

למה דוקא
שנים בדיוק?

שאלה מצוינת! כי אם
חצי אחד יהיה יותר גדול -
או השני יחשב כשירים.

איזו למדנות!
סברא נפלאה!

בואו נודה להשם שזכינו
לשמע את מושי ונושי
לומרים כל כך נפלא!

ברוך המלמד
לאנוש בינה!

ברוך החונן
לאדם דעת!

יתברך היוצר!

ישתבח הבורא!

דעה חסרת!
מה חסרת!

דעה חסרת!
מה חסרת!

בְּהִיכַל הַהֵלְכָה

בְּרַכַת כֹּהֲנִים

היום מתקיים מעמד 'בְּרַכַת כֹּהֲנִים' בַּכְּתָל הַמַּעֲרָבִי, וְאֵנּוּ נוֹסְעִים לְשָׁם. אֲבָא אוֹמֵר שְׁיֵשׁ גַּם מַעֲלֵה מִיְחֻדָּת לְהַגִּיעַ לַכְּתָל בְּאֶחָד מִיְמֵי הַחֹג, כִּינּוּן שְׁיֵשׁ מְהֵרָה קְדוּם לַעֲלוֹת אֵלָיו בְּרִגְלָיִם גַּם כְּאִשֶּׁר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרַב. וְהִרְאֶה לָכֵךְ, שְׁגַם הַיּוֹם, כִּסּוּ בַזְּמַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֵין מִתְחִילִים לומר 'וְתוּן טַל וּמָטָר' עַד ז' בְּחֶשֶׁן, כְּדֵי שְׁיִסְפִּיקוּ עוֹלֵי הַרְגֵל לַחֲזֹר לְבֵיתָם!

אֵת 'סֹדֵר עוֹלָם הַבָּא' הַיּוֹמִי, עֲשִׂינוּ הַיּוֹם בְּנִסְיָה, אַחֲרֵי 'מִפְלַת הַדְּרָךְ' כְּפוּבָן. אֲבָא בְּקֵשׁ מֵהַנְּהַג לְכַבּוֹת לְכַסְּהָ דְבָקוּת אֵת הַדִּיֶּסֶק שֶׁל 'אַנְחֵנוּ וְצָאֲצָאֵנוּ' וְיִתְנוּעַת בְּנוֹת בֵּית יַעֲקֹב בְּתִיָּה, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִתְרַכֵּז בְּלִמּוּד הַהֵלְכָה, וּפְתַח וְאָמַר:

מִכִּינּוּן שְׁאֵנּוּ נוֹסְעִים לְבְּרַכַת כֹּהֲנִים, כְּדָאֵי שְׁנַלְמַד כְּפֹה דְבָרִים הַקְּשׁוּרִים לְבְּרַכָּה זֹו, כִּי יֵשׁ הֵלְכוֹת הַיּוֹגְעוֹת גַּם לְיִשְׂרָאֵלִים [=שְׁאֵינָם כֹּהֲנִים].

א. בְּעַת בְּרַכַת כֹּהֲנִים, הַצָּבוּר יִכּוֹל לְשַׁבֵּת, אֲבָל הַסְּנֵהָ לַעֲמֹד. הַעֲמִידָה תִּהְיֶה בְּאִימָה וּבְלִבְדּוֹ רֵאשׁ, בְּהַקְשָׁבָה לְכָל מַבּוֹת הַבְּרַכָּה בְּשִׁלְמוֹת, בְּלֹא לומר אוֹ לְלַמֵּד שׁוּם דְּבָר, כְּאִשֶּׁר הֵם מְכַוְּנִים דַּעֲתָם וְלָבֵם לְבְּרַכָּה, וּפְנִיָּהֶם כְּנֶגֶד פְּנֵי הַכֹּהֲנִים.

ב. הַצָּבוּר עוֹנֶה 'אָמֵן' כְּאִשֶּׁר הַכֹּהֲנִים מְסִיִּמִים אֵת הַבְּרַכָּה 'בְּאַהֲבָה', וְכֵן כְּאִשֶּׁר הֵם מְסִיִּמִים אֵת פְּסוּקֵי הַבְּרַכָּה 'וַיִּשְׁמְרֵךְ, וַיִּחַנְךָ, שְׁלוֹם'. כֹּה חֲשׁוּבִים אָמִינִים אֵלָו, עַד שְׂרִבֵי מִשָּׁה פִּינְיֻשְׁטִין אוֹמֵר שְׁפִי שְׁיִכּוֹל לַעֲנוֹת וְאֵינוּ עוֹנֶה, אֵינוּ מִתְבָּרָךְ! יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁפִמְחֵרִים לַעֲנוֹת אָמֵן, וְאֵז נִשְׁמַע לְמִשְׁלַב בְּשְׁלוֹם' כְּאֵלּוֹ אָמְרוּ 'שְׁלוֹמֵךְ'. לָכֵן יֵשׁ לְהַקְפִּיד שְׁלֹא לומר אָמֵן עַד שְׁיִסְיִחוּ אֵת כָּל הַמַּלְּאָה עַד סוּפָה.

ג. נוֹהֲגִים שְׁלֹא לְהִבִּיט בְּכֹהֲנִים בְּשַׁעַת הַבְּרַכָּה, וְיֵשׁ שְׁפִכְסִים אֵת פְּנִיָּהֶם אוֹ פְּנֵי יְלִדֵיהֶם בְּטַלִּית, כְּדֵי שְׁלֹא יוּכְלוּ לְהִבִּיט בְּכֹהֲנִים.

כְּשֶׁהַגְּעֵנוּ לַכְּתָל הַמַּעֲרָבִי הַקּוּפְדֵנוּ - הַבְּנִים בְּעֶזְרַת הַגָּבְרִים וְהַבְּנוֹת בְּעֶזְרַת הַנְּשִׁים - לְקַיֵּם אֵת כָּל הַהֵלְכוֹת הַלְלוּ בְּדַבְּקוּת. אֲבָא גַּם סִיַּע לְאֶחָד הַכֹּהֲנִים, הוּא הַשָּׂאִיל לְבַחֲרוֹ כֹּהֵן אֵת טַלִּיתוֹ [אֲבָל כְּדֵי שְׁלֹא יִתְבַּלְבַּל הַבַּחֲרוֹ בֵּין הַקְּהָל הַגָּדוֹל וְלֹא יִמְצָא אֵת אֲבָא לְהַשִּׁיב לוֹ אֵת הַטַּלִּית, הַצִּיעַ לוֹ אֲבָא לְחַלֵּץ אֵת נַעֲלָיו סְמוּךְ אֵלָיו...]

בְּדְרָךְ בְּחִזּוֹר סַפֵּר אֲבָא עַל הַרְבַּ מְבָרִיֶּסֶק: בְּמַנְיָן שְׁבָבִיתוֹ הַסְּתִינ פְּעַם לְכֹהֲנִים שְׁיָבוֹאוּ לְבְּרַכַת כֹּהֲנִים. מִכִּינּוּן שְׁחֲשֵׁשׁ שְׁיִהְיֻ אֲנָשִׁים מִהַמְּתַפְּלָלִים שְׁיִרְאוּ בְּכֹךְ 'טִירְחָא דְצַבוּרָא', אָמַר לָהֶם: "הִנֵּה אֲנָשִׁים נוֹסְעִים בְּחֶשֶׁן שְׁעוֹת רַבּוֹת, וְאֶפְלוּ לְחוּץ לְאֶרֶץ, כְּדֵי לְהַגִּיעַ לְצַדִּיק וְלִהְתְּבָרֵךְ עַל יְדוֹ; וְהֵאֵם יֵשׁ בְּרַכָּה גְדוֹלָה יוֹתֵר מֵאִשֶּׁר הַבְּרַכָּה אִשֶּׁר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ צָוָה לְבָרֵךְ וְאֶפְרָ אָמַר 'וְאֵנִי אֲבָרְכֵם'? הֵאֵם בְּשִׁבִיל בְּרַכָּה שְׁכֹז אֵין כְּדָאֵי לְהַסְתִּין כְּפֹה דְבָקוּת?"

מבָּחֵן מַלְכוּתִי

בְּזִמְן בְּרַפְת כְּהַנִּים -

1. יֵשׁ לְשַׁבֵּת
2. יֵשׁ לַעֲמֹד
3. הַסְּנֵהָג הוּא לַעֲמֹד אַבָּל
אָפְשָׁר לְשַׁבֵּת.

לְהִבִּיט בְּכֹהֲנִים בְּשַׁעַת הַבְּרָכָה -

1. נוֹהֲגִים שְׁלֵא לְהִבִּיט
2. יֵשׁ אוֹמְרִים שְׁסִתָּר וְיֵשׁ
אוֹמְרִים שְׁאִסוּר
3. אִסוּר

גונב סהגנב

מוֹיְשֵׁי הַחֲבִיּא אֶת הָאֶפִיקוֹסָן.
אֲחִיו חַיִּים סָצָא אֶת סַחְבּוֹאוֹ,
לְקַח מִשָּׁם אֶת הָאֶפִיקוֹסָן
וְהַחֲבִיאוּ בְּסִקּוּם אַחֵר. מוֹיְשֵׁי
טוֹעֵן שֶׁזּוֹ גִנְבָה מִפֶּשַׁע, סַאֲחֵר
שְׁאִין הַסְּנֵהָג לְקַחַת סַנּוּטֵל
הָאֶפִיקוֹסָן אֵלָא רַק סַעוּרָה
הַסְּדֵר, וְעַל כֵּן עַל חַיִּים לְהַשְׁבִּיב
אֶת הַגִּנְבָה.

הָאֵם מוֹיְשֵׁי צוֹדֵק?

הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְּבוּהִים

הַטְּלִיָּת מְעִידָה

מְרַאשֵׁי הַקְּהֵלָה לְהַטִּיל בְּטְלִיָּת צִיצִיּוֹת, וְאֵז, כְּאַשֶׁר נִשְׁלְחָה הַטְּלִיָּת, נִגְשׂוּ כִפָּה מִהֵן אֶל הָרֵב וְהַטְּלִיָּת הַחֲדָשָׁה בְּיָדָן.

הַטִּז שְׂמַח מְאֹד לְמִרְאֵה רְצוֹנָן הַטּוֹב לְהַטִּיב עִמּוֹ, אִוְלָם אָמַר לָהֶן:

- חַן חַן לָכֵן בְּעַד טוֹב לְבָבְךָ וְדַאֲגַתְּךָ אֵלַי, אָה, לֹא אוֹכֵל לְקַבֵּל אֶת הַטְּלִיָּת מִיָּדְךָ וְלִהְיוֹתִי בָּהּ אֶת טְלִיָּתִי הַצָּהָבָה וְהִישָׁנָה. וּמַדּוּעַ? טְלִיָּת זוֹ שְׂאֵנִי מִתְעַטֵּף בָּהּ, חֲפָץ אֲנִי שְׂתַמְשָׁיִךְ לְלוֹחֲמֵי עַד סוּף יָמֵי, וּבָהּ אֶעֱלֶה לְפָנֵי הַכֹּסֵא הַכְּבוֹד, וְשָׂם, לְפָנֵי אָדוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, מְעִיד עֲלֵי טְלִיָּת זוֹ כִּי לֹא הִרְהַרְתִּי מַעוּדֵי מִחְשָׁבָה זָרָה בְּעַת הַתְּפִלָּה!

(פְּנִקֵּס הַקְּהֵלָה - לְבוּב)

רַבִּי דָּוִד הַלְוִי סָגַל, בְּעַל הַסֵּפֶר 'טוּרֵי זָהָב', הַנִּקְרָא בְּקִצְרָה 'טִז', הָיָה רַבָּה שֶׁל הָעִיר לְבוּב.

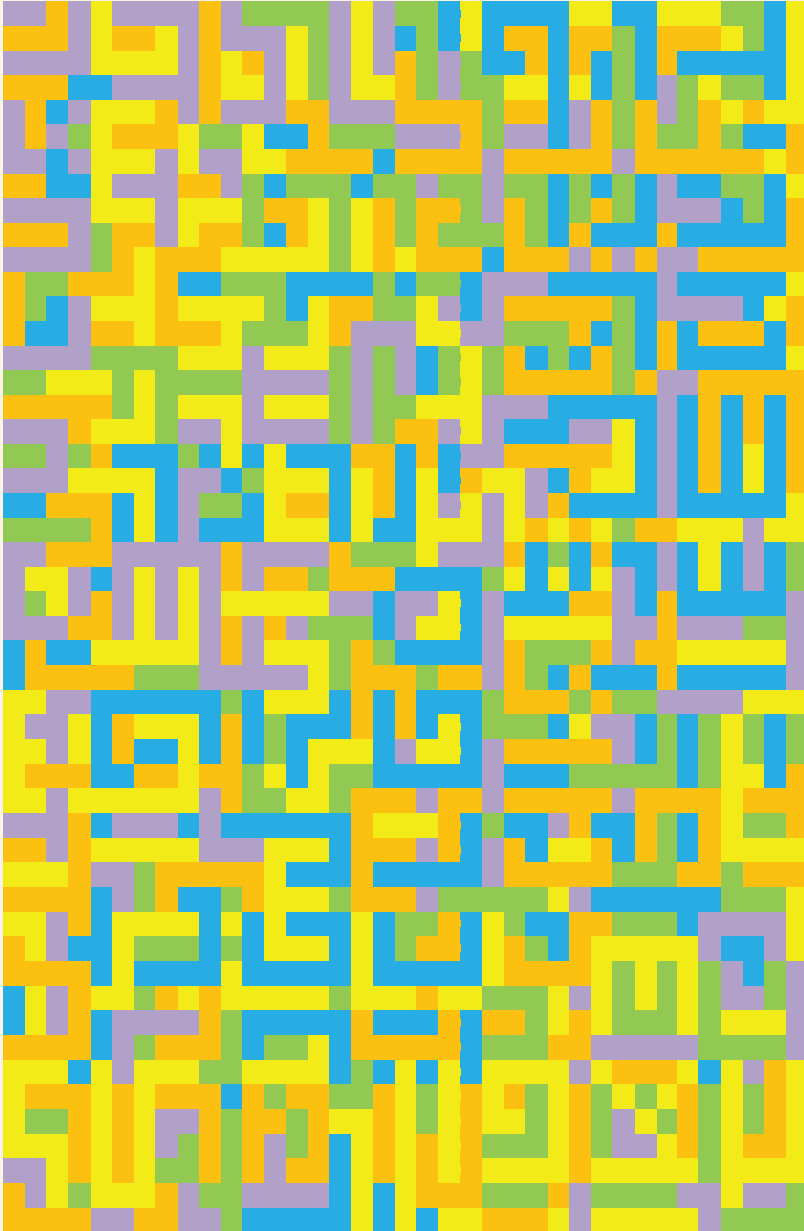
יוֹם אֶחָד הַבִּיטָה אֶחַת הַנְּשִׂיִם מַעֲזָבֶת הַנְּשִׂיִם לְעֶבֶר הָרֵב הַיּוֹשֵׁב בְּכַתֵּל הַמְּזֻרָח בְּבֵית הַכְּנֻסֶת, וְהִנֵּה הִיא רוֹאָה כִּי טְלִיָּתוֹ צָהָבָה מְרַב שְׂמוּשׁ.

"אֵין זֶה נֶאֱמָר, הִרְהַרְהָ לְעִצְמָהּ, "שְׂרַבְנֵנוּ הַגְּדוֹל, הַנוֹדֵעַ לְתַהֲלָה בְּכָל הָעוֹלָם, מִתְעַטֵּף בְּטְלִיָּת יִשְׁנָה וּבְלוּיָהּ."

מִמְחֻשְׁבָּה לְמַעֲשָׂה, דְּבָרָה עִם כִּפָּה מְחַבְּרוֹתֶיהָ, וְהֵן עִם חֲבֵרוֹת אַחֲרוֹת, וְהֵן הַחֲלִיטוֹ לְקַנּוֹת לְרַב טְלִיָּת חֲדָשָׁה. אֶסְפּוּ פְּרוּטָה לְפְרוּטָה עַד שֶׁהִצְטַבֵּר בְּיָדָן הַסִּכּוּם הַנִּדְרָשׁ, הֵלְכוּ לְתוֹפְרוֹת וְנָתְנֵנוּ לָהּ אַרְיָה לְטְלִיָּת, לְאַחַר מִכֵּן בְּקִשׁוֹ מֵאֲחַד

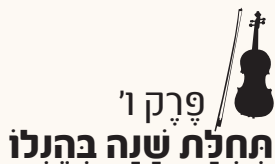

מציאו כאן קבוצה של ארבע עשרה מלים
(או זוגות מלים) בקטור לילי הסדרו!
(טיפ - התמקדו בכל צבע בנפרד ונסו לזהות
מלים בצבע זה)

נגינת יהודי ב'קאנטרי סייד'

על פן שובתים גם אנו
מפלאכה, כפי שפעשה
הבורא פאשר סיים לברא
את העולם. מקס עלה
על יצונו, וכאשר פמעט
נרדם נשמעו נקישות על
הדלת. "יס", קרא חלשות.

אנה וניק באו לראות את שלומו. אנה אמרה כפה
מלים לניק, וזה כפה את האור. "אגוד ניט", (לילה)
טוב, אנגלית), אחלה לו אנה ושניהם יצאו מן
החדר.

מקס נשם לרוחה, הם הבינו שהוא אינו חש בטוב
עד שאין בלחו אפילו לכבות את האור... הוא
החליט שפוטב ישחק כפה שיחור, כך לא יאמר
בטעות דברים שעלולים להזיק לו.

גם סחר יגיד לגביסטונים שעדין אינו חש בטוב
וינסה להשאיר בפטה ככל האפשר, כך ימלט
מנסיונות נוספים.

אבל מה יהא בשבת הבאה? ובעוד פחות משבועים
יחולו הימים העוברים ולאחריהם החגים. מיסטר
גולדמן ציד אותו בלוח שנה יהודי לשנה הבאה,
ת"ש, והוא יודע בדייק סמתי חלים הרגלים. ראש
השנה יחול ביום חמישי, כלומר, לפניו שלשה
ימים - כולל השבת - שיהא עליו לחשב מה יוכל
לעשות בהם כדי שלא להכשל בעשיית מלאכות.

מקס עצם את עיניו. הוא היה אכן צעיר ויחפש
מהיום שעבר עליו ועד מהרה שקבע בשנה עסקה.

השבת עברה עליו במנוחה קלה. משפחת
הכפרים האנגליים העניקה לו פרטיות ולא
התערבה במעשיו. אנה הגישה לו ארוחות קלות
וגלי מה ש"אמרה" לו באמצעות תנועות גיבים,
הבין שהיא רואה אותו הולך ומתחזק.

ביום ראשון, קרעו פעמוני בית יראתם את השקט
ששרר בכפר השלו. "אמה הולך לתפלה?" שאל
אותו ניק.

מקס התחבט שוב בשאלה מה עליו לענות. הרי
אם יאמר כל הזמן שאינו חש בטוב, יתגלה לבסוף
השקר שלו. מה גם שהוא חיב ללכת לבית הספר
החל מסחר, יום שני. אה, הוא מעודו לא דבר בבית
יראתם ואין הוא מקינן להכנס לשם. מה יעשה?

הנלו, אנגליה. י"ז אלול תרצ"ט (תחילת ספטמבר
1939 למנינם)

"סדע אינג אוכל מהבשר? אפא שלי הכינה אותו
במקד לכבודך", אמר ניק הקטן למקס.

"א...". בא מקס במבוכה, "באמת, ריחו של הצלי
מקין, אבל א... אני צעיר מהנטיעה ויש לי בחילות".

"הו, חבל שלא אמרת קודם", אמרה אנה, "אני
מכירה את ההרגשה הזו, וריח של צלי אכן עלול
לגרם בחילות".

מקס לא הבין מה אוסרת לו אנה באנגלית. הוא
רק נאה שהיא הסירה את הקערה וזה הבשר
הטרי מהשולחן ובוטח לו.

"אכיון לך פוס מה ותלך לנעם", הסבירה לו באטיית.

מקס הנהן. לו היה רואה את פניו בפראה, היה
מגלה שהוא חור סאד ונראה כפי שבאמת אינו
חש בטוב. העקר שלעת עתה נצל בצורה שלא
עוררה כל חשד.

הגביסטונים הותירוהו לבדו בחדרו. לפני שיצאה,
הותירה אנה את האור דולק. מקס נצל את
ההזדמנות להתפלל תפלת מנוחה וכאשר החלה
החטה לשקע אמר קבלת שבת לאור השקט
ההולכת ושקעת. כאשר החשיך, התפלל תפלת
ערבית של שבת. לראשונה בתולדות הכפר הנלו,
קדש בה יהודי את שבת המלכה וזכר אותה
בדברים.

ירות, מפה לבנה, חלות או יין, בשר ודגים לא היו
לו, לצער בן האחת עשרה. במקום זאת הוא זכר
וגם שמר את יום השבת באמצעות תפלות השבת
ושר בשקט את חירות השבת: שלום עליכם, אשת
חיל, כל מקדש שבועי, מנוחה ושמחה, מה ידיות...

שיכי השבת סחפו אותו אל מעבר למקום ולזמן,
ולרגעים קלים יכול היה לחוש שהוא נמצא בבית
הוריו בכרליו, בימים ההם, לפני שנים אחדות,
לפני שהחל העולם להתמוטט עליו.

מקס חשש להתלבט בבגדי השבת שלו, ששא יגיע
אי מי מבני המשפחה הגויה לראות מה שלומו
ותהה על בגדיו החגיגיים. יום המנוחה שלהם
הוא יום ראשון בשבוע. רק לבני העם הנבחר
נתנה השבת, לראות שאנו מאמינים בבורא
העולם שבברא את עולמו וביום השביעי שבת,

חמנה תקופ - פייט ידוע שחבר על ידי רבי אמנון מספגוצא ונאמר בסלודין בתפלת חזרת הש"י מעט לפני קדשה של מוסף בימים
העוברים. חמנה תקופ קדשת היום כי הוא עובד ואים ובו תנשא מלכותך ויכון בנסד כסאך ומשב עליו באמת.

אני מדבר! אני שומע את עצמי!
אלף בית גימל. אוי זה נפלא!
"אודף השיב א-להי בכל לבבי!"

"חסדי' ה' עולם אשירה!"
הרגל שלי צמחה מחדש!
אני לא צריך יותר קביים!
ברוך המיזין מצערי גברי!

"אודף על כי נוראות נפליתי
נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד"
תודה לך השם הטוב על הידים
החדשות והטובות שנתת לי!

אמא! אני רואה אותך!

ציפי שלי החמודה!
אני כל כך שמחה.
ברוך פוקת עוריים!

תודה שצנעתם אותי עד כאן,
אבל אני כבר יכול ללכת לבד!
התרפאה לי ה' וגם הרגל!
ברוך אתה ה' מתיר אסורים!

ברוך רופא חולים!

אני רוצה לרקוד
לקבוד השם!

למעשה, אכילת הפזן והשלו, וישתית מי הבאר,
זכרו ועדנו את גופם של בני ישראל, והכינו
אותם לרפי השלם לקראת קבלת התורה.

בְּהֵיכַל הַהֵלְכָה

מְקוֹם הַתְּפִלָּה

היום אחר הצהריים נסענו כְּלָנוּ ל'גני יהושע' שבתל אביב. אבא דאג שנתפיל מנהג יוד קדם הנסיעה, וכאשר שרה'לה שאלה אותו מה הסבה לכה, והרי מתארגנים שם מנינים למנהג בזה אחר זה, באר לה אבא:

יש כפה וכפה הלכות אודות מקום התפלה, ומהן יש ללמד מדוע אני מצדיף להתפיל במנין בבית הכנסת. הבה נלמד את ההלכות הללו, הנוגעות לא רק ל'גני יהושע' ולימי החפש אלא גם לכל השנה כלה.

א. לכתחלה יש להתפיל במקום צנוע וסגור ולא בשטח פתוח שאינו סקף מחצות הפוסקים כתבו כי גם מי ששאף להתפיל במקום כזה, מוטב שיתפיל בין עצים ואילנות, מפני שהמקום שם צנוע יותר מאשר כשהוא פתוח לגמרי.

ב. מקום שיש בו ריח רע, מראות שאינם צנועים או דברים לא נעימים, אין להתפיל שם. גם אין להתפיל מול מקום כזה, ויש להסתובב לכיוון אחר.

ג. יש מצלה לתפלה בבית כנסת. כלומר, מוטב להתפיל במנין בבית הכנסת, מאשר להתפיל במנין במקום שאינו בית כנסת. [אבל מוטב להתפיל במנין שלא בבית כנסת, מאשר להתפיל בבית הכנסת ללא מנין].

ד. 'כל הקובע מקום לתפלתו - אלקי אברהם בעזרו'. כלומר, תפלתו מתקבלת האדם צריך לקבל לעצמו בית הכנסת מסוים בו הוא רגיל בדרך כלל להתפיל, וגם בבית הכנסת עצמו יקבע לו מקום היכן הוא מתפיל.

"גם אליה, שרה'לה", פנה אליה אבא, "נוגע דין זה: בהלכה נאמר שגם התפיל בביתו [או מי שלפעמים מתפיל בביתו, כגון שאינו חש בטוב, וכדומה] יקבע לו בבית מקום מיוחד לתפלה!"

אגב, בלילה קדם השנה ספור לנו אבא ספור הקשור ל'גני יהושע'. הגן נקרא על שם יהושע רבינוביץ, שהיה ראש עיריית תל אביב. פעם בא אליו הבחור בן ציון פלמן, שפאחר יותר שמש כרבה של שכונת נחלת משה בבני ברק, ובקש מסו שפראש העיר יעשה טובה כלשהי למשפחה נזקקת, לפנים משורת הדין. הלה, שהיה אדם חלוני אך הכיר בערכה של התורה, הסכים לבקשה, ואולם מאחר שהיתה קשה עליו מפני כל מיני סבות, התנה זאת בכך שבן ציון הצעיר ישלם עליה: הוא ילמד לזכותו בכל יום בסוף רבע שעה, לסוד מיוחד שיתוסף על לשודיו הסדירים!... [בינתיים הגיע זמן השנה, ואבא אמר שימשיך את הספור מחר, חבל].

יום שלישי י"ח בניסן
ג' דחל המועד פסח

מבָּחֵן מַלְכוּתִי

הבא להתפלל מול מקום שיש
בו ריח רע -

1. יַעֲצֵם עֵינָיו
2. יִסְתַּוְּב לְצַד אַחַר
3. יִבִּיט בְּסִדּוֹר בְּלִבָּד

חולה הסתפלל בביתו, או
בת הסתפללת בביתה, האם
עליהם לקבץ מקום לתפלה?

1. כן
2. לא
3. מחלוקת

החלצה שהתלככה

חלצתו של אביגדור (בן ה-6.5) התלככה מהחרסת. בחל המועד הוא רצה ללכת להתפלל בבית הנקסט, אבל לא קצא חלצה נקיה. האם תמליצו לו ללכת להתפלל בחלצה מלככה, או שלצרך התפלה, שהוא צרך סצוה, סחר לכבס בימי חל המועד?

ראו פסקי תשובות סי' תקלד
הצרה 5, ולגבי כבוס בגדי
קטנים ראו שם אות ד.

הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְבוּהִים

בְּאִיזוֹ דָּגָל לְרִהוּעַ?

- ספני סה אמה סניחו לרקע ברגלו
החולה? אמר לו שירקע ברגלו הבריאה!
- אי לך שאינגו מבינה, השיב לה רבי
נפתלי. אלו היה יודע ומרגיש באיזו
רגל הוא רוקע, ונדאי שלא הייתי סניחו
לעשות זאת, אלא שהוא כה שקוע
בעבודת התפלה, שאין לו משג באיזו
רגל הוא רוקע...

(אמרי פי)

האדמו"ר הקדוש רבי חיים מצאנז זי"ע
למד תורה בבחורותו מפי הרב הקדוש
רבי נפתלי מרופשיץ זי"ע.

דרכו של רבי חיים הייתה להתפיל
בדבקות ובהתלהבות, כשהוא מתנועע
ורוקע ברגלו. רבי חיים היה חולה ברגלו
האחת, ופעמים שברגלו החולה הייתה
שותתת דם מרב שרקע בה על הארץ
בצת תפלתו. הרבנית, אשת רבי נפתלי,
לא יכלה לראות בצער, ואמרה לבתלה
ר' נפתלי:

תפלה צריכה
להתמשך כחוט,
ההפסק הקטן ביותר והחוט נמשך ונקרע.
(רבי שניאור זלמן מלאדי)

לפניכם קטעי תפילה מתוך תפילת שחרית.
המדעו לסדרם לפי הסדר
בו הם מופיעים בסדר?

בְּסוּקֵי הַזְמָרָא

תְּהִלֹת לְקַל עֲלִיֹן

יִשְׁתַּבַּח

נִשְׁמַע קוֹלֵנוּ

תְּלַמּוּד תּוֹרָה בְּנֶגֶד כָּלֵם

רֵצָה ד' אֱלֹהֵינוּ

בְּרוּךְ אַתָּה ד' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה

לְמַעַן יִרְפוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְּנֵיכֶם

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר

צַרְפוּ אֶת הָאוֹתִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל קְטְעֵי הַתְּפִלָּה בְּסֵדֶר הַנִּכּוֹן
וְתַקְבְּלוּ תְּפִלָּה טְהוֹרָה שְׂכָחָה רַב בְּשָׂמַיִם.

— — — — —

מאת: חנניה

נגינת יהודי ב'קאנטרי סיד'

פרק ז' מה רוצה צ'רלי מסקס?

ולא התעקבו לידו כִּלְדוֹ. הדמות היא היתיה שונה מעט. היא הלכה וקברה אליו בהסוּסָה, עמדה ללא נייע כְּעֶשֶׂר דְּקוֹת וְהִבִּיטָה בו, לְאַחַר מִכּוֹן שָׁבָה אֶל הַכֹּפֶר. לְמַחְרָת, הִלְכָה הַדְּמוּת וקברה אליו יומָר, בְּזֹאת הַפְּעַם זֶהָ אוֹחָה.

לבו של מסקס הִסְסִיר פְּעִימָה. מה רוצה מסקס צ'רלי המספּוֹר?

ימים מספּוֹר קִדְּם לָכוֹ, סִמָּז הַעִיר רוֹנֵד אֶת תְּשׁוּמֹת לְבוֹ לְמַעַקְבוֹ שֶׁל צ'רלי אַחֲרָיו, הַשִּׁיב לוֹ מִסַּס בְּמַעַקְבֵי מִשְׁלוֹ. בְּנִגּוּד לְצ'רלי, הוּא עָשָׂה זֹאת בְּצִוְרָה שֶׁקֵּטָה וְכִלְמֵי נְרָאִית.

בְּאִחַת הַהִפְסְקוֹת, נִכְנַס מִסַּס לַכֹּהֵל בְּפִתְאוּמִיָּת. הַכֹּהֵל הָיְתָה רִיקָה, מִלְּבַד צ'רלי שֶׁיָּשֵׁב עַל כִּסֵּאוֹ וְקָרָא בִּסְפָר.

מִסַּס נִגַּשׁ אֶל מְקוֹמוֹ, וְהַשִּׁים עֲצָמוֹ כְּאִלּוּ הוּא מְחַפֵּשׂ מִשְׁהוֹ בִּיְלִקוּטוֹ. חוֹךְ כִּיִּי חֲטוּט בִּיְלִקוּטוֹ, הַעִיר מְבִטִים חֲפִזִּים לְעֶבֶר צ'רלי. זֶה יֵשֵׁב עַל מְקוֹמוֹ וְנִכְלַד לֹא קָרָא בִּסְפָר, הוּא פְּשׁוּט רַחֵף לוֹ בְּעוֹלָמוֹת מִשְׁלוֹ, עֵינָיו נְעוּצוֹת אֵי שֶׁם בְּחִלְד וּמְחֻשְׁבוֹתָיו מְרַחֲפוֹת בְּמִקְוֹמוֹת נְעֻלְמִים.

מִסַּס הִכִּיר אֶת הַמְּבַטְז הַמְּסוֹר וְהִמְנִיחַ הֵזָה מִהַשְׁעוּרִים. הַסּוֹרָה רִיצְאָרְד הָיָה גוֹזֵר בְּצ'רלי לְעִתִּים, אָךְ לֹא תוֹפְאוֹת. עִם הַזְּמָן, מִשְׁרָאָה הַסּוֹרָה שְׁאִינוֹ מְצִלִּים לְהַשִּׁיב אֶת צ'רלי לְמַסְלִיל הַלְּפֹאֲדִים, הַנִּיחַ לוֹ.

בְּסִימֵם הַלְּפֹאֲדִים, הָאָרִיב מִסַּס בְּכַנְיָה תְּחִלָּה אֶת דְּרָכּוֹ אֶל בֵּית הַגְּבִירִיסְטוֹנִים. "אֵינָה הוֹלֵךְ הַבֵּיתָה?" שָׁאַל אוֹתוֹ רוֹנֵד בְּחֶצֶר בֵּית הַסְּפָר.

"לא", עָנָה לוֹ מִסַּס בְּקוֹל גְּבוּהָ, בְּכַנְיָה שְׁקוּלוֹ יִגִיעַ לְאַזְנֵים נוֹסְפוֹת, "עֲלֵי לְסַדֵּר מִשְׁהוֹ בְּאִתְּהָ סְקוּם".

רוֹנֵד הַנִּיחַ לוֹ, וּמִסַּס הִחֵל לְהִסְתַּבֵּב בֵּין בְּתֵי הַכֹּפֶר לֹא מִטְרָה סְגֻדָּת, דְּקוֹת אֲחִדוֹת לְאַחַר שֶׁהִתְחִיל לְלַכֵּת, סוֹכֵב אֶת רִאשׁוֹ כְּאִלּוּ בְּאֶקְרָבִי. הוּא לֹא הִפְתַּע לְרֵאוֹת אֶת צ'רלי מְאֻחָרָיו. בְּפַעַם הַבְּאָה, כְּאִשֶּׁר עֲצַר מִסַּס לְקִשֵּׁר אֶת שְׂרוּף נְעִלוֹ, הַבֵּית לָרְגַע לְאַחוֹר וְרָאָה אֶת צ'רלי מְזַנֵּק לְחוּץ חֶצֶר שֶׁל אֲחִד הַבְּתִים.

פְּרָךְ נְבִיחוֹת הַכֵּלֵב שֶׁנִּשְׁמַע שִׁם לְפָתַע, הַבְּרִיחַ אֶת צ'רלי בְּמַהִירוֹת מְחֻצָּר. לְמִסַּס לֹא הָיָה סְפֵק: צ'רלי עוֹקֵב אַחֲרָיו. לְמָה וּמִדּוּעַ, לֹא הֵבִין.

הַנְלוֹ, אֲנְלִיָּה. סְתִיו ת"ש (אֲקֻטוֹבֵר 1939 לְמִנְיָנָם) "רְאִיתִי הַיּוֹם אֶת צ'רלי הוֹלֵךְ לְשִׁדְּהָ שֶׁמְאַחוּרֵי הַבֵּית שֶׁל טִילוֹר", אָמַר רוֹנֵד לְמִסַּס בְּאִחַד הַיָּמִים, הוּא פָּגַשׁ אוֹתָךְ?"

"לא", עָנָה לוֹ מִסַּס. "לְאִתְּהָ צ'רלי אִתָּה מְתַבְּנֵךְ?" "הַיֵּלֵךְ הַמְּסוֹר הַהוּא, צ'רלי מִהַכְּפָתָה שְׁלֹךְ. הוּא הַגִּיעַ אִתְּכֶם מְלוֹנְדוֹן".

מִסַּס הִנְהֵן. צ'רלי אֲכֹן הַגִּיעַ אִתְּם מְלוֹנְדוֹן בְּבִכּוּת שְׁלִקְתָּה אוֹתָם לְהַנְלוֹ. הוּא הָיָה בֵּן כְּפִתּוֹ וְשִׁפְן אֲצֵל אִחַת הַמְּשֻׁפְחוֹת בְּכֹפֶר עִם יֵלֵד נוֹסָף מְכַתְּמוֹ. צ'רלי הָיָה יֵלֵד מְסוֹר מְעַט, שֶׁקֵּט מְאֹד וְחוֹלְמֵי תְּמִיד. לֹא נְרָאָה הָיָה שְׁהַלְּפֹאֲדִים מְעֻנְיָנִים אוֹתוֹ בְּכִלְדוֹ. הַסּוֹרָה רִיצְאָרְד נָסָה פְּסָה וְכֹסֶה פְּעֻמִּים "לְהַכְּנִיס אוֹתוֹ לְעֻנְיָיִם", לְשֹׂאֵל אוֹתוֹ שְׁאֵלוֹת, לְבַקֵּשׁ מִסְנוֹ לְקָרָא שְׁעוּרֵי בֵּית, אֲכָל לְשׂוּא. צ'רלי הָיָה עוֹנָה בְּיָפוֹ וְלֹאֵי וּמְחִשְׁיָה לְשִׁתֵּק.

אֶת הַהִפְסְקוֹת הָיָה מְעַבֵּיר בְּדָרְךָ כִּלְדוֹ בְּקִרְיָאֵת סְפָרִים וּבִישֻׁבָה עִם עֲצָמוֹ. מְעוֹלָם לֹא יָצָא לְשִׁתֵּק עִם יֵלְדֵי הַכְּפָתָה. הַיֵּלְדִים שֶׁהַגִּיעוּ עִמוֹ מְלוֹנְדוֹן יָדְעוּ לְסַפֵּר שְׁהוֹרֵיו מְתוּגוּרִים בְּאִתְּד מְפֻרְגֵי לונְדוֹן וְיֵשׁ לָהֶם עֶסֶק לְצִאוֹר פְּרִוּוֹת. "הוּא לֹא הָיָה שִׁתְקוֹן כָּל כֵּן בְּשִׁנְהָ שְׁעֻבָּרָה", אָמַר טוֹנִי, יֵלֵד נוֹסָף שֶׁהַגִּיעַ אֶף הוּא בְּבִכּוּת מְלוֹנְדוֹן, "אֵינִי חוֹשֵׁב שֶׁהַמְּלִחְמָה מְשֻׁפְּיָה עֲלָיו מְאֹד. אוֹנִי הוּא מְתַגַּעֵץ הַבֵּיתָה?..."

מִסַּס לֹא מִצָּא כֵּל עֵינָיו בְּצ'רלי אוֹ בְּאִשֶּׁר יֵלְדֵי הַכְּפָתָה. הוּא הָיָה אֲדִיב וּמְסִיָּא מְאֹד, אָךְ בְּדָבָר עֲרָנִי לְנַעֲשֵׂה בְּכֹהֵל וּבְכֹפֶר.

מִסַּס הַנִּיחַ אֶת שְׁאֵלְתוֹ שֶׁל רוֹנֵד בְּיִרְבְּתֵי מַחוֹ וְהִמְשִׁיךְ בְּשִׁגְרַת יוֹמוֹ. כְּמַעַט מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ הָיָה יוֹצֵא עִם הַסְּטְרִיבְרִיּוֹס אֶל הַשְּׂדוֹת וּמְתַפְּלֵל. לְעִתִּים לֹא תִּתְּאִים מְצַב רִחוֹ לְנִגְיָנָה, אוֹ אֵז הָיָה מְשִׁים עֲצָמוֹ כְּאִלּוּ הוּא מְגִנֵּן, שְׁמָא יִרְאָה אוֹתוֹ אֵי מִי מְבַנֵּי הַכֹּפֶר הַעוֹבְרִים בְּסִבִּיבָה, וְאֵז מְתַפְּלֵל אוֹ אומֵר מְזַמְרֵי תְּהִלִּים. לְעִתִּים קְרוֹבוֹת חֵשׁ הַיְדוּהָת רַבָּה עִם מְלוֹתֵיו שֶׁל דוֹד הַסְּלָה, גַּם הוּא הָיָה בּוֹדֵד, גַּם הוּא יֵשֵׁב עִם כְּנֹרוֹ בְּשִׂדוֹת וְגַם הוּא שִׁפְךָ לְבוֹ בְּתַפְלוֹת. כְּפָתָה טוֹב שִׁישׁ לוֹ, לְמִסַּס, פְּרָקֵי תְּהִלִּים שֶׁפָּה הוֹלְמִים אֶת מְצַבּוֹ...

בְּאִחַד הַיָּמִים אֲכֹן הַבְּחִין מִסַּס בְּדְמוּת קִטְנָה מְשׁוֹטְטָה לֹא הִרְחֵק מִמְּקוֹמוֹ מוֹשְׁבוֹ. בְּתְחִלָּה לֹא רָאָה בְּכָךְ דְּבָר חֲרִיג, מְדִי פַעַם חָלְפוֹ עַל פְּנֵיו אֲנִישֵׁי הַכֹּפֶר אוֹ יֵלְדֵיהֶם בְּדְרָכָם לְסִיעֵה לְאֲבוֹתֵיהֶם בְּעִבּוֹדוֹת הַשְּׂדוּהָ, אֲכָל אֵלֶּה הָלְכוּ וְנִעְלְמוּ בְּאוֹתָהּ מִהִירוֹת שְׁבָה הוֹפִיעוּ

הַפְּתָה בְּשִׂדָה - בְּסִפּוּר אִמָּנֵם מְסוֹר שֶׁמִּסַּס לֹא רָצָה לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית גְּבִירִיסְטוֹן מְסוּבּוֹת, נְכוֹנוֹת, אֲכָל הַהִלְכָה אוֹסְרָת לְהִתְפַּלֵּל בְּשִׂדָה אוֹ כֵּל מְקוֹם שְׁאִינוֹ מְגֻדָּר בְּאֶרְבֵּעָה קִירוֹת, מְחֻשֵׁשׁ לְהַפְרָעַת הַכְּנִיָּה. כְּאִשֶּׁר אָכַם וְקָצָא בְּחוּץ מְכָנָה - מְחֻשְׁבוֹתָיו אֵינֵן מְסוּחוֹת, לְפָתַע אָכַם הַנְּמִצָּא בְּמִקְוֹם פְּתוּחַ - הוּא מְרָאָה כְּאִלּוּ אֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ שְׁמָא יִפְרַע מְבַנְתָּ הַמְּפֻלָּה. ("עִפּ שִׁיעַ אוֹי"ח סִימָן י' סִעִיר ה'")

"וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשֶׂם בְּאֵגָת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ."

"בְּרוּךְ אַתָּה ה'...
וַצַּנְנוּ עַל זְרִיקַת הַדָּם!"

נֶס נִפְלֵא רֹאִים אֲנִי כְּאֵן!
הַדָּם נִחְלַק שָׁוֶה בְּשָׁוֶה!

מִלֵּאָה בֵּא
וְחִלְקֵי!

מֹשֶׁה רִבְּנוּ קֹרָא בְּפִנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
מִבְּרָאשִׁית וְעַד מֵתַן תּוֹרָה, וּמִצְוֹת שְׁנַצְטוּוּ בְּמִקְרָה.

"וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם:"

מִקְבִּלִים אַתֶּם עֲלֵיכֶם
אֶת קִוִּים הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת
וְאֵת הַקְּלָלוֹת וְהַבְּרָכוֹת?

"כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע!"

נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע!

בְּהֵיכַל הַהֶלְכָה

שְׁלוֹם לְפָנֵי הַתְּפִלָּה

כְּשֶׁהֲלַכְנוּ לְבַקֵּר אֶת סָבָא וְסַבָּאָה, חַד אָבָא חֵידָה:
"מָתִי אָסוּר לְלַכֵּת לְבַקֵּר אֶת סָבָא וְסַבָּאָה?"

הַתְּשׁוּבוֹת הֵיוּ סְגוּנוֹת וּמַעֲנִינוֹת. חֲנִי אָמְרָה: בְּשִׁבְתִּי, לְמִי שֶׁסָּבָא וְסַבָּאָה שָׁלוֹ גָרִים רְחוּק, שֶׁכְּנִי לְהַגִּיעַ אֲלֵיהֶם יֵשׁ לְנִסְעַ בְּרֶכֶב. דְּוִידִי אָמַר: בְּצִדְקָה, כְּשֶׁהֵם יִשְׁנִים. יַעֲקֹבִי אָמַר: בְּלִילָה סְאֵרָה, כְּדִי שֶׁסָּבָאָה לֹא תִכְעַס שְׁעֵדִין לֹא הֲלַכְנוּ לִישׁוֹן... וְאִפְסָא אָמְרָה: בְּשִׁבְתִּי אַחֲרֵי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית, כְּדִי שֶׁסָּבָאָה לֹא תִפְטַעַר שֶׁהִיא יִכְוֶלָה לְכַבֵּד אוֹתָנוּ בְּמִסְתַּמְקִים...

אָבָל אָבָא כְּפוּבָן הַתְּכַוֵּן לְמַטְשָׁהוּ מֵהֲלָכוֹת תְּפִלָּה, וְאָנּוּ הַקְּשָׁנוּ:

א. קֶדֶם הַתְּפִלָּה אָסוּר לְאָדָם לְלַכֵּת לְבֵית חֲבֵרוֹ, וְאִפְלוּ לְבֵית אָבִיו אוֹ רֵבּוֹ, וְאִפְלוּ לְבֵית הַכְּנִסַּת לְגִשְׁתִּי מִמְקוֹמוֹ לְמִקְוָם כְּדִי לְקַבֵּל אֶת פְּנֵיהֶם וּלְבָרְכֵם בְּשְׁלוֹם, וְגַם אִם רוּצָה רַק לְבָרוּךְ אוֹתָם בְּבַקֵּר טוֹב..

ב. רַק אִם הוּא צָרִיךְ לְעֵבֶר דְּרָכָם, סְמָר לוֹ לְהַקְדִּים וְלוֹמַר לָהֶם 'בַּקֵּר טוֹב' וְכַדּוּמָה, אָן לֹא 'שְׁלוֹם', שֶׁהוּא שֵׁם ה' וְאִין רָאִי לְכַבֵּד בּוֹ אָדָם לְפָנֵי שֶׁהוּא מְכַבֵּד אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא.

ג. אִם פּוֹגֵשׁ אֶת חֲבֵרוֹ בְּרֵחוֹב אוֹ בְּבֵית הַכְּנִסַּת, סְמָר לוֹ לּוֹמַר לוֹ גַּם 'שְׁלוֹם', אָן יֵשׁ הַסְּחִמִירִים לּוֹמַר אֲזַי 'שְׁלוֹם' בְּצִדְקָה לֹא רְגִילָה [לְמַטְשָׁל - שֶׁיֵּאמַר 'בַּקֵּר טוֹב' בְּשִׁפְהָ אַחֲרָי, כְּגוֹן בְּאִיִּדִישׁ: גוּט סְאָרְגֵן, אוֹ בִּיפּוֹנִית: אוֹהִיו גּוֹזְאִיִּמְאָס], כְּדִי שֶׁיִּשְׁמַע יָב שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל וְלֹא יִתְעַכֵּב.

ד. אִם חֲבֵרוֹ הַקְּדִים לוֹ 'שְׁלוֹם', סְמָר לוֹ לְהַשִּׁיב לוֹ 'שְׁלוֹם'.

וְאִי אִפְשָׁר לְשַׁכַּח שֶׁאָנּוּ בְּאִמְצַע הַסְּפּוּר מְאֻתְמוּל. כְּאִשְׁרֵי יְהוֹשֻׁעַ רַבִּינוּבִיץ בְּקִשׁ מֵהַבְּחֹר בֶּן צִיּוֹן פְּלִטְוִי שֶׁיִּלְמַד רַבַּע שְׁעָה לְזִכְרוֹתָיו. וּבְכֵן, רַבִּי בֶּן צִיּוֹן הִרְהִיב, וְהַשִּׁיב: "אֲנִי מְסַפֵּים לְכֹהֵן, וּבִתְנָאִי שֶׁתַּעֲשֶׂה מַטְשָׁהוּ נּוֹסֵף לְמַעַן זֶה; כָּל שִׁבְתִּי, לְפָחוֹת רַבַּע שְׁעָה, תִּשְׁמַר עַל הַשִּׁבְתִּי כִּי הֲלַכְתָּה בְּלִי שׁוּם פְּטוּרוֹת וְחַמּוּרִים!" בְּתַחֲלָה נָסָה רַבִּינוּבִיץ לְהַתְּחַכֵּם וְאָמַר "אוֹסִיף לִישׁוֹן עוֹד רַבַּע שְׁעָה אַחֲרַי הַסּוּעֵד הַקְּבוּעַ בּוֹ אֲנִי קוֹם בְּבַקֵּר, וְמִסְּלֵא בְּרַבַּע שְׁעָה זֹאת לֹא אֲחַלֵּל שִׁבְתִּי..." רַבִּי בֶּן צִיּוֹן לֹא הִסְפִּים: "עֲסֻקִים לֹא עוֹשִׂים עַל זְמַן שְׁנָה! עֲלִיךְ לְקַבֵּל רַבַּע שְׁעָה בְּמַטְשָׁהוּ זְמַן הַעֲרֵנוֹת שְׁלֹךְ, וּבִהַ תִּשְׁמַר אֶת הַשִּׁבְתִּי בְּדַקְדוּק". רַבִּינוּבִיץ נֶאֱלָץ לְהִסְפִּים, אָבָל הוֹסִיף תְּנָאִי: "בְּרַבַּע שְׁעָה שְׁלֹךְ תִּלְמַד לְזִכְרוֹתֵי מְסַכַּת מִיְחֻדָּתִי!" וְאָכֵן, רַבִּי בֶּן צִיּוֹן מְצָדוֹ הוֹסִיף רַבַּע שְׁעָה שֶׁל לְמַדוֹ וְלְמַד בֵּה אֶת מְסַכַּת בִּיצָה, וְרַבִּינוּבִיץ מְצָדוֹ הַקְּפִיד שֶׁבִּין הַשְּׁעוֹת תִּשְׁעַת לְתַשַּׁע וְרַבַּע בְּבַקֵּר יִשְׁמַר אֶת הַשִּׁבְתִּי כִּי הֲלַכָה... כֵּן זָכָה רַבִּי בֶּן צִיּוֹן לְהַצִּיל יְהוּדֵי מַחֲלַלֵי שִׁבְתִּי, וְלוֹ בְּמִקְצָת!

מבָּחַן מַלְכוּתִי

האַם מָתָר לְלַכֵּת לַפְּנֵי הַתַּפְּלָה
לוֹמַר לְמִישָׁהוּ 'שְׁלוֹם' אוּ 'בְּקָר
טוֹב'?

1. 'שְׁלוֹם' מָתָר וּבְקָר טוֹב
אָסוּר
2. 'בְּקָר טוֹב' אָסוּר וְ'שְׁלוֹם'
מָתָר
3. אָסוּר

הַקְּדִים לוֹ חִבְרוּ 'שְׁלוֹם' -

1. לֹא יַעֲנֶה
2. יַעֲנֶה
3. יֹאמֵר לוֹ שְׁאָסוּר לַעֲנוֹת

שְׂכָחָה שְׂכָזוּ

מְרַצָּה הַתַּפְּלָה בְּחַל הַמוֹעֵד
וְשְׂכָחָה 'יעלה ויבוא'. ראשֶׁה
הִיָּה מְפָרָז מֵאֵד וְהִיא חוֹשֶׁשֶׁת
שְׁגָם אִם תַּתְּפַּל פֶּעַם נוֹסֶפֶת
מְחֹזַר וְתִשְׁכַּח. הַאִם מָתָר לָהּ
לְהַתְּפַּל שׁוֹב?

[ראו גַּם בְּמִשְׁנֵה בְּרוּרָה סִימֵן
קַפָּה סק"ג עֲצָה שְׁלֹא לְשַׁכַּח].

הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְּבוּהִים

מחשבות זרות בתפלה

לספר, "התפונתי לחזר על אותם פרושים, ונהיה מאוּסה אין בְּיָדִי, כי נשכחו מסני לגמרי!"

הוא הצטער על כך ביותר, עד ששָׁהָה כחצי שעה כְּדִי לְהִסִיחַ אֶת צַעְרוֹ מִדַּעְתּוֹ, כְּדִי שֶׁיִּזְכַּל לְהִמְשִׁיךְ בְּתַפְלַת הַלַּיְלָה וּמִסֻּף.

בְּצַמְדוֹ לְתַפְלַת הַעֲמִידָה שֶׁל מִסֻּף, נִזְכַּר שׁוֹב בְּשִׁבְעַת הַפְּרוּשִׁים כְּבָרְאֲשׁוֹנָה. "הַפְּעַם", הוֹסִיף הַגַּר"א, "שׁוֹב לֹא פָּנִיתִי בְּמַחְשְׁבֹתַי מִתַּפְלַתִי כְּלוּם וְלֹא נִתְּתִי דַעְתִּי עֲלֵיהֶם לְהַרְהֵר בָּהֶם כָּלֵל, וְאַמְנָם כְּשִׁסְיַמְתִּי תַפְלַתִי נִמְצְאוּ עָרוּכִים וְשִׁמוּרִים לְפָנַי כֹּל שִׁבְעַת הַפְּרוּשִׁים לְאַתָּם!"

וְכֵן זֹאת לְלַפְדְּנִי אֶת הַמְּרַתָּה שֶׁל מַחְשְׁבֹתַי זָרָה בְּאַמְצַע הַתַּפְלָה!

(מוֹרֶשֶׁת אַבוֹת)

פַּעַם אַחַת סִפֵּר הַגָּאוֹן מִוִּילְנָא כִּיצַד הָרְאוּ לוֹ מִן הַשְּׂמִים אֶת גִּדְּל עֵינָן הַתַּפְלָה:

מֵאַחַר אָחַד בְּזֵהָר הַקָּדוֹשׁ בְּעֵינַי רָאֵשׁ חֲדָשׁ הָיָה מְקֻשָּׁה בְּעֵינָיו, וְלִמְרוֹת שְׁיַגַּע עָלָיו יְגִיעוֹת רְבוּת, כְּשֵׁנִים עֶשֶׂר שְׁבוּעוֹת, לֹא עָלָה בְּיָדוֹ לְהַגִּיעַ לְפְרוּשׁוֹ הָאַמְתִּי.

בְּיוֹם רָאֵשׁ חֲדָשׁ אָחַד, בְּאַמְצַע תַּפְלַת שְׁחֵרִית, בְּצַמְדוֹ לְהַתַּפְלָל תַּפְלַת הַעֲמִידָה, הָאִירָה לוֹ מַחְשְׁבָתוֹ לְהִסְבִּיר אֶת הַמְּאַמֵּר בְּשִׁבְעָה פְּרוּשִׁים. בְּאוֹתוֹ מִצַּמְד הָיָה נִרְגָּשׁ בְּיוֹמָהּ, וְאַם כִּי עָמַד בְּאַמְצַע הַתַּפְלָה, סְבוּר הָיָה כִּי יוֹכֵל לְשֹׁהוֹת מַעַט כְּדִי לְסַדֵּרָם בְּמַחְשְׁבָתוֹ, מִתּוֹךְ הַנְּחָה שְׁאִין זֶה הַפְּסִק. "כֹּל זֶה אָבָךְ כְּרַבַּע דַּקָּה בְּלִבְד", סִפֵּר. "סִדְרֹתַי אוֹתָם בְּמַחְשְׁבֹתַי, וְחִזְרֹתַי תִּכְף לְגַמֵּר תַּפְלַתִּי".

"לְאַחַר תַּפְלַת הַעֲמִידָה", הִמְשִׁיךְ הַגַּר"א

הַיּוֹדְעִים אִתָּם אֶת עֶשֶׂר הַלְשׁוֹנוֹת
שֶׁל הַתְּפִלָּה?
הֵן מְסַתְּרוֹת בְּקִטְעַזָּה, מְעַרְבוֹת בְּתוֹךְ מְלִים
חֲשׂוֹבוֹת שְׂאֵנו אֹמְרִים בְּחַג הַפִּסְחָה.

בְּכָל שׁוּרָה מְסַתְּרָת לָשׁוֹן אַחַת שֶׁל תְּפִלָּה.
קְרָאוּ בְּדִלּוּגִים וּמְצְאוּ אֶת עֶשֶׂר הַלְשׁוֹנוֹת.
בְּתוֹךְ סָה הֵן מְסַתְּרוֹת?

מַה שׁוֹ אֶעֱהָשִׁיב

אֲבִישָׂאצוֹר

כָּלֶצֶעַ תַּגְּקָהמוֹ

וּבְקָרִישֵׁם אֶהֱדִי

לוֹנְאָהִיקָה

אֶקְנִירָאפּוֹל

עָרִילִינָה

נְדַפְרִירִלוֹל לְתַדִי

כּוֹסֶפּ יִגִישׁוּעָהעוֹת

חֶאֱנוּשְׁנִיםלֶם

סאת: חנניה

נגינת יהודי ב'קאנטרי סיד'

הנלו, אנגליה. סתיו ת"ש (אוקטובר 1939 למנינם)

"יבנך, הסבתא שלך, אדוארד, פנאך מעולם לא ראתה יהודים, אחר המורה ריצ'ארד באנגלית ותרגם את עצמו לגרמנית אחת לכמה משפטים. 'היא אוחזת עדין בפסא הקודמת ואולי לפני המהפכה הצרפתית בימי נפוליאון. אין דבר כזה באמת. היהודים מעולם לא שחטו ילד נוצרי ואף לא ילד חסלמי בשביל ה'פסא' - אלו העגלות שהם אוכלים באביב, אז הם יצאו מספצנים, כפי שלמדנו."

"כדאי שתדעו, ילדים, שליהודים אסור בכלל לשחות בים. לפני כמעט ארבעים שנה נפו להעליל על סנדל ביליס, יהודי רוסי, שרצח נער רוסי כדי לקבל את דמו. אחרי שלש שנים יצאה האמת לאור ומנדל ביליס נזה ספל אשקה..."

"אני יודע שלא תאמינו לי, אבל שוחרתי בחיי עם יהודים. נוכחתי לדעת שהם אנשים חכמים ונבונים. אלו הם אנשים שתרמם מכתובה להם את חייהם, ובזכותה הם אנשים ישרים ונהגים. הם אינם 'משפטים על העולם', אפטר למצא אותם בעשומת מגנות. לפני כמאה וחמשים שנים חי באנגליה סר משה מונטיפיורי, שהיה איש צבא דגול, והפכה ויקטוריה ירום הודה אף העניקה לו תאר אצולה כהוקרה על מעשיו ופעליו."

"התקופה הנוכחית היא תקופה קשה ליהודים. קנז'ר גרמניה, היטלר הקטרף, הגה רעיון אידיטי להפטר אחת ויתמדי מ'הבעיה' שששקה 'יהודים'. כשששה היטלר בכלא, כתב ספר מלא גבובי שטיות וקרא להם 'סן קאטרף- מלחמת הספר הזה הפך בשנים האחרונות ספר חובה בבתי גרמניה. נשיתי לקרא אותו, אבל לא הצלחתי. הוא בלתי קריא לחלוטין, ואם תמקלו בספר זה - מוטב שלא תפתחוהו. יש כאן ילדים סגרמניה, והם יכולים לאשר את דברי."

המורה ריצ'ארד עזר לרגע והתבונן בתלמידים הגרמניים שלו. מקס לא נע. הוא לא רצה להיות קשור לכך זה בשום צורה. הוא היה ספמע לחלוטין משהלך הענינים וקנה שצא סך בק טוב. הינך והימרי, היילדים שהגיעו מגרמניה אשרו את דברי המורה בידי ראש. תלמיד נוסף בשם ריסונד לא הגיב כלל, ומקס שער שהוא אנטישמי, אג חושש להביע את עמדותיו בגלוי."

"היטלר רוצה להראות כל היהודים בכל העולם כאלו כיצד הוא מתכנן להוציא את חכמיתו אל הפעל, אינני יודע. החכמית שלו עדין חסיה, אבל לפי הקצב שבו הוא פולש למדינות בארופה ומחלק אותן כראות עיניו ושגיונותיו, אני לא אתפלא אם יום אחד, במקדס או במאחר, הוא יסתכסך עם סטאלין ויכריז עלינו מלחמה. למרות הסכסך השלום שערך לאחרונה עם הרוסים. אי אפטר להאמין לאף מלה שלו. תראו איך הפטוסים שלו ספציצים בכל יום ב'קלי' את לונדון..."

"מדיניות מסשלת הוד מלכותו היא מדיניות דמוקרטית ואנו הברטים סבלניים כלפי כל הדתות. לפני ח'שים אחרים, טרם פרא הפלחמה, הסניקה הפשלה לקבל לחסותה אלפי ילדים יהודיים ולהצילם מסות, ואני מברך על כך. ליהודים אין עדין בית משלהם. אמנם יש להם את פלשתינה, כפי שאמנו יודעים, הנתנה כיום תחת שלטון מסשלת הוד מלכותו. המאשרת להם להתשב שם לפי סרטיפיקטים..."

שר החוץ הברטי, הורד ארחור גייס בלפור, אף חתם על הצהרה שלפיה מסשלת בריטניה רוצה בעין יפה הקמת בית לאפי לעם היהודי בפלשתינה, או כפי שהיהודים קוראים לה - ארץ ישראל."

"היהודים הם העם העתיק ביותר בהיסטוריה. מי שעוקב אחר גלגוליהם, אינו יכול שלא להתפעל היאך סצליחים תמיד היהודים לקום מחדש ולהקשיר הלאה."

"ואין עם נוסף שהצליח לשרד כך לארבע ההיסטוריה?" שאל פיט, היילד הרוץ ביותר בכיתה."

"לא", ענה המורה בבוטחון. "חקרת היטב את הנושא, ואפלו ספרים, הארץ שלמדנו עליה, לא החזיקה מעמד, וכמוהו האימפריה היונית והאימפריה הרומית."

"האם יש סבה לכך?" שאלו גרי ורוי ביחד. "כן", ענה המורה."

חקי נירנברג - שנות חקים שסחו על ידי הפסלנה הנאצית פארבע שנים טרם פרא מלחמת העולם השנייה. החקים נעודו לצר בדיל בין מי שחשבו ארץ גרמני לבין מי שלא חשבו ככה. כמו יהודים, בוענים ומי שאינו מסוצא ארי. החקים נקראו בשם זה על שם העיר נירנברג.

"...בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמוע, באו ששים רבוא של מלאכי השרת, לכל אחד ואחד מישראל קשרו לו שני בתרים [מזיו רשיכניה] - אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע..."
 (שבת פח. ורש"י שם)

שני התרים שקבלנו הם בזכות שאמרנו להשם "נעשה ונשמע"! אנתנו לא רוצים לחשב ולתהליט אם יש בכחנו לקיים את המצוות. אנתנו מאמינים בהשם בתמימות, ונעשה מה שצוה עלינו!

בזכות התורה זכינו לכתרי כהונה ומלכות!

הלואי שנוקה לשמור תמיד על דרגתנו!

זה נוצץ!

איזה יפי!

כתר אחד כנגד הנפש, וכתר שני כנגד השכל. שניהם עתה בני חורין.

עכשו שיש לאבא את התרים האלה, הוא יתיה לעולם ולא ימות אף פעם.

התרים האלה מלמדים שעם ישראל הם מלכים ששולטים על התמריה.

"...בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמוע, יצתה בת קול ואמרה לתן: מי גלה לבני ר' זה, שמלאכי השרת משתמשין בו! דקתיב: ברכו ה' מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו..."
 (שבת פח.)

בְּהֵיכַל הַהֶלְכָה

מְלַאכָה לַפְּנֵי הַתְּפִלָּה

- יש עוד דברים שאין לעשותם קודם התפילה:
- א. אָסְרוּ חֻמְסִים לַעֲשׂוֹת מְלַאכָה או אֵיזָה עֵסֶק קֹדֶם הַתְּפִלָּה, גַּם אִם הוּא מְשַׁעֵר שְׂיִסִּים אֶת מְלַאכְתּוֹ או עֹסֵקוֹ לַפְּנֵי שְׂיַעֲבֹר זְמַן תְּפִלָּה.
  - ב. מְלַאכּוֹת קְלוֹת וּפְשׁוּטוֹת מִתָּר לַעֲשׂוֹת גַּם קֹדֶם הַתְּפִלָּה, כְּמוֹ סְדִיר הַמְּצַעִים בַּמְטָה.
  - ג. מִתָּר לְרַחֵץ מִתָּר לְרַחֵץ פְּנִים, יָדַים וְרַגְלַיִם קֹדֶם הַתְּפִלָּה לְכַבֹּד הַתְּפִלָּה, מִשּׁוּם שֶׁבְּכָךְ הוּא מְכִיֵּן אֶת עַצְמוֹ לַתְּפִלָּה.
  - ד. אֵין לַצֵּאת לְדַרְבֵּךְ לַפְּנֵי הַתְּפִלָּה. בְּשַׁעַת הַדְּחִק, כְּגוֹן שְׂיִפְסִיד אֶת הַנְּסִיעָה, מִתָּר, אוֹלָם יֵשׁ לִמְרָתָהּ אֶת בְּרֻכּוֹת הַשְּׁחֵר.
  - ה. צָרִיכִי מְצֹה מִתָּר לַעֲשׂוֹת קֹדֶם הַתְּפִלָּה, וְלִכְן מִתָּר לְאַסֹּף צְדָקָה לַפְּנֵי הַתְּפִלָּה. אָבֵל אָסוּר לַעֲשׂוֹת קְנִיּוֹת קֹדֶם הַתְּפִלָּה. עִם זֹאת הוֹרֵי מִרְן הַגְּרִי"ש אֶלְיָשִׁיב וּמִרְן הַגְּרִי"ש אוֹיְעָרְבֵךְ כִּי קְנִיּוֹת וְהַכְנַת אֶכֶל לַפְּנֵי הַתְּפִלָּה בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים הַהוֹלְכִים לְלִמְדוּיָהֶם מִתְּרוֹת, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ בְּכָךְ צָרָה מְצֹה!
- כְּשֶׁלְּמַדְנוּ הַלְכוֹת אֵלּוּ הַיּוֹם, קִפַּץ מוֹיִשִׁי וְשָׂאֵל: "אָבָא, אֵיךְ הִיָּה מִתָּר לֵנוּ לְנִסְעַ בְּיוֹם שְׁנֵי לַתְּפִלַּת שְׁחֵרִית וּלְבִרְכַת כְּהֵנִים בְּכַתֵּל הַמְּעַרְבִי, הֲלוֹא נִסְעֵנוּ לַפְּנֵי תְּפִלָּה?"
- מָה לְדַעְתְּכֶם הַשִּׁיב לוֹ אָבָא? עֵינֵנוּ בְּהַלְכוֹת שְׁלֵמֵנוּ הַיּוֹם, וְהַשִּׁיבוּ עַל שְׂאֵלָה זוֹ.

מִי אָמַר שְׁעָלִיךְ לַהַתְּפִלָּה
בְּלֵב שְׁלֵם?
שְׂמָא עָלִיךְ לַהַתְּפִלָּה בְּלֵב שְׁבוּר.
(רַבִּי אוּרִי מַסְטְרִלִּיסק)

יום חמישי כ' בניסן
ה' דחל המועד פסח

מבָּחַן מַלְכוּתִי

עֲשִׂית מְלָאכָה לְפָנַי הַתְּפִלָּה
כְּשֶׁבָרַר לֹו שְׂיָסִים אוֹתָהּ
וַיִּסְפִּיק לְהַתְּפַלֵּל לְפָנַי שְׂיַעֲבֹר
זְמַן תְּפִלָּה -

1. אַסְוֶרָה
2. חֲתָרַת
3. חֲחֻלְקַת

רְחִיצַת פְּנִים, יָדַים וְרַגְלִים
לְפָנַי הַתְּפִלָּה לְכַבּוֹד הַתְּפִלָּה -

1. אַסְוֶרָה
2. חֲתָרַת
3. חֲחֻלְקַת

דְּלַגוּ תְבוֹת בְּבִרְכַת כְּהֵנִים

כְּשֶׁמִּתְחַלֵּץ מִהַר בְּתְפִלָּה,
דְּלַג כְּשֶׁהִקְרִיא לְכְהֵנִים בְּבִרְכַת
כְּהֵנִים מֵאֵלֶיךָ הָרֵאשׁוֹן לְאֵלֶיךָ
הַשְּׁנִי, וְכֵן יֵצֵא שְׂנַחֲסֹר חֲלֵק
מִהַבְּרָכָה. הַבְּעֵיָה הִיא שְׂמִי
שֶׁהַעִיר עַל זֶה הִיָּה ר' וְוַעֲלֹוֹל
הַצְּדִיק, שֶׁעָמַד אַז בְּתְפִלַּת
שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְעַל כֵּן עוֹרֵר
עַל כֵּן רַק כְּשֶׁגָּמַר אֶת הַתְּפִלָּה
וְהִיָּה זֶה כְּשֶׁהַצְּבֹר כְּבָר
הַתְּפִלָּה... הַשְּׂאֵלוֹת הֵן: א. הָאֵם
הִיָּתָה זֹאת בְּרָכָה לְבִטְלָה? ב.
הָאֵם יִחְפְּשׂוּ מִנֵּן חֲדָשׁ לְבִרְכַת
כְּהֵנִים?

רְאוּ מִשְׁנֵה בְרוּרָה סִמָּן קַכח ס"ק
קַה וּפְסָקֵי תְשׁוּבוֹת אוֹת סג.

הצצה להיכלות גבוהים

מסירות נפש לתפלה במנין

- עד שאשר את השמות באנגליה למלא הזמן שהקציב לעצמו ללא ויזהא...

היתה שעת לילה מאחרת, כאשר נקט אבא על דלתו של הגאון הצדיק רבי אליהו אליעזר דסלר שהתגורר אז בלונדון. הרב דסלר קבל את אבא בחמימות והכניסו לביתו.

- ר' יעקב יוסף, עכשו נפלה לידי ההזדמנות להשיב לך מעט פגמוך על הכנסת האורחים שנהגת בי בניו יורק. אמר לי, מה יכול אני לעשות למען נוחותך? שאילו הרב דסלר.

- אני זקוק למנין לתפלת ערבית, אמר אבא מה.

- השעה מאד מאחרת, אך אראה מה ביכולתי לעשות, אמר הרב דסלר בסבר פנים יפות.

הוא עבר סדלת לדלת, עד שהצליח לאסוף מנין מבין שכניו.

לאחר התפלה היה אבא אסיר תודה:

- זוהי הכנסת אורחים אמיתית, רבי אליהו! אמר לרב דסלר בשימחה.

מאחר יותר כתב הרב דסלר לאביו שהתגורר בליטא את ספור הפעשה, והוסיף כי נתברר שאילו היה אבא מגיע ברבנות היה מחמיץ נפשה וכשה דברים שהיה עליו לסדר, ועל ידי שהגיע במקום, הרזים שלא נזק ולא הפסידו! בנוסף, כתב הרב דסלר, כיון שלא רכש ויזה, החזיר לעצמו בחזרה את הפרש החזיר שעתלה לו הטיסה בטוס יותר מן הנסיעה ברבנות...

הסופרת רחמה שיין מספרת על אביה, הצדיק רבי יעקב יוסף הרמן זצ"ל:

אבא הקפיד ללכת לבית הכנסת בקר וקרוב להתפיל תפלות שחרית, מנחה ומעריב במנין. קר, חם, גשם, שלג ואפילו מחלה, לא מנעו מאבא לקיים מצוה זו.

לעיתים העמד אבא בנסיונות קשים בנוגע לתפלה בצבור, אך הוא עמד בנסיונות אלו בגבורה שלא תאמן.

בשנת תרצ"א נסע ר' יעקב יוסף לאירופה, ובקר את גדולי הדור בביתם. על נסיעה זו הוא ספר:

"בן פעמים היסרתי תפלה במנין. על אף שנסעתי באניה, ברבנות ובאירון דבר מדינות רבות. במקום שקיים הרצון, קיימת גם הדבר לקיים מצוה."

בדרכו הבייתה, אחרי ששהה בערים שונות באירופה, הגיע לליפציג שבגרמניה. כגתו היתה לנסע משם ללונדון. אבא ראה שאם ישע לפי מסלולו התכנן ברבנות, יפסיד תפלת ערבית במנין.

ברגע האחרון משש החליט לטוס. בשנת תרצ"א היתה הטיסה יקרה ומסכנת, ורק מעטים השתמשו בצורה חדשה זו של תחבורה. אבא עלה למטוס הקטן, שהמריא אל האפק בחברת נוסעים ספורים. הטיסה היתה קשה, אך תוך זמן קצר הגיע אבא ללונדון. כשייחד מהמטוס, בדק פקיד הפקס את דרכונו ושם לב שאין לאבא אשור נניסה לאנגליה. הוא היה אמור לטוב להכניסו, אבל הוא התנשם כל כך מסבת בואו של אבא בטיסה - כאמור כדי להתפיל במנין

שנה תנאים

שש משפחות מביאות קרובן פוסח.
לכל אחד מהקרבות חסר חלק.
מצאו את החלק המשלים
כל אחד מהקרבות.

פר	שנו		.1
			
ונש	למה		.2
			
קדי	ינו		.3
			
נמח	למר		.4
			
שפת	בי		.5
			
חנה	ים		.6
			

צרפו את האותיות של החלקים המשלימים לפי סדר ומצאו פוסח שפסח
אותנו שפסח היא במקום הקרבות.

נגינת יהודי ב'קאנטרי סייד'

לכאן צ'רלי שְהַמְתִּין לְתַשׁוּבָה.
צ'רלי הרים מעט את ידו הימנית, וקפץ את אגודלו לתוך ידו. מקס הבין שהוא מסמן לו את השעה 16:00 אחר הצהריים. שוב הנהן קצרות לכאנו ויצא מהכפפה אל החצר.

באותו היום, כהרגלו, עשה את דרכו אל השדה, "שְהַאֲלֵקִים יִשְׁמַע אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁלֹגֵךְ", אָחֲלָה לוֹ אָנָּה כְּאִשֶׁר רָאֲתָה אוֹתוֹ יוֹצֵא הַחוּצָה.
מקס הגיע אל האבן "שלו" והתישב עליה. הוא שמע רשרושים קלים לצדו והפנה את ראשו אל הכוון שסמנו הגיעו.

צ'רלי עמד שם. מקס חשט, הוא כאן לבדו וצ'רלי הוא ילד סוזר. הוא מקנה שהוא לא יעשה לו כל בע. מקס שמח על שלא לקח עמו את הסטרנדיבריוס לשדה.
בכל פעם היה צ'רלי עומד ומביט בו מרחוק, כעת התקרב אליו לאטו.

"אתה יכול לשבת", הזמין אותו מקס לשבת לצדו על האבן, וצ'רלי התנישב.
חלפו דקות אחדות של שקט מתוח. צ'רלי לא דבר וגם מקס שמר על שתיקה. "רציית לומר לי משהו?" שאל מקס לבסוף.

"כן", ענה צ'רלי, השנים דברו באנגלית. "רצייתי לדבר איתך על מה שדבר הסורה ריצ'ארד".
"על מה בדייק?" שאל מקס בנימוס. הוא לא ידע מה רוצה מסונו הילד הלונדוני. מכל הנושאים שבעולם, הוא רוצה לדבר דַקָא על היהודים!

"על היהודים", ענה צ'רלי וזבחן אותו, "אתה רציית אותם בכרלין, ואני רציית אותם בלונדון. מה אתה חושב עליהם?"

מקס רצה לענות משהו, אך לא הספיק. צ'רלי נרכן אליו ולחש בפה מלים. מקס החזיר למשמע אָזְנָיו וצ'רלי חזר שוב על הפלים הללו.

יום לסחרת השיחה בבית הספר ובבית הגריסטונים, ארצה מפנית נוספת בחייו של מקס.

הוא הגיע לבית הספר כהרגלו מדי יום וכאשר רצה להתנישב על מקומו, הבחין בפתקה קטנה מקפולת על השלחן שלו. "למקס, אני רוצה לדבר איתך", היה כתוב שם באנגלית, "אני רוצה שאף אחד ידע על כך. אם אתה מיכן, תענה לי תשובה על הפתק הזה והנח אותו ממסת לשלחך".

על הפתק לא הייתה חתימה או סימן מזהה. מקס חשב להתעלם מסונו, אולי רוצה מישוהו לחמד לו לזוין, אך במחשבה שניה ענה תשובה על צדו השני של הפתק: 'מי השואל?' והניח אותו מתחת לשלחנו.

השעור הראשון עבר וכן בהפסקה והפתק נותר מתחת לשלחנו, עברו עוד כפה שעות ועדיין היה הפתק נחב במקומו, מקפול בדייק כפי שהניח אותו מקס. אולי האלמוני אינו לומד בכלל בכפה שלינו? חשב מקס, אם היה נכנס לראות את התשובה שלי, הוא היה מושך סיד משומת לב.

לסחרת חכמה לו התשובה. פתק חדש היה סנח בקצה השלחן שלו וכך היה כתוב בו: 'אני רוצה לדבר איתך בשדה שמאחורי הבית של סמית. זה משהו שיענין אותך. צ'רלי'.

מקס החזיק את הפתק הקטן ותהה מה לעשות כעת. האם להסכים להפגש עם צ'רלי או לא. מה כבר יכול הילד הסוזר והספנס לומר לו? ומדוע הוא מתעקש כל כך לדבר איתו בלי אָזְנִים נוספות?

הוא הביט לעבר מקומו של צ'רלי. זה יושב שם ונראה כמי ששקוע בקריאת ספר, מקס התבונן בו שוב וראה שצ'רלי בק משים עצמו קורא בספר, ונמצעה תננות מחשבותיו במשהו אחר. רגע נוסף חלף ומבטיהם נפגשו.

מקס הביט בקהירות לכל הכוונים, האם אי מי רוצה אותו? הוא הנהן בראשו בקהירות

דוקטור יהודית גרינפלד - הדוקטור יהודית גרינפלד (ממלמדות שרה שניר ע"ה, בעלה היה דן בבית הדין של לונדון) הייתה מנהלת בית הספר התיכון היהודי הברדי. שפנה יחד עם קאות מלמדינו ומוריו בפרץ מלחמת העולם השנייה אל הקאנטרי סייד. בְּשָׁךְ שֵׁשׁ שָׁנוֹת הַמְלַחְמָה שֶׁהֵמָּה דוֹקְטוֹר גְּרִינְפֶּלְדַּי יָחַד עִם מְלַמְדֵיהָ בְּכַפֵּר שְׂפוּרָה, חוֹךְ שְׁמִירָה קִפְדָּנִית עַל כְּשִׁרוֹת, תְּפִלָּה, לַמַּד מוֹרָה וְחִגָּים. כְּעִבּוֹר שְׁנַיִם חֶעֱלְתָה עַל הַכְּתָב אֶת קוּרוֹחֵיהָ עִם קוּרוֹת כְּפָה מְלַמְדֵיהָ בְּסִפּוֹר גִּלּוֹת בְּאִפְרַיִם יִרְקִים. מְסַנֵּן נִלְחָחוּ פְרָכִיִּים רַבִּים וְשִׁבְצוּ בְּסִפּוֹר זֶה.

אבא! אתה נראה ממש כמו מלאך! ש... תקשיבו למשה רבנו!

תוודו קצת לעדרים כרי שהדם שמשה רבנו זורק יגיע לכל אחד מאתנו.

יהיה לנו מתר לשטף את זה?

זה דם של מצוה. לא צריך לשטף.

נעשה ונשמע!

כל אשר דבר ה'

"ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר: "

"הנה דם הברית אשר כרת ה' עימכם על כל הדברים האלה"

הרי אתם קשורים ענובים ותמוסים! מחר בואו וקבלו עליכם את כל המצוות!

אני מרגיש רוח של טהרה בלבי.

יצא לה סימן? פה מאד. זה נראה ממש כמו קשוט.

בשכילי זה תכשיט. לא משנה איך זה יצא.

זכינו לקשוט הכי גדול בעולם. השם בחר בנו ואנו בחרנו בו.

אני מרגיש נקי מכל טמאה.

אתיקם, יצא לי כמו עין!

הבגר הזה נהיה 'תשמיש מצוה'!

בְּהִיכַל הַהֶלְכָה

שְׁהִיָּה לַפְּנֵי הַתַּפְּלָה וּלְאַחֲרֶיהָ

"בַּתַּפְּלָה", שֶׁח אָבָא בְּסַעֲוֹדַת הַחֶג, "יֵישׁ שְׁלֵטָה עַנְיֵי 'שְׁהוּת'" [פְּלוֹמֵר הַסְּתָנָה, לְחִכּוֹת וּלְהַתְנַהֵל לְאַט]:

א. הַתַּפְּלָה עֲצָמָה צְרִיכָה לְהֵאָמֵר בְּמִתְיָנוּת וּבְנִיעוּמֹת, וְלֹא מְקַצֵּר רוּחַ וּמִתּוֹךְ מְטָרָה לְגִמּוֹר כְּבָר'.

אָבָא סָפֵר כִּי הָרַבִּי מִצְאֲנֵז-קְלוּיִזְנֶבּוּרְג זצ"ל הָיָה מְאָרִיךְ בַּתַּפְּלָה שְׁעוֹת אַרְכּוֹת. תַּפְּלָה רְגִילָה שְׁלוֹ בְּיוֹם חַל יְכַלֶּה לְהַפְשֵׁךְ 3-4 שְׁעוֹת. בְּפָסוּק אָחָד, כְּמוֹ 'פּוֹתַח אֶת יְדָךְ, הָיָה עָשׂוּי לְהִתְעַכֵּב חֲצֵי שָׁעָה! פְּעַם בָּא הָרַבִּי מִסּוּבְּרֵיבֶרְג זצ"ל לְבִקְרוֹ. הוּא שָׁלַח אֶת שְׁפָטוֹ לְשָׂאֵל הֵיכָן אוֹחֵז הָרַבִּי בַּתַּפְּלָה. חֲזַר הַשְּׁפָט. וְעָנָה: הוּא אוֹחֵז בְּיַבְרֵךְ דְּדוּד'. אָמַר לוֹ הָרַבִּי: בְּיַבְרֵךְ אוֹ בְּדוּד'...?

ב. לַפְּנֵי הַתַּפְּלָה - יֵישׁ לְשְׁהוֹת זְמַן מָה לַפְּנֵי שְׁפַתְחִילִים לְהַתְפַּלֵּל. בְּהֶלְכָה נֶאָמַר שְׁשִׁיעוֹר זְמַן זֶה הוּא לְפָחוֹת זְמַן הַלִּיכָה שֶׁל שְׁמוֹנֶה טְפָחִים [כֶּ-70 אוֹ 80 ס"מ]. מִי שְׂרוּצָה לְעַבֵּד אֶת ה' בְּשִׁלְמוֹת, שׁוּהָה אֶף יוֹתֵר.

סָפֵר הַגַּר"י זִילְבֶּרְשְׁטַיִן שְׁלִיט"א כִּי פְעַם בָּא לְבֵיתוֹ שֶׁל מָרְן הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן אוֹיעֶרְבֵּךְ זצ"ל בְּשִׁכְנוֹת שְׁעָרֵי חֶסֶד בִּירוּשָׁלַיִם, כְּדִי לְשׁוֹחֵחַ עִפּוֹ בְּדַבַּר הַלְכָה. לְפַתֵּעַ, בְּאִמְצַע הַשִּׁיחָה, הֵבִיט רַבִּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן בְּשִׁעוֹנוֹ וְאָמַר: 'הִגִּיעַ זְמַן תַּפְּלָה'; אָחָד מִבְּנֵי הַבַּיִת הַתַּפְּלָא עַל כּוֹף, כִּי עַד לְתַחֲלַת הַתַּפְּלָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּר"א בְּשִׁעָרֵי חֶסֶד הָיָה עוֹד כְּרַבַּע שָׁעָה, וְהַדָּרָךְ מִבֵּיתוֹ עַד לְבֵית הַכְּנֶסֶת לֹא אוֹרְכָת יוֹתֵר מִשְׁתֵּי דַקּוֹת. הַגַּרש"ז רָאָה אֶת מִסִּיחָתוֹ וְאָמַר: 'אֵלּוֹ הָיְתָה לָנוּ עֲכָשׁוֹ פְּגִישָׁה עִם נְשִׂיא אַרְצוֹת הַבְּרִית, בְּוֹדֵאֵי לֹא הֵינּוּ יוֹצְאִים בְּרִגְעַת הָאֲחֵרוֹן, וְהֵינּוּ עוֹשִׂים אֶת כָּל הַהֲכָנוֹת הַדְּרוּשׁוֹת כְּדִי שֶׁלֹּא תִהְיֶה כָּל תַּפְּלָה וְכָל מְנִיעָה מְצַדֵּנוּ לְהִגִּיעַ בְּזַמְנוֹ. עַל אַחַת כַּפֶּה וְכַפֶּה כְּשֶׁפְּדָרְבַר בְּפִגִּישָׁה שֵׁישׁ לָנוּ עוֹד מְעַט עִם מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא...'

ג. אִין 'לְבַרְח' מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְאַחַר הַתַּפְּלָה, כְּאֵלּוֹ כְּבָר חֲכִינוּ לְגִמּוֹר וּלְלַכָּת, חֲלִילָה. גַּם כְּעַת יֵישׁ לְשְׁהוֹת שְׁעוֹר הַלִּיכָה שֶׁל שְׁמוֹנֶה טְפָחִים לְפָחוֹת. [בְּמִקּוֹמוֹת מְסֻיָּמִים יוֹצְאוֹת הַבְּנוֹת מְקַדֵּם יוֹתֵר מִסִּיּוֹם הַתַּפְּלָה, כְּדִי שֶׁלֹּא יוֹצֵר מְצַב שֶׁל חֶטֶר צְנִיעוֹת בְּצִאֲתָן מִבֵּית הַכְּנֶסֶת יַחַד עִם כָּל צַבּוֹר הַסְּתַפְּלָלִים].

אָבָא שָׂאֵל כַּאֲן דְּבַר חֲדוּד: כִּיצַד יִמְכֵּן שְׁאָדָם אֵינוֹ עוֹשֶׂה כְּלוֹם וַיֵּישׁ לוֹ שְׁאָר עַל כּוֹף? אֶת הַתְּשׁוּבָה לְכַךְ לְמַדְנוּ הַרְגָע: כְּאֲשֶׁר הוּא שׁוּהָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אַחַר הַתַּפְּלָה, הוּא מוֹכִיחַ שֶׁהַתַּפְּלָה אֵינָה עַל בְּשִׁבִּילוֹ, וַיֵּישׁ לוֹ עֲלֶיהָ שְׁאָר טוֹב מָה'.

מבָּחַן מַלְכוּתִי

כֶּסֶה זְמַן יֵשׁ לְשָׁהוֹת קִדְּם
הַתְּפִלָּה?

1. שְׁעָה
2. זְמַן הַלִּיכָה שֶׁל אַרְבַּע אִפּוֹת
3. זְמַן הַלִּיכָה שֶׁל שְׁמוֹנֶה טַפָּחִים

הָאֵם צָרִיךְ לְשָׁהוֹת גַּם אַחַר
הַתְּפִלָּה?

1. כֵּן
2. לֹא
3. נִהְיֶה לְשָׁהוֹת

לֵאכֹל לִפְנֵי בְרַכַּת הַסּוּזֹן...

אָבָא שָׁאַל אֶת הַיְלָדִים בְּבֵית שְׂאֵלָה שְׁעוֹרְרָה סְעָרָה כָּזוֹ, שְׂכָלָם הִתְחִילוּ לְהִתְנוַּכַּח עִם כָּלָם.

לְסִדְּנוֹ, כִּי אָמַר, שְׁאִין לֵאכֹל לִפְנֵי הַתְּפִלָּה. אִם כֵּן, הֲלוֹא דְבָרִים קָל וְחֹסֵר: אִם לִפְנֵי הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא סִדְּרִבֶּנּוּ, אֲסוּר לֵאכֹל, לִפְנֵי בְרַכַּת הַסּוּזֹן שֶׁהִיא דְאוּרִיתָא, עַל אַחַת כֶּסֶה וְכִסָּה שְׂאֲסוּר לֵאכֹל! אִזְ אִיךָ סִתְּרָ לֵאכֹל בְּסַעֲוָדָה?...

כִּה אָתָם אוֹמְרִים?

יֵשׁ לְדוֹן לְפִי טַעְמֵי הָאֲסוּר לֵאכֹל לִפְנֵי הַתְּפִלָּה, רְאוּ בַּמִּשְׁנֵי"ב סִי פֶסֶק ס"ק כ"א וּבַבְּאֹר הַלְכָה שָׁם, וּבַפְּסָקִי מְשׁוּבּוֹת אוֹת יז. נִנְדַע שְׂאָכֵן סְצִינּוֹ גַם אֲסוּר אֲכִילָה לִפְנֵי בְרַכַּת הַסּוּזֹן, כְּשֶׁנִּתְחַיֵּב בָּהּ, רְאוּ מִשְׁנֵי"ב סִי קַעֲט סִק"ב וּבְאֹר הַלְכָה ד"ה ע"ד, וּדוּ"ק הִיטַב].

הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְבוּהִים

כָּל מְלָה מִהַסְדוֹר

פַּעַם, כְּשֶׁהִכַּל עֲמָדוֹ בְּבֵית הַתְּלִמּוֹד בְּקֶלֶם
בְּאִמְצַע תְּפִלַּת שְׁחֵרִית, קָם פְּתָאוּם רַבִּי
שְׁמִיחָה זִיסְל מִקּוֹמוֹ, נִגַּשׁ לַסְּפִטְלִים
הָאֲחֵרוֹנִים, פָּתַח סֶפֶר וְהִסְתַּכֵּל בּוֹ רַגַע,
חָזַר שׁוֹב לַמִּקּוֹמוֹ וְהִקְשִׁיב בְּתִפְלִתוֹ.

מִקְרָה זֶה הָיָה תְּמוּזָה סָאָד. יְהוּדֵי כֹה
חֲלָשׁ נִזְקַק לְקוֹם כְּדֵי לְעֵץ בְּסִדוֹר לְרַגַע
קָטָן? וְכִי מָה סָצָא שָׁמַיִם?

אַחַר כֵּן הִתְבָּרַר שְׁלִבְבֵי שְׁמִיחָה זִיסְל
הָיְתָה קְבֻלָּה לְהִתְפַּלֵּל בֶּקַע מִתּוֹךְ סִדוֹר.
בְּסִדוֹר בּוֹ הִתְפַּלֵּל הָיְתָה מְלָה אַחַת
קְרוּצָה בְּ"עֲזַרְת אֲבוֹתֵינוּ", וְלִכְּן קָם לְקִרְאָ
מְלָה זֹאת מִתּוֹךְ סִדוֹר אַחֵר...

(הַפְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים)

חֲלָשׁ עַד מָאָד הָיָה רַבִּי שְׁמִיחָה זִיסְל,
"הַסְּבָא מְקֻלָּם", וּבְרִיאֹת גּוֹפּוֹ הָיְתָה
רוֹפְפֹת מְאֹד. חֲלָשְׁתּוֹ הָיְתָה כֹּה גְדוֹלָה,
עַד שֶׁלִּפְנֵי חַג הַסְּכוּת הָיָה מְחַפֵּשׁ
אֲתָרוּג קָטָן מְאֹד שֶׁמְשַׁקְלוֹ לֹא יִכְבִּיד עַל
יָדָיו! גּוֹפּוֹ לֹא יָכוֹל הָיָה לְסַבֵּל אֶפְלוֹ אֶת
הַפְּשָׁא הַקָּל בְּיוֹמָהּ. מִפְּאַת חֲלָשְׁתּוֹ הָיָה
רַגִּיל לְהִחְזִיק בְּרִשּׁוֹתָיו עֹגוֹת קְטֵנוֹת,
מְחַשֵּׁשׁ הַתְּעַלְפּוֹת בְּתִפְלַת שְׁמוֹנָה
עֶשְׂרֵה, כְּדֵי לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשׁוֹ.

לְמִרְוֹת חֲלָשָׁה זֹאת הָיָה סְאִרְוֹ בְּתִפְלָתוֹ,
וְלֹא הֵיחָ מִיָּדוֹ אֶת הַסִּדוֹר, מִפְּנֵי
שֶׁהִקְפִיד תָּמִיד לְהִתְפַּלֵּל בֶּקַע מִתּוֹךְ
סִדוֹר.

לְפָנֵי הַתְּפִלָּה
אֲנִי מְתַפַּלֵּל שֶׁבְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה אֲתַפַּלֵּל.

(רַבִּי חַיִּים מְצַאנִי)

6	5	4		3		2		1
		9			8	7		
			11					10
				13		12		
	16					15		14
		20		19				17
24				23		22		21
		27			26			25
	29					28		

הגדרות מאוזן:

1. מסימני ליל הסדר שמתחילים להחביא את האפיקורמן הוא: _____
3. מהתקמים שספדו את ספור יציאת מצרים בבני-ברק: רבי _____
7. מה צדק משה רבנו לשמים ומזה קבלו מצרים את ספת שחין? "ויקחו את- _____ הכבשן... ויהי שחין אבעבעת פרח" (שמות ט,י)
9. כשיעקב בא למצרים היא התברכה ב: (רש"י בראשית מז,ט) "שאמר יוסף ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר מכיון שבא יעקב למצרים באה ברכה לרגליו והתחילו לזרע וכלה ה- _____"
10. על מי נאמר: "אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה?" (אבות א,ב) _____
11. הפכה שפגעה בחרטוםם ובכל מצרים היא: "פי ה'יה ה- _____ בחרטוםם ובכל- מצרים" (שמות ט,י)
12. מי נולדה בין החומות של מצרים והשליכה מינים של ישראל במצרים ל-70 נפש? "זו _____" (רש"י סוטה יב.) (בהפוג אותיות)
15. גדול הדור במצרים חזק משה רבנו ואהרן שגורש את אשתו ואחר כך החזירה וכלם עשו כמותו הוא: _____ (סוטה יב.)
16. מלה הזכה במשפעותה לחומר היא: יתרו ה'יה _____ של משה רבנו. (לא בלשון סמיכות)
17. ההפוג מרחב _____
19. חדש האביב הוא חדש: "ב- _____ נגאלו ה- _____ עתידין לגאל" (ראש-השנה יא.)
21. כתב בצד ימין את האות שערכה הגימטרי הוא-10. כתב את האות האקצעית שערכה הגימטרי הוא-9. כתב בצד שמאל את האות שערכה הגימטרי משלים למספר שערי הטמאה שהיו בני-ישראל במצרים.
23. מספר הפרשות בתורה שנאמרו למשה רבנו בראש-חדש ניסן שהוא יום הקמת המשכן: "דאמר רבי לוי _____ פרשיות נאמרו ביום שהוקם בו המשכן" (גטין ס.) (בכתיב מלא)
25. הזהר קורא למצות שנאפו ביד בקיחוד לשם אכילתן בליל הסדר וצריך פגנה בזמן אפיתן (בעברית): מאכל של _____
27. המצב שבניו היו כשיצאו מצרים ועמלק נלחם בהם: "ואמה _____ ויגע. _____ בצמא" (רש"י דברים כה,יח) (בהפוג אותיות)

(המשך והגדרות המאונך בעמ' 75)

מפירושי ברכת אבות

[הברכה הראשונה בשמונה עשרה]

- "ברוך"** - מקור הברכות
"אתה" - [לשון קרבה]
"ה" - אדון הכל, היה הוזה ויהיה
"אלקיני" - מקיף ובעל היכלות ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו ושיחד שמו עלינו
"ואלקי אבותינו" - אלקותו עלינו מימי אבותינו
"אלקי אברהם" - שגלה את מדת חסדו של ה'
"אלקי יצחק" - שגלה את מדת גבורתו של ה'
"ואלקי יעקב" - שגלה את מדת האמת של ה'
"הקל" - חזק ברחמים
"הגדול" - מדת טובו עלינו
"הגבור" - כובש כעסו
"והנורא" - מטיל מורא על הכל כדי להגן עלינו
"קל עליון" - נעלה מעל כל מפיתה
"גומל חסדים טובים" - עושה חסד כאלו בתור משלום, כדי שלא נתביש
"וקונה הכל" - בורא הכל, ועל ידי הבריאה קנה את העולם להיות שלו
"וזוכר חסדי אבות" - זוכר את חסידותם של האבות
"ומביא גואל לבני בניהם" של האבות בזכות אבותיהם
"למען שמו" - אם תפה זכות אבות גואלם למען פרסום שמו
"באהבה" - וכך זה מחמת רב אהבתו לישראל
"מלך" - מנהיג הכל
"עוזר" - למי שמשמדי
"ומושיע" - בלי השתדלות
"ומגן" - שהצרה לא תבוא
"ברוך" - מקור הברכות
"אתה" - [לשון קרבה]
"ה" - אדון הכל, היה הוזה ויהיה
"סגן אברהם" - שעזר למעלה מן הטבע לאברהם אבינו

צמחה לי רגל חדשה...
מהיום אני ארוץ למפלה!

האמת היא שגם לנו צמחו
שתי רגלים... קשנולדנו!
גם אנחנו נרוץ למפלה!

זה רעיון פה.
מחזק מאוד.

רבי יקר, ראה את חסרי השם:
קבלתי ידים חדשות לגמרי!

כל חיי אודה
להשם הטוב!

עוררת אותי לחשב
עד כמה כלנו חייבים
להודות להשם יתברך
על הידים שנתן לנו!

פתאום הרגשתי
שאני יכול לדבר
ובצעקתי עם כלם
"נעשה ונשמעי!"

אתה מדבר
כל כך יפה!

אני כל כך שמחה לראות
שגם את רואה אותי!
הי רצון שכל ימי חייך
תראי רק דברים טובים!

עוד מעט נבקר
את המלפחה,
וציפי תראה
את כ-ל-ם!

יש לי חשק להסתכל
בפראת ולראות אותי.

הרגשתי כאלו מלאך
יורד משמים ומרפא אותי.
אני הולך להיות המתמיד
הכי גדול בבישיבה שלנו!

השם יעזר לך שתמיד
תרגיש שמח כמו היום!

בְּהִיכַל הַהֲלָכָה

לַעֲבֹר אוֹ לְשַׁבֵּת בְּצַד הַמִּתְפַּלֵּל

אָסוּר לְשַׁבֵּת, אוֹ לַעֲמֹד וְלַהֲשִׁיעַן, בְּתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת [כְּשֵׁנֵי מִטְרִים] שֶׁל הַמִּתְפַּלֵּל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה כָּל עוֹד לֹא סִיּוּם אֶת הַמִּתְפַּלֵּה, בֵּינָם מִלְּפָנָיו וּבֵינָם מִצְדָּדָיו וְאַפְלוֹ מֵאַחֲרָיו. מִתְר לְשַׁבֵּת בְּקִרְבָּה כְּזוֹ לַמִּתְפַּלֵּל רַק אִם הַיּוֹשֵׁב עוֹסֵק בְּתַפְלָה [יֵשׁ הַסּוֹבְרִים שֶׁהִתְר זֶה אֵינוֹ מוֹעִיל לְיִשְׁיבָה לְפָנָיו הַמִּתְפַּלֵּל הָאֲסוּרָה לְגַמְרֵי וְאַפְלוֹ מִחוּץ לְאַרְבַּע אַמּוֹת].

אָסוּר גַּם לַעֲבֹר אוֹ לַעֲמֹד בְּתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת שֶׁל הַמִּתְפַּלֵּל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה מִכָּל צְדָדָיו, בְּאִפְסוֹן שֶׁהַמִּתְפַּלֵּל יָכוֹל לְרֹאוֹתוֹ. דִּין זֶה נֶאֱמָר גַּם אִם הָאָדָם שֶׁעוֹבֵר מִתְפַּלֵּל.

גַּמֵר לְהַתְפַּלֵּל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, גַּם אִם לֹא פִסַּע לְאַחֲרָיו שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת, נִחָשֵׁב שְׁסִיּוּם אֶת תְּפִלָּתוֹ וְיִכּוּלִים לְשַׁבֵּת וְלַעֲבֹר בְּצְדָדָיו.

אָבָא סַפּוּר סַפּוּר מְעַנֵּן עַל רַבֵּי מִשָּׁה פִּינְיִשְׁטֵיין זצ"ל. פֶּעַם צָלְצַל בְּבֵיתוֹ הַטֶּלְפּוֹן וּמִיִּשְׁהוּ בְקִשׁ שִׁיקָרָאוּ לוֹ. הִיתָה זֹאת שִׁיחָה חֲשׂוּבָה מְאֹד, וְרַבֵּי מִשָּׁה מְהֵרָא אֶל הַטֶּלְפּוֹן. לְפִתְעַ הוּא נֶעְצֵר וְלֹא הִמְשִׁיךְ לְלִקְחָתָהּ. מַה קָרָה? מִיִּשְׁהוּ עֲמַד בְּתַפְלָה בְּדִיּוֹק בְּאִמְצַע הַדְּרָגָה, וְרַבֵּי מִשָּׁה לֹא רָצָה לַעֲבֹר לְפָנָיו. "אָבֵל", אָמְרוּ לוֹ, "יֵשׁ כָּאן שִׁיחַת טֶלְפּוֹן חֲשׂוּבָה בְּיוֹתֵר וְהִמְצַלְצַל מִמִּתְיוֹן" וְהוּא עָנָה: "אָבֵל יֵשׁ כָּאן קִירוֹ" כִּי כְמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר דְּרָגָה קִיר, אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר לְפָנָיו הַמִּתְפַּלֵּל!

"בֵּא אִמָּה וְכָל בֵּיתָךְ
אֶל הַתְּבָרָה"
אִם אוֹמֵר אִמָּה מְלָה אוֹ תְּבָרָה
הַכִּנֵּס בְּתוֹכָהּ אֶת כָּל לִבָּךְ וּמִחֲשַׁבְתָּךְ.

(הַבְּעַל שָׁם טוֹב)

מִבְּחֵן מַלְכוּתִי

לְשַׁבַּת בְּתוֹךְ אַרְבַּע אֲמוֹת בְּצֵד
הַמְתַּפְּלֵל, כְּאֲשֶׁר הַיּוֹשֵׁב עוֹסֵק
גַּם הוּא בְּתַפְּלָה -

1. אָסוּר
2. חֲמֵר
3. מְחַלְקֵת

לְעֵבֵר בְּצֵד הַמְתַּפְּלֵל בְּתוֹךְ
אַרְבַּע אֲמוֹת בְּאֶפֶן שֶׁהַמְתַּפְּלֵל
יְכוּל לִרְאוֹתוֹ, כְּאֲשֶׁר גַּם הָעוֹבֵר
מְתַפְּלֵל -

1. אָסוּר
2. חֲמֵר
3. מְחַלְקֵת

ר' שְׁמַעֲלֵקֶע אוּ יִבְגֵּנִי?

בְּבִקְרָא שְׁאַחַר הַחֵג, כְּאֲשֶׁר
עֲסָקָה גב' אַהֲרֹנוֹב בְּהַכְנֵת
אַרוֹחַת הַבִּקְרָא לִילְדֵיהָ, לֹא
יָדְעָה הֵיכַן עֲדִיף שְׁתַּקְּנָה
אֶת מוֹצְרֵי הַחֶמֶץ: הֵאֵם
בְּחִנּוּת שֶׁל ר' שְׁמַעֲלֵקֶע, מִסָּה
שְׁפָסַח בְּפֹסַח לְגוּי, וְעַל יְדֵי כֹּהֵן
מְתַפְּרָגֵס יְהוּדִי יֵרָא שְׁמִים,
אוּ בְּחִנּוּת שֶׁל יִבְגֵּנִי זְרוֹבּוּבִי
הָרוֹסִי, שְׁאַיִנוּ יְהוּדִי, שְׁתַּמְצוּ
וְדַאי חֲמֵר גַּם בְּלֹא לְהַסְתַּמֵּךְ
עַל מְכִירַת חֶמֶץ?

הִיא הַתְּקַשְׂרָה אֲלֵינוּ לְשֹׂאֵל מָה
לַעֲשׂוֹת. מָה נַעֲנֶה לָּהּ?

הַצָּצָה לְהִיכָלוֹת גְבוּהִים

בְּזִכּוֹת תּוֹפְלָה בְּמִנִּין

המשך מעמ' 38

יתרשלו בעבודתם!

היהודי לא חסד לשונו, וענה לעצמו:

– לא אתן לך ללכת מכאן! נשבעתי לאמי עליה השלום לפני פטירתה שלא אחסיר אף פצעם את הקדיש בשנה הראשונה, ולאחר מכן מדי שנה ביום פטירתה, ועכשו נשהשמשו הדרכים ובגלל מצב החרום שנוצר עקב הקרבות בין צבאות הצאר והמהפכנים הקומוניסטים, קשה לאסוף מינו לתפלה. לא אתן לך ללכת מכאן עד שאגיד קדיש במנין!

– ומה יהיה עם מאות הפועלים הפחמים למוצא פי במפעלי הגדול? ענה ננגדו ר' ברוך במרירות.

– לא יקרה כלום ולא יגרע מעבודתם דבר! יודע כל אחד את מקומו ומשמרתו גם מבלי שתעמד על ראשם ותלחץ עליהם, סגט בו היהודי, והוסיף: בין כך ובין כך, למי אתה עמל ולהיכן אתה רץ וממהר? בעוד יום יומים, שביע שביעים, ישתלטו הבולשביקים על הכל ויקחו מסך את רכושך ואת בית החרשת שלך, ואלו את המצוה הזאת והחסד הזה שאמה עושה עכשו, שום כח שבעולם לא יוכל לגזל מסך ויהיה שומר לך לניצח לעולם הבא!

– מה פרוש יקחו? תסרה ר' ברוך. כלום שלקהם הוא זה? כלום לא עמלתי ונגעתי בעשור אצבעותי עד שעשיתי את כל החיל הזה? ובאיזו זכות יקחו מסני את

עמלי? שטיות הגו מדבר!

אך לא עזרו לרבי ברוך כל טענותיו, ובליית בררה נשאר בסקום עד שאותו יהודי הצליח לאסוף מינו. אמרו בצומא כפה מזמורי תהלים, והלה אמר קדיש. לאחר מכן סהר ר' ברוך לצאת מהסקום, והחל צועד בצעדים מהירים ונחפזים לכוון בית החרשת, כשהוא מציץ מזמן לזמן בעצבנות בשעון הזהב שאחז בידו כל זמן הליכתו.

משהתקרב לסרחק של כפה מאות מטרים מבית החרשת, הבחין במנהל העבודה שלו שרץ מולו ומנפנף לו בידיו ומאותת לו בתנועה 'עצור'!

כשהוא מספד ומבהל פלו התקרב לרבי ברוך וצעק אליו:

ברח מידי! חייך בסכנה! הבולשביקים תפסו את המפעל ומחפשים אותך! ברח סהר לאן שישאור בגלוי והתחבא מהרוצחים הסבוקשים את נפשך!

ברגע האחרון ספס הצליח ר' ברוך לחסוק מצפוני הבולשביקים כשהוא מתחבא במרתף וגם אשתו הצטרפה אליו.

בדרכים נפלאות ובנסי נסים חמקו ר' ברוך ואשתו מרוסיה והגיעו לפולין, שם היתה לו הרוחה, ושם חי בשקט ובשלווה, בעשר ובנחת.

(אנשים של צורה)

28. היכן חזקו משה רבנו בהגדה של פסח? בדרשה של רבי _____ הגלילי שאומר: "ויאמינו ב- ה' ובמשה עבדו"
 29. עבודה זרה של מצרים היתה: "ויקחו להם איש _____" (שמות יב, ג) (בהפוך אותיות).
 "ויקחו לכם צאן ושתוו אלהיהם של מצרים ועשו הפסח" (שמות רבה פרשה טז, ב)

הגדרות מאונך:

1. היה זהיר בכבוד-צדית להוראות של-: "את-ה' וסוד מרע" (משלי ג, ז)
2. הפכה שהתרבו בע"ח בארץ פלא: _____ שהפך כדי להרגה והוציאה נחילים.
3. קצור הפלים: על חמץ
4. מלה נרדפת לחדשי השנה - _____ השנה
5. הפלה-מבקש בעברית. ובארמית? "וילמדו תורה רחמנא לבא _____" (רש"י סנהדרין קו)
6. הפכה לשמשה רבנו גרז את בני"ו לצאת מים סוף: "שעטרו מצרים את סוסייהם... ו- _____ טובות והיו ישראל מוציאין אותם בים" (רש"י שמות טו, כב)
8. יתרו שהיה מיוצאי פרעה שפחה וברח כשגזר פרעה על שבעדו על ישראל זכה ל: "וכו _____ בניו ושישבו בלשכת הגזית" (סוטה יא) (בהפוך אותיות)
11. הפאכל שהתאוו בני ישראל לאכל במדבר ולא היה בסן הוא: "את הקטאים... הסן משתנה לכל דבר חוץ מאלו מפני שהן קשים לסניקות אחרים לאשה אל תאכלי _____" (רש"י במדבר יא, ה) (בלשון רבים)
13. כתב את האותיות לפי ערךן הגימטרי מלמעלה כלפי מטה: א) "מן _____ שנה ומעלה" (במדבר א, ג) ב) 200 ג) רבי יוסי הגלילי אומר... ועל הים לקו _____ מכות" (הגדה, ד 300 ה) 5 ו) ביציאת מצרים יצאו: "כשש-מאות אסף רגלי" (שמות יב, לז) שהם: _____ רבוא
14. מצה שמורה היא מצה אפיה מקמח של חטים שהקפידו על שמירתן לצרכי מצה משעת ה- _____
16. שמו של אחד משלשה שלמדו קל וחמר מהצפודעים הוא: "מה ראו _____ מישראל ועזריה שפסרו [עצמן] על קדשת השם לכבוש האש נשאו קל וחמר בעצמן מצפודעים" (פסחים נג)
18. השכר שקבלו החמורים משום שסיעו לבני ישראל ביציאת מצרים: "מה נשתנו _____ חמורים... כל אחד ואחד מישראל שלא היו עמו תשעים חמורים לזבים טעונים מכפפה וזבה של מצרים" (בכורות ה) (בלשון יחיד) (לא בלשון סמיכות) (בהפוך אותיות)
20. סמי מוציאים את האפיקוס? ב- _____ הפעולה.
22. השבט שלא שבע במצרים הוא: "אר יהושע בן לוי שבטו של _____ פגני היה מעבודת פרה" (שמות רבה פרשה ה, טז)
24. לצרף הזמן, לשם הדבר. "ולפי _____ נדפסן לו (התחש) למשה ועשה מסני משכן ונגז" (שבת כח) (בהפוך אותיות)
26. כתב בשלשלת העליונה את האות שערכה הגימטרי הוא-1. כתב בשלשלת התחתונה את האות שערכה הגימטרי משלים למספר השמות שיש ליתרו חותן משה רבנו לפי (רש"י שמות יח, א) "יתרו _____ שמות נקראו לו"

שמות התלמידים שזכו בהגרלת החצי של אלבום כהלכה

הזוכים קיבלו הודעה טלפונית על זכייתם

הפרס	שם	עיר
קריוקי	אלחנן גריינמן	בני ברק
ש"ס	אריה הופריטר	מודיעין עילית
שולחן שבת	אהרון הורביץ	בית שמש
שולחן שבת	אהרון כגן	בני ברק
שולחן שבת	יהודה לאו	בני ברק
שולחן שבת	יחיאל מיכל גנוט	בני ברק
שולחן שבת	יוסף זק	בני ברק
שולחן שבת	נפתלי בלסקי	בני ברק
שולחן שבת	שמעון צדוק	בית שמש
שולחן שבת	יהושע דב גנץ	מגדל העמק
שולחן שבת	משה נורדמן	קרית ספר
שולחן שבת	צבי איזנברג	ביתר עילית
שכר ועונש	ישראל אילני	בני ברק
שכר ועונש	שרגא לרנר	בני ברק
שכר ועונש	בנימין הבר	ירושלים
שכר ועונש	אריאל בוסקילה	אלעד
שכר ועונש	יהודה פיטוסי	תל אביב
שכר ועונש	שלמה אלון	בני ברק
שכר ועונש	שלמה מאיר	חיפה
שכר ועונש	אשר צינוירט	בית שמש
שכר ועונש	יקותיאל יהודה וייס	קרית גת
שכר ועונש	ישראל חדד	ירושלים
שכר ועונש	יוסף פרידמן	מודיעין עילית
שכר ועונש	יונתן שמואלי	בני ברק
שכר ועונש	יוחנן וינברג	ביתר עילית
שכר ועונש	יוסי קריבוס	אלעד
שכר ועונש	שמעון ביטרמן	בית שמש
שכר ועונש	דניאל משה	בני ברק

הפרס	שם	עיר
חותמת	יוסף ברנשטיין	מודיעין עילית
חותמת	משה יוסף לוי	בני ברק
חותמת	משה בן חיון	צפת
ספר קריאה	שמוליק לנג	בני ברק
ספר קריאה	משה גלבמן	קרית גת
ספר קריאה	משה דוד זנגר	בני ברק
ספר קריאה	אליטב סגל	אלעד
ספר קריאה	יוסף חיים אפריאט	מעלות תרשיחא
ספר קריאה	שמילי ברגר	אשדוד
ספר קריאה	משפ' גורטלר	אלעד
ספר קריאה	יונתן גבאי	אשקלון
צוף התורה	יהודה טסלר	אלעד
צוף התורה	נתי פישר	בני ברק
צוף התורה	חגי נאוי	בני ברק
צוף התורה	ישעיה גרוסברד	ירושלים
צוף התורה	ישראל פציפיצי	קרית ספר
צוף התורה	שלמה בן ציון	ירושלים
צוף התורה	מנחם מנדל אהרונביץ	ביתר עילית
צוף התורה	חיים דב מגר	בני ברק
צוף התורה	משה הוץ	קרית ספר
צוף התורה	שמעון מורל	תל ציון
צוף התורה	ברוך אליהו הורביץ	ירושלים
צוף התורה	חיים פוגל	ירושלים
צוף התורה	אהרון יגלניק	בני ברק
צוף התורה	יוסף צבי דינר	אלעד
צוף התורה	יעקב הרר	בית שמש
צוף התורה	אליעזר סטפנסקי	קרית ספר
צוף התורה	נעם דנטלסקי	ירושלים
צוף התורה	אברהם דוד אולמן	מודיעין עילית

שמות הזוכים בהגרלות השבועיות במבצע "פנקס הקבלות" לע"נ רבינו ראש הישיבה מרן הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל הזוכים קיבלו הודעה טלפונית על זכייתם

עיר	שם	הפרס	עיר	שם	הפרס
קרית ספר	יואל שפיגלמן	סט שולחן השבת 5 כ"ו	אלעד	משפ' קליין	ספר קריאה
בני ברק	יוסף יחיאל בייפוס	סט שולחן השבת 5 כ"ו	פתח תקוה	אליעזר שטרנברג	סכין מכסף
בני ברק	משפ' גרינהויז	סט שולחן השבת 5 כ"ו	בני ברק	אברהם כהן	סכין מכסף
בת ים	מרדכי לוי	מתז מים	בני ברק	נחמן אורלנציק	שכר ועונש
נתניה	רחי הרבסט	מתז מים	בית שמש	ישראל אשר שטינמן	שכר ועונש
בני ברק	שרה סויד	מתז מים	קרית ספר	יוסף שרייבר	שכר ועונש
בני ברק	משה שליטא	מתז מים	קרית ספר	אלחנן יעקבוב	שכר ועונש
קרית ספר	אברימי אביטן	כדור רחפן	קרית ספר	יוסי קרביץ	שכר ועונש
קרית גת	שלומי דודי	קורקינט	מ. עילית	תהילה דיין	שכר ועונש

משתתפיו/ות המבצע היקרים,

בס"ד המבצע יסתיוס בט"ו הניסן אק כחוקן שכל משתתפ' שרכש לע"נ את הקבלות הטובות
האלה ימשיק ויתמ'צ בהם שלא ע"מ לקבל פרס פה העולם הזה...
בס"ד מ'צ לאחר חל הפסח תיוצק ההגללה הגלולה בין כל משתתפי המבצע,
הזוכים יקבלו הודעה טלפונית וכן יפורסמו בטלמסר החל מר"ה א"י.

רצועות הדיסק

ל"כ	רצועה	
	01	פתיח רבי אליעזר יוטקובסקי - יו"ר ארגון "אנחנו וצאצאינו"
	02	דברי פתיחה רבי ישעיהו ליברמן יו"ר תנועת בית יעקב "בתיא"
7	03-04	מרת הגאון הגדול רבי יצחק זילברשטיין רבה של רמת אלחנן וחבר מועצה"ת בשו"ת לקראת החג ועניני תפילה 10 ילדים נבחרים שזכו להציג את שאלותיהם רפני הרב שליט"א
5	05-07	רבי ישראל מאיר שושן מגיד המישורים בסיפור חדש שיהפוך את התפילה למשהו אחר
5	08-12	רבי שלמה מילר סיפורים מפעימים על תפילה "התפילות שלנו יראו אחרת"
8	13-20	רבי רחמים זיאת - קצין רבי רחמים זיאת פותח לנו את הלב ומסביר איך להתפלל, מתורגל כרגיל בסיפורים ומשלים נפלאים
3	21	והיא שעמדה מתוך הדיסק הנפלא "פסח טיש" מאת "לחיים"
5	22-23	ר' מיכאל צי הסיפור שכולנו מכירים - רבי עקיבא והשודדים בהגשה נפלאה ומחזקת במיוחד מפי רבי מיכאל צי שיר חדש - מיוחד לילדים ולמשפחות -
3	24	לטב עבד סיפור רבי עקיבא והשודדים לחן: רבי חיים עוזר אטיאס עיבוד: ר' שמוליק וינרייך מקהלות: דיויד טויב, נתנאל ישראל מיקס: אבי זנו הוקלט באולפני טנור
7	25-27	אלישמע ואפריים במעמד הר סיני הצגה הממחישה את מעמד הר סיני - מוגש על ידי רבי מרדכי חלמיש - מחבר סדרת הספרים אלישמע ואפרים ועוד מה פחד המלך כושן? למה מושי גושי החלו לרקוד ברחוב? מה גרם לאברימי לבכות? מה רצה התינוק מהשישיה? נצטרף לאלישמע ואפרים במסע לקבלת התורה.
5	28-32	שיר ושבחה שירים, ניגונים, סיפורים ווארטים לשמחת החג ר' אריהס וחברים
8	33	נערי היערות פרק ט' סיפור היסטורי מרתק - על נערים בבונקר הפרטינזים מוגש מפי המחנך רבי מרדכי רלוי
7	34-35	רבי חיים זאיד רבי חיים זאיד שליט"א - רבה של פרדס כץ - פותח צוהר לעולמות התפילה
3	36	על מה להתפלל מתוך האלבום המיוחד 'נפלאים' מניגוני בעלזא

פסח השע"ח

גיל	רצועה	
5	37	ר' שרגי חביב הילדים - בסיפור חדש ומרתק - רזכות תפילה במניין
	38	והיא שעמדה מתוך הדיסק הנפלא "פסח טיש" מאת "לחיים"
7	39-40	רבי אשר קובלסקי פניני התפילה - סיפורים מפעמים על חשיבות התפילה מחבר הספר "פניני פרשת השבוע"
3	41	בנה ביתך - ר' שלמה כהן שיר מיוחד מתוך האלבום החדש 'מצפים'
8	42	המסע אל העבר פרק דרמטי בסיפור ההיסטורי
8	43-47	זבח פסח שיר שכתב מרן הגאון רבי שמואל יעקב בורנשטיין זצוק"ל המתאר את כל סדר הקרבת קרבן פסח, כולל כל הלכותיו וחוקותיו מסע לעולם אחר
7	48-49	רבי נתן פוגל סיפור מפעים בחשיבות התפילה
8	50	נערי היערות פרק י'
3	51	ויהי נועם - ר' מוטי שטיינמץ מתוך האלבום החדש 'שהנשמה בקרבי'
7	52-54	רבי יעקב שיש סיפורים מופלאים - עולם התפילה
7	55-57	רבי שלמה ברוורמן תפילת היהודים הפשוטים - מבט חדש על תפילה של כל אחד
3	58	והיא שעמדה - ר' דודי קאליש מתוך האלבום החדש 'זאג שוין ווען'
8	59	נערי היערות פרק יא'
3	60	שופכים לב כמים מתוך האלבום הנפלא 'שופכים לב כמים' - מלחנו של הרה"ח ר' חיים בנט
7	61-63	רבי יהודה ברנדווין מגיד המישרים מבית שמש בסיפורים עוצמתיים על התפילה
8	64-67	רבי מאיר מיכאל גרינוולד הדרשן העולמי עם מסר וחזק מיוחד
3	68	ניגון שמחה
5	69-71	שוקי ושחר לא מפסיק להפתיע - פרק חדש ומשעשע במיוחד - המסע לאורו של אברהם אבינו ע"ה - ממשיכים את ברכת המזון
3	72	שיר התנאים לחן מיוחד של שלימי ושוקי לילדים והמשפחות
6	73-74	רבי אליעזר יוטקובסקי יו"ר ארגון "אנחנו וצאצאינו" בסיפורים אישיים ומרתקים בגודל יקרת מעלת התפילה
8	75	רבי ישעיהו ליברמן יו"ר תנועת בית יעקב "בתיה" - במסר מיוחד לימי הפסח

זאת חקת הפסח

שָׁמַע לֹא יִהְיֶה רֹאשִׁים לְאֶלֶל בְּבֵא הַזָּמָן
אִף הַגֵּרִים לְחַבְרָה אַחַת לֹא יִתְמַבְּרוּ יַחֲדָיו
שָׁמַע יִדְקְדְּקוּ וַיִּפְסְלוּ הַפֶּסַח לְשׂוֹא
נְשִׂים וְעַבְדִּים יַחֲדָיו לֹא יַחְבְּרוּ חֵבֶר
אִף קִטְנִים וְעַבְדִּים כּוֹן פֶּן יִפְשַׁע גְּבֵר

בְּטַמְאֵי שְׂרָץ וְאֲשֶׁר הֵם בְּדַרְדַּר רְחוּקָה
נִחְלְקוּ אִם עֲלֵיהֶם שׁוֹחֲטִים וְזֹרְקִים אֶת
קִרְבָּן הַחֲקָה
אִין לְצִאת חוּבְתוֹ אֲלֵא אִם כֵּן עֲלָיו נִתְמַנָּה
וְאִין וְמִנִּים עֲלָיו אֲלֵא בַּהֲיוֹתוֹ חֵי עֲדָנָה

שְׁחִיטתוֹ בְּבֵית הַבְּחִירָה בְּכֹל מְקוֹם בְּעֶזְרָה
דוֹחָה הִיא אֶת הַשְּׂבִיט וְעַל מַשְׁטִירָיו נִחְלְקוּ בְּגִמְרָא
דוֹחָה טַמְאָת מֵת בְּרַב טַמְאִים וַיֵּשׂ אוֹמְרִים
אִף בְּמִחְצָה
יְכֹן עִין טַמְאָה שְׁמַעוֹלְמֵם לֹא נוֹדַע מַכְחוֹ שֶׁל
צִיץ נִרְצָה

עַת חֲצוֹת הַיּוֹם שְׂבִיטָה כֹּל מְלֵאכָה
אֶת הַפֶּסַחִים נוֹטְלִים בְּגִדְל וְעֵצִים שִׁחָה
וְיִלְעָבֵר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַכֹּל נוֹהָרִים
יַחֲדָיו יַעֲלוּ בְּהַר מְרוֹם הָרִים

מְקַרְבִּים הַתְּמִיד וְהַפֶּסַח אַחֲרָיו
שְׂבִיבָרְב וּבִין הַעֲרָבִים נֶאֱמַר עֲלָיו
נִפְסַל בְּמַחְשְׁבַת שְׂלֵא לְמִנְיָיו
וְשְׂלֵא לְאוֹכְלָיו בְּשֵׁנֵי קֹדֶשׁ וּבְשֵׁנֵי בְּעָלָיו

אִף אִם בְּמַחְשְׁבַת חֲלוּן נִשְׁחַט
פּוֹסֵל הַרְמַבִּי"ם שְׂלֵא כְּבַחֲטָאֵת
כִּי פֶסַח שְׂעָקְרוּ לְאִכִּילָה אִף מַחְשְׁבַת חֲלוּן
בְּכַחַה לְהַתְרִיב כִּי הִיא מִין בְּמִין

אַסְרָה הַקְּרָבָתוֹ כְּשֵׁי שֶׁלּוֹ חֲסָף בְּעֶזְרָה
וַיֵּשׂ אוֹמְרִים אִף כְּזֵוֹת בְּבֵיתוֹ שְׂלֵא בְּעָרָה
כְּשֵׁי שֶׁלּוֹ שְׂחַט וְלִזְרוֹק אוֹ לְאֶחָד מִבְּנֵי הַחֲבֻרָה
וַיֵּשׂ אוֹמְרִים שְׂנֶאֱסַר גַּם עַל יְדֵי מַקְטִירֵי הַהַקְטָרָה

שׁוֹחֲטִים אֶת הַפֶּסַח בְּשִׁלֵּשׁ כְּתוֹת
נִתְמַלְּאָה הָעֶזְרָה נוֹעֲלִים הַדְּלִתוֹת
וַיֵּשׂ אוֹמְרִים שְׂבִיבָת הִיוּ נִנְעָלוֹת
וּמְלַבֵּד פְּעַם אַחַת לֹא נִמְעָג אֶדָם בְּנִסִּים וְנִפְלְאוֹת

שְׁחַט הַשׁוֹחֵט בְּשִׁלְיַחוֹת בְּעָלִים
וְהַכְּהֵנִים אֶת הַדָּם בְּמִזְרֵק מְקַבְּלִים
וּמִאֶחָד לְשֵׁנֵי בְּשִׂרָה אֶת הַדָּם מַעֲבִירִים
וְעַל הַמִּזְבֵּחַ אוֹתוֹ זֹרְקִים אוֹ שׁוֹפְכִים לִישׁ אוֹמְרִים
יְכֹל זֹאת בְּרַב עַם לְמַלְכָּה מְהֻדָּרִים וּמְפָאָרִים

אֲלָקֵי הַרְחוּחוֹת לְכֹל בְּשׂוֹר חֵק לַעֲמוֹ מְסַר
וְהַזְהִירִים בְּכַתֵּב מוֹסֵר
לְהַקְרִיב הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר

לְעַבֵּד אֶת הָעֶבְדוּהָ לְשִׁמֹר אֶת הַחֲקָה
לְסַעַן נִזְכָּר כִּי שְׁמַע ה' קוֹל צְעָקָה וּנְאֻקָה
וַיַּחַס וַיִּפְסַח עֲלֵינוּ וַיִּזְיָאֵנוּ מֵאֶפְרָיִם לְאוֹרָה
וַיַּגְאֲלֵנוּ בְּאוֹתוֹת וּמוֹפְתִים וּבְגִדּוֹל מוֹרָא

בְּזֹאת הָעֶבְדוּהָ וּבְזוֹ הַחֲקָה
אֲנוּ נַעֲשִׂים עֲבָדָיו בְּקִנְיֵן חֲזָקָה
בְּזֹאת הַהַקְרָבָה מִתּוֹךְ קְבָלָת עַל
אֲנוּ קוֹבְעִים בְּנֶפֶשׁ בְּרִית נֶאֱמָנָה לְיוֹצֵר כֹּל

מִצָּה גְדוֹלָה שְׁעַל יְדֵה מַתְּצִירִים נִגְאֲלֵנוּ
עַל יְדֵי הַתְּבוֹסָסוֹת בְּדַמִּיָּה חֵי עוֹלָם נִטְעַנוּ כְּנוֹ
עַל בְּטוּלָה חֲבִיבָה תוֹרָה כְּרַת לְמִזְדִּים
וּמִמֶּן מִשְׁלֹאִים לְכֹל הַיּוֹתֵם אַבְדִּים

זֹאת תוֹרַת קְרָבָן פֶּסַח חֲקָתוֹ וּמִצְוֹתוֹ
וְסֵדֶר עֲשִׂיתוֹ בְּבֵית הַבְּחִירָה
וְאֲנוּ תַפְלָה שְׁכֹן נִזְכָּה אֲנוּ לַעֲשׂוֹתוֹ
בְּבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ וְחִפְאָרְמֵנוּ יִבְנֶה בְּמַהֲרָה

אַסְרָה שְׁחִיטתוֹ בְּבִמַת יְחִיד וְאִינָה אֲלֵא
בְּבִמַת צְבוֹר
אִף מִצָּה הִיא - וַיֵּשׂ הַאוֹמְרִים שֶׁהוּא לַעֲנוּבָא -
שְׂיֵהָ נִשְׁחַט בְּהַתְּחַבֵּר חֲבוּר
לְפָרְסוֹם הַמִּצָּה קֶהֶל עֲצַת יִשְׂרָאֵל כְּאֶחָד נֶאֱסָפִים
יַחֲדָיו כֹּל שְׂבִיט יִשְׂרָאֵל בְּגִיל וּבְרַעְדָה אֶפְרָיִם

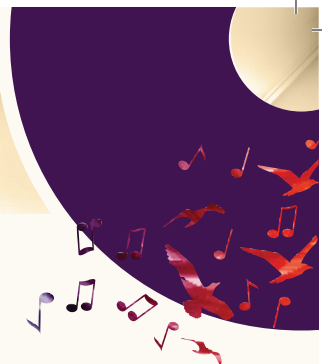
אִין הַקְּרָבָן בָּא אֲלֵא זְכָר בֶּן שֶׁנָּה מִן הָעֲצִים
אוֹ מִן הַכְּבָשִׂים
אִף אֲשֶׁר אַרְבָּעָה יָמִים מְטוּמִים בְּקָר אוֹתוֹ
קְרָבָן לְהֵשִׂים

בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לְאַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם אוֹתוֹ מְקַרְבִּים
וְלָכֵן בְּמִתְרָה כְּשֶׁר כְּבָר מְבַקֵּר שֶׁהוּא בִּין
שְׁנֵי עַרְבִים

אֲנִשִּׁים וְנִשִּׁים חֲבִיבִים בּוֹ וְלִרְבֵי שְׁמֵעוֹן
אִין נִשִּׂים חֲבִיבוֹת
וְנִחְלְקוּ אִם קָרִב עַל הַקְּטַנִּים מִשׁוּם דְּכָתִיב
שֶׁהָ לְבִית אֲבוֹת

הַכֹּל מוֹדִים שְׁמַחֲמִנְכִים הַקְּטַנִּים לְמִצָּה זוֹ
לְסַעַן יִהְיֶה בֵּה מְזֻרְזוֹן
חֲנֹךְ לְעֲצִירִים עַד כִּי יִזְקִינוּ מִסָּנָה לֹא יִהְיֶה זָזִים

אוֹנָנִים וְחוֹלִים זְקֵנִים וְחַבְשִׁים אִין עוֹשִׂים
חֲבֻרָה לְעֵצָמֶן

בְּדֶרֶךְ אֲכִילת מַלְכִים לְמִשְׁחָה וְלִגְדֵלָה
אִף שֶׁבְּאֲכִילת תִּאֲבֹן שְׁבִירַת עֵצִים עֲלוּנָה

אִין שׁוֹבְרִים עֵצִים בְּמִקּוֹם בְּשַׁר בְּהִיּוֹתוֹ בְּכִשְׁרוֹתוֹ
שֶׁהוּא דֶּרֶךְ רַעֲבֻתִים וְאִין רָאִי לַעֲם סִגְלִיתוֹ
אִין מוֹצִיאִין מִבְּשָׂרוֹ מִחוּץ לְמִקּוֹם חֲבוּרָתוֹ
וְנִחְלְקוּ חֲכָמִים אִם נִפְסַל עַל יְדֵי הוֹצָאתוֹ

לְרַבִּי שִׁמְעוֹן אִף בְּמִקּוֹמוֹת שְׁנַיִם יֵאָכֵל וּבְלֶבֶד
בְּחֲבִירָה יְחִידָה לְעִשְׂתּוֹ בְּמִקּוֹם אֶחָד
וְאִף בְּחֲבִירוֹת שְׁתַּיִם שֵׁיטַת רַבִּי יִהְיֶה
וְהִיו עוֹשִׂים בֵּין שְׁתֵּי הַחֲבִירוֹת מִחֲצָה מִבְּדִילָה
כְּדִי לִמֵּן גְּבוּל לְמִקּוֹמוֹת הָאֲכִילָה

אִינוּ נֶאֱכָל אֲלָא לִמְנוּיָו
לְבַד מִן הַקֶּטָן לְחַנְכְּלוֹ בְּמִצְוֹת כֹּל יְמֵי חַיָּו
אֲסוּרִים בּוֹ עֵרֵל וְשִׁנְיָתָנְכָרוֹ מִעֲבָדִיו
וְמִי שֶׁלֹּא מִל אֶת זְכָרְיוֹ וְעַבְדָּיו

עֲלוּ עַל גְּאוֹת לְאַחַר גְּמַר אֲכִילָה
לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח לְקַל נוֹרָא תְּהִלָּה
וּלְזַכֵּר וְלְהַלֵּל אֶת הַהֵלֶל בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה
בְּדַמָּה שֶׁהַגְּאוֹת נִבְקָעִים מִקּוֹל הַהֵלְלָה

כָּל הַלֵּילָה בִּירוּשָׁלַיִם הִיוּ לַיָּנִים
וְאִךְ בְּבִקְרָא לְאַהֲלֵיהֶם הִיוּ פֹּנִים
מִלְטָמִים לִירוּשָׁא אֶת ה' בְּרוֹמָמֹת שְׁבִים
בְּתִיבָהּ מוֹצִיאִים לְבַל פִּתְעָה בָּהֶם יְדֵי אוֹיְבֵים

כָּל זֹאת בְּהִיּוֹת הַמִּקְדָּשׁ עַל סְכוּנוֹ וְהִיוֹתוֹ עַל
נִחְלָתוֹ

אִךְ עֲמָה שֶׁבְּעוֹנוֹת רַחֲקֵנוּ מִבֵּית תַּפְאֲרָתוֹ
כָּל זֶה הַסֵּדֶר חֲסֵרָנוּ וְאִין לָנוּ אֲלָא תַּפְלָה
הַשְּׂבִיבֵנו ה' אֱלֹהֵינוּ בְּיַחַד בְּתַחֲלִילָה

גְּלָה כְּבוֹד מַלְכוּתָךְ בְּהַרְרָה אֶלְקֵינוּ
לְעֵינֵינוּ כָּל מִי הוֹפֵעַ וְהוֹשֵׁא עֵינֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִים קַרֵב פִּיּוּרֵנוּ וּמִיִּזְרַכְתֵּי אֶרֶץ כְּנָס
נִסְוֹתֵינוּ
הִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת כְּמִיּוֹם מִסְפָּרִים צִאתֵנוּ

לְבִיתְךָ נִעֲלָה נִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ
חֻבּוֹתֵנוּ נִעֲשֶׂה כְּפָצְוֶה בְּתוֹרַתְךָ וְנִקְרִיב קָרְבָּנֶיךָ
וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ בְּשִׂמְחַת גִּיל נְהַלֵּל י-ה
כְּלִיל הַתְּקִדָּשׁ חָג כְּנֻבּוֹאת נְבִיאָךְ יִשְׁעֵנוּ-

הַכֹּהֲנִים שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת עוֹמְדִים בְּאֵהָב
אֲלוֹ בְּזִיכֵי כֶּסֶף וְאֲלוֹ בְּשֵׁל זָהָב
כָּל שׁוֹרָה בְּפִנֵי עֵצָה לְמַעַן הַרְבוֹת יְפִי וְהִדָּר
לְהַתְנַאוֹת לְפָנֵי א-ל בְּפִרוֹם דָּר

רְצַפַת הַקֶּדֶשׁ סְפִיגָה הִיְתָה בָּם זְרִיקָה
לְמַעַן לֹא יֵצֵא חוּץ, הַעֲזָרָה הִיְתָה פְּקוּקָה
כִּי לִילָךְ בָּדָם שָׁבַח הוּא לְבָנֵי אֶהְרֹן עִם קְדוּשֵׁים
וּמִשֹּׁם שֶׁבְּגָדֵי כְהֻנָּה דִּינָם שִׁיְהִיו נְקִיִּים וְכִמְדָּה
לְבוּשֵׁים
עַל הָאֲצֻטְבָאוֹת הַקְּבוּעוֹת הִיוּ מְהַלְכִים הַמְזַבְּחָה
לְבַד מִהוֹלְכַת עֵצִים לְאֵשׁ הַמַּעֲרֶכֶה
שֶׁהִיו מְהַלְכִים בָּדָם בְּרַב חֻדְוָה וְשִׁמְחָה
אֲשֶׁרֵי עֵין רִאָתָה כֹּל זֹאת
כְּסֻטָּה יִשְׂרָאֵל דְּבוּקָה בְּקוֹנָה אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת

עוֹרְכִים מַעֲרָכָה לְהַעֲלוֹת אֲמוּרִים לְהַקְטִירָה
לְהַשְׁלִימָה עַד לִילָה כְּהֵנִים זְרִיזִים לְמַהֲרָה
טָרֵם כְּנִיסַת יוֹם טוֹב שֶׁהַקְטִירָה בּוֹ נֶאֱסַרְתָּ
שֶׁאִין מְקַטְרֵת בּוֹ אֲלָא שֶׁל יוֹם טוֹב לֹא אֶחְרַת

הַלְוִיִּם בְּרַב גִּיל אֶת הַהֵלֶל בְּשִׁלוּשׁ קוֹרְאִים
עַל כָּל קְרִיאָה תוֹקְעִים וּמְרִיעִים
וְיִשְׂרָאֵל מִצְטַרְפִּים כְּמִנְתָּה נְבִיאֵיהֶם
אִי אֶפְשָׁר שֶׁשׁוֹחֲטִין וְאִין שִׁיר תְּהִלָּה בְּפִיהֶם

לְאַחַר מִכֵּן הַפֶּסַח שִׁלְמֵם עַל כָּל אֲבָרָיו הִיוּ צוֹלִים
אוֹתָם לְתוֹכוֹ מְכַנְּסִים וְיֵשׁ אוֹמְרִים מִבְּחוּץ תּוֹלִים
אִךְ בְּחֵם הָאֵשׁ בְּלֶבֶד יִהְיוּ נִצְלִים וְלֹא בְּחֵם שְׁפוּדִים
שְׁפוּד שֶׁל רְמוֹן בֵּן שְׁתֵּנוֹ יִקְחוּ לְמַעַן בִּיקוּד אֵשׁ
יְהִיו יְקוּדִים

בְּלִילָה אוֹתוֹ אוֹכְלִים עַל מִצּוֹת וּמְרוּרִים
מִתְחַלְתִּים הַלֵּילָה עַד חֲצוֹת זְמַן מַכַּת בְּכוֹרִים
וְיֵשׁ אוֹמְרִים מִן הַתּוֹרָה עַד הַבְּקָר זְמַן הִיוֹמֵנוּ
נִחְפְּזִים

שֶׁלֹּא יִשְׂאֵר מִבְּשָׂרוֹ לְבַקֵּר בְּאֲכִילָתוֹ זְרִיזִים

כְּמִצְוֹתוֹ וְחֻקָּתוֹ נֶאֱכָל וְלֹא הֵלֶל הִיוּ כּוֹרְכִים
צָלוּי כָּל צָרְכּוֹ כְּמִטְעָמֵי שָׂרִים וּמְלָכִים
וְאִף הוּא זִכָּר לְהִיוֹתוֹ נִחְפְּזִים לְצִאת מִן הַמִּצְרַיִם
וְלֹא הַסְפִיק זְמַן לְצַסֵּק בְּבִשּׁוּל בְּשָׂרִים

כְּדִי שֶׁלֹּא יִפּוּג טַעְמוֹ אוֹתוֹ אוֹכְלִים אַחֲרֵינוּ
לְאֲכָלָנוּ עַל הַשַּׁבַּע אוֹכְלִים מִבְּשָׂר הַחֲגִיגָה מְרָה

א. הָיָה רַבִּי עֲקִיבָא הוֹלֵךְ לוֹ בְּדַרְכֵימָם
 סְחִפֵּשׁ סְקוּם לְנוּחַ אוֹלֵי אֵיזָה אוֹשְׁפִיזִין
 עַל הַדֶּלֶת הוּא נוֹקֵשׁ חֶדֶר הוּא מְזִמִּין
 וְהָאִישׁ שָׁם סִתְעַקֵּשׁ לֹא כִּי בְּרַחוּב תְּלִין
 וְהָיָה רַבִּי עֲקִיבָא הוֹלֵךְ לַשְּׂדֵה וְכָל הַדָּרָךְ שָׂר וּמוֹדָה
 הָיָה רַבִּי עֲקִיבָא הוֹלֵךְ לוֹ לַשְּׂדֵה וְכָל הַדָּרָךְ שָׂר וּמוֹדָה
כָּל מַאי דְעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד

ב. קָשֶׁר רַבִּי עֲקִיבָא אֶת הַחֲסוּר וְהַמְרַנְגוּל
 מְדְלִיק הוּא אֶת הַיַּר לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּקוּל
 רוּחַ צְפוֹנִית קָרָה אֶת הַשְּׁלֵהֶבֶת מְכַבֶּה
 וְחַוֵּל שָׁחוּר סוֹחֵב אֶת הַמְרַנְגוּל בְּחַשְׁכָּה
 הָיָה רַבִּי עֲקִיבָא יוֹשֵׁב בַּשְּׂדֵה בְּתוֹךְ הַחֲשֹׁךְ שָׂר וּמוֹדָה
כָּל מַאי דְעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד

ג. עֵינַיִם מִתּוֹךְ הַחֲשֹׁךְ בּוֹצְרוֹת כְּפָנִים
 שְׂאֵגָה אֲדִירָה מְבַשְׂרֵת עַל רָעַב שֶׁל מְלָכִים
 מְסֻמְרִים אָרִי מְגִיחַ אֶת הַחֲסוּר הוּא גוֹזֵל
 אַרְוַחַת עָרַב טוֹבֵחַ מְבִלִּי לְהַתְבַּלְבֵּל
 וְהָיָה רַבִּי עֲקִיבָא לְבַד בַּשְּׂדֵה לְדִי אֵלְקִים הָיָה שָׂר וּמוֹדָה
כָּל מַאי דְעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד

ד. בְּחֲצוֹת וְקֶצֶת בְּלֵילָה דּוֹפְקִים הַשּׁוֹדְדִים
 לּוֹקְחִים הֵם אֶת כָּלָם זְקֵנִים וְיֻלְדִים
 רַק רַבִּי עֲקִיבָא נָצַל מִהַפּוֹגְרוֹם
 אֶת עֵינָיו נוֹשֵׂא הוּא מוֹדָה לְפָרוֹם
 וְהָיָה רַבִּי עֲקִיבָא מְכַרֵּז בִּישִׁיבָה אֶת מַה שֶּׁכָּבֵר אָמַר מִהַתְחִלָּה
 כָּל מַה שֶּׁאֵלּוֹקִים עוֹשֶׂה רַק לְטוֹבָה הוּא עוֹשֶׂה
שְׁכַל מַאן דְעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד

כָּל מַאי דְעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד

שמות הזוכים

בטלמסר חנוכה תשע"ח

הזוכים קיבלו הודעה טלפונית על זכייתם

הפרס	שם פרטי	משפחה	עיר
יחי ראובן	יוחנן	דנדקר	אופקים
חנוכה		וינברג	ירושלים
גמבוי	אפרים	טנצמן	קרית ספר
מכשיר קשר	יהודה	דוד	ביתר
סביבון מכסף	אברהם	ויצמן	חיפה
סביבון מכסף	יחזקאל	חיון	בני ברק
סביבון מכסף	ציון	בוארון	בית שמש
קארוס	נתנאל	בודנר	בני ברק
טטריס אלקטרוני	בועז אריאל	בכר	ירושלים
אדנית צמחים	יעקב יוסף	טלר	מודיעין עילית
אדנית צמחים		חריטן	אשדוד
קפיץ קפוץ	שמשון	פוליקמן	בני ברק
ספר חדושי תורה	נתנאל גרשון	ליבנה	בני ברק
ספר חדושי תורה	יעקב	ברזסקי	בית שמש
ספר חדושי תורה	עוזר ישראל	כהן	בני ברק
צבעי שמן	אלימלך	אייזנבך	מושב קוממיות
מנעול לאופניים	מוישי	כהן	בני ברק

שמות הזוכים בהגרלת הבונוס שנערכה בין משתתפי התוכנית

שם פרטי	משפחה	עיר
חיים	אלדד	מ. עילית
רות	הומינר	בני ברק
מיכל	סבו	ירושלים
מאיר	לרר	בני ברק
יהונתן	שטראוס	בני ברק
ברמן	יהושע	בני ברק
פדר	יוסי	פתח תקווה
אלימלך	אביגייל	חולון
אפללו	חיים	ירושלים
ראם	שלמה	ירושלים
משקובסקי	שלמה	ירושלים
וטורי	דוד	ירושלים

שם פרטי	משפחה	עיר
אליעזר	רענן	בני ברק
חנניה	וייס	ירושלים
דודי	ברגר	מ. עילית
יהודית	זוננפלד	ירושלים
יוסף	דייטש	מ. עילית
יוסף	אומן	מ. עילית
משה	שוורץ	בני ברק
שרוליק	הרשקוביץ	בני ברק
יוכבד	סגל	ירושלים
נחמה אסתר	ברקוביץ	אשדוד
אביגייל	ראובני	נתניה
מאיר	קרשינסקי	בני ברק
אליהו מאיר	טלר	מ. עילית

נְסִיךְ
חֲשׁוּב!

קו האוצר
0799-613-613

לְמַדַּת בְּמַרְץ מְדֵי יוֹם?
הַשְּׂקֵעֶת, שִׁנְנֶת, נִבְחַנְתָּ וְהִצַּלְחָתָ?
צְבַרְתָּ מְאוֹת יְהִלּוּמִים וְאוּלֵי אֶף אֲלֵפֵי יְהִלּוּמִים?
בְּרוּךְ הַבָּא לַחֲדָר הָאוֹצָרוֹת שְׂבָאֲרִמוֹן,
הַנֶּה מְזַמֵּן לְרִכְשׁ כְּרִטִּיסִים
וּלְהַכְנִס לַהֲגָרְלוֹת עַל מַתְנּוֹת הַמְּלָךְ!

אִיךְ נִכְנָסִים לַחֲדָר הָאוֹצָר וּבוֹחֲרִים בְּמַתְנּוֹת הַמְּלָךְ?

מְסַפְּנִים בְּקִטְלוֹג (עִמּוּד 6-7) אֶת מַתְנַת הַמְּלָךְ שֶׁתִּרְצוּ לְקַבֵּל.
מִתְקַשְׂרִים לְקו הָאוֹצָר הַחֵל מִסּוּם ב' כַּד בְּנִיטוֹ
וְאֵז מְקַשֵּׁי הַמַּעֲרֶכֶת יִפְעִלוּ לְפִי הַפְּרוּט הַבָּא:

1 שְׂמִיעַת מְסַפֵּר הַיְהִלּוּמִים שְׂאֻסְפָּת בְּמַהְלָךְ בֵּין הַזְּמַנִּים

2 כְּנִיסָה לַחֲדָר הָאוֹצָרוֹת

בְּכְנִיסָה לְשִׁלּוּחַ 2 הַמַּעֲרֶכֶת תְּדַרְשׁ לְהַקְיֵשׁ אֶת מְסַפֵּר תַּבַּת הָאוֹצָר
(לְדַגְמָה - אִם בְּחִרְתָּ בְּתַבַּת הַמְּלָךְ רָאשׁוֹנָה עֲלֶיךָ לְהַקְיֵשׁ 1).

לְאַחַר שֶׁהַקְשָׁתָ אֶת מְסַפֵּר מַתְנַת הַמְּלָךְ - הַקֵּשׁ #.

לְאַחַר מִכּוֹן הַמַּעֲרֶכֶת תִּשְׁמִיעַ כְּפָה יְהִלּוּמִים עוֹלָה כְּרִטִּיס לְמַתְנַת מְלָךְ זו,
וְתִשְׁאַל אוֹתָךְ כְּפָה כְּרִטִּיסֵי הַגְּרָלָה הַנֶּה מְעִינֵן לְרִכְשׁ בְּעִבּוֹר הַמַּתְנָה.

3 שְׂמִיעַת מְסַפֵּר כְּרִטִּיסֵי הַהֲגָרְלָה שְׁלָךְ בְּכָל מַתְנַת מְלָךְ.

4 שְׂמִיעַת שְׂמוֹת הַזְּכִיכִים לְאַחַר בְּצוּעַ הַהֲגָרְלָה.

5 תְּקַלִּיטוֹר פֶּסַח תִּשְׁע"ח.

6 הַאֲזָנָה לְהַמְשִׁכֵי הַפְּרָקִים "נְגוּן יְהוּדִי בְּקְאוּטְרִי סִיד"

שִׂמוּ לְבו!
מַעֲרֶכֶת רִכִּישַׁת הַכְּרִטִּיסִים
תְּהִיָּה פְּתוּחָה הַחֵל מִכַּד בְּנִיטוֹ
וְעַד כַּח בְּנִיטוֹ
לְאַחַר מִכּוֹן הַמַּעֲרֶכֶת תִּסְגְּרוּ!
בְּתוֹךְ מְסַפֵּר יָמִים מַעַת
סְגִירַת הַמַּעֲרֶכֶת.
הַזְּכִיכִים כָּלִם יִקְבְּלוּ הוֹדְעָה טְלִפּוֹנִית
עַל זְכִיכֵיכֶם וְכֵן נִמְן יִהְיֶה לְהַאֲזִין
לְשִׂמוֹת הַזְּכִיכִים בְּשִׁלּוּחַ 4